UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoediae

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Phormio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

Adelphorum

Plus: ſcis q̄d facto op⁹ eſt. ſʒ de fratre q̄d fiet. De.
Sino habeat: in iſtac finē faciat. Eſ. iſtuc recte
Valete ꝛ plaudite: Calliopius recenſui.

Acta ludis romanis. L. Poſtumio Albino. L.
Cornelio merula edilib⁹ curulib⁹. Egere Ambiui⁹
Turpio. L. Attilius Preneſtinus. Modos fecit
Flaccus Claudij tibijs im paribus. Totagreca;
Appollodori epidicazomenos acta quater. G.
Fannio. marcoq̨. Valerio cōſulibus.

Sino: habe at ī iſtac finē faciat: hec q̇ dē p̄miſſio ē ẜ exceptiōeʒ in ſe cōtinet: et cū quodaʒ ſtomacho: et velut minaci denunciatōe ꝑfertur. In iſtac finē faciat: hoc eſt aut ne aliam amet: aut ne alterā cōparet: ne poſt ipſam luxuri et cura alteri us. Recte: bene ꝛ Mitio non diſceſſit de ꝓpoſito ſuo: q̇ vt peccaſſe al's oñderet fratreʒ ob nimiam aſperitatem: cū expectatione quadaʒ laudās v̄ba eius iſtuc recte dixit. q̄ſi diceret nō vt cetera. ꝛ ſimul repoſuit ei q̇ ſupra dixerat ꝙ te iſti facilē ꝛ feſtiuū putāt.

Phormionis argumentū.

Chremetis frater aberat pegre Demipho
Relicto Athenis Antiphōe filio. chremes
Habebat clā Lemni vxorē ac filiā Athenis aliam
Cōiugē ꝛ amātē vnice natū fidicinā. mr̄ e Lemno
Venit athenas. moriẜ virgo ſola. aberat Chremes
Procurat funus: ibi viſam Antipho quū amaret
Opera pariſiti vxorē accepit pater ꝛ Chremes
Reuerſi fremere deinde minas triginta dāt paſito
Ut illā cōiugem haberet ipſe. argento hoc emitur
Fidicina. vxorē retinet antipho agnitā a patruo.

Aelij Donati Grāmatici. CL. In Sex. P.
Terentij afri Phormionem Comentarium.

Poſtq̄ poeta vetus poetā nō pōt. Hanc Comediā: manifeſtū eſt: prius ab Apollodoro ſub alio noīe: hoc eſt ſub Epidicazomene grece ſcriptā eſſe q̄ latine a Terentio Phormionē. Quāobrē nulla dubitatio eſt hanc ſolam eſſe cui nomē poeta mutauerit ꝛ errare eos qui in hāc Phormionē paraſitū putāt a formula litis quā intenderit nominatū: cū greca lingua feſtus ſpartheus: ꝛ ſtramen nauticū ſic dicaẜ: a cuius rei vel capacitate vel vilitate etiā ab Apollodoro paraſitus Phormi noīe nuncupaẜ. Hec igiẜ tota motoria eſt quaſi ꝛ in affectibus cōſtituta pene maioribus: q̄ comicus ſtilus po-

ſteret: niſi q̄ arte poete oīa moderata ſunt. Primas in ea ptes: vt ipſe poeta pfeſſus eſt: te
net Phormio. Scđas Geta. Tertias Demipho. Subinde ceteri put in pceſſu oſtendit.
Prologus Phormiōis nimis cōcitatus eſt: adeo vt ipſe ſemet veluti rephendat ob hāc ip
ſam puicaciā: ꝛ ſimul argumentū ſue purgatiōis inducat. Atqꝫ in ea cū ꝛ Protaſis: ꝛ Epi
taſis: ꝛ Cataſtrophe magni moliminis ꝛ negocij ſint: ita varijs leporibus aſpergunt: vt eti
am rex triſtium grauitatē Poeta lepidus comica ſerenitate tranquillet. Hec acta eſt ludis
Megalēſibus Lutio Cornelio Merula Aedili Curruli ꝛ. L. Poſthumio Albino agenti
bus Lutio Caſſio Attilio ꝛ. L. Ambiuio: modos faciēte Flacco Claudij filio tibijs ſerra
nis: totaqꝫ de verbis facetiſſimis: ꝛ geſtū deſiderantibus ſcenicū ꝛ ſuauiſſimis ornata can
ticis fuit: editaqꝫ eſt quarto loco. M. Ualerio ꝛ. Cn. Fānio cōſu. Perſona etiā in huius p
taſi nō vna eſt: ſed due: quaꝝ altera extra argamētū poſita eſt cui narratur fabula: altera in
argumento que narrat fabulā. Argumentū quoqꝫ nō ſimplicis negocij habet nec vnius
adoleſcētis: vt in Ecyra: ſed duoꝝ: vt in ceteris fabulis. Scire eni cōuenit vno die tranſigi
Phormionem nō vt Heautō. duob⁹ plogis correpte dicit nō pducte
nam officiū plogi ante narrationē rei quidē ſemp eſt. verū m̄ ꝛ poſt principiū fabule indu
cit vt apud Plautū in milite glorioſo: ꝛ apud ceteros magne auctoritatis veteres poetas.

Um Chremes Demiphonis frater adſcito ſibi ad fallaciā noīe q̄ Stilphonē ſe
dici fecerat duas eodē tēpore habuiſſet vxores Athenis diuite: pauperem Lēni.
Ex diuite ſubſtulit filiū qui dictus eſt Phedria: ex paupe furtim ſuſcepit atqꝫ edu
cauit filiam Phaniū nomine: eāqꝫ cōſilio cū fratre habito deteſtinauit filio ſuo. Antipho
ni vxorē dare: quibus cōplacitis vno tempore pfecti Athenis ſenes: Demipho in Ciliciā
Chremes Lemnū ad accerſendaꝫ filiā: que iam illinc cū matre nauigauerat: occaſionē de
derunt amādi adoleſcētibus. nā ſtatim Phedria Cithariſtriā ſub lenone cepit ardere. An
tipho illam filiā patrui Phaniū deſponſatam ſibi neſciens neſcientē mox vt Athenas ve
nit: nec patrē reperit falſo duplici eius nomine matrē mortuam dū lamentatur adamauit:
cōſilioqꝫ ꝛ opera paraſiti ſcđm leges Athenienſiū q̄ꝙ ſibi cognata eſſet tanq̄ tamen in iu
re victus ꝛ velut coactus eam accepit vxorem per abſentiā patris: qui cum veniſſet ꝛ vel
let eam expellere. primo cōfutatur per impudentiā paraſiti: poſt cum ſuo fratre ſic decipit:
vt dum eam credidit ab Antiphone poſſe diſiungi: eā paraſitus ipſe ducat vxorem ꝛ dat
ducturo triginta minas pſentis dotis puelle nomine quas Phormio acceptas phedrie
dedit: ille lenoni ad Cithariſtriā redimendam quibus geſtis tandem Chremes agnoſcit fi
liam ſuam cōiunctam eſſe fratris filio. Quare dum mutato cōſilio triginta minas a phor
mione per rixam conat exigere. Per eundem pditus vxori ſue Nauſiſtrate eſt. ꝛ ante libidi
nis reus nō ante veniam meruit a matre familias q̄ ꝛ triginta minaꝝ. ꝛ amoris Cithari
ſtrie veniam dediſſet filio. Primus actus eſt in colloquio Daui ꝛ Gete. per quos diſcit po
pulus argumentū. Secundus actus cōtinet aduentum ſenis turbulentum ꝛ eiuſdem iur
gium aduerſus Getam ꝛ Phedriam Tertio actui attribuit litigium ſenis ꝛ phormiōis
tum cōſultatio cum aduocatis. tum Antiphonis in ſcenam reditus colloquiumqꝫ cū Ge
ta. tum lenonis ꝛ phedrie colluctatio. tum adhortatio Gete de inueniendo argento ad re
dimēdam phedrie Cithariſtriam. Quartū actum iſta cōcelebrant aduentus Chremetis
eiuſdem cum fratre deliberatio per errorē deijcienda phanio Gete verba de fallendis ſe
nibus. Antiphonis oratio apud ſemetipſum de amore tractantis. Gete rurſus cum ſeni
bus callida. ꝛ mox cū Antiphone ad eandē cauſam ſimplex diſputatio ſenum inter ſe col
loquium de expulſione mulieris. ꝛ ad extremum verba Chremetis agnoſcentis nutricem.
ac per eam filiam ſuam cū Antiphone cōiunctam. In quinto actu per Demiphonis erro
rem phormio accipit argentū dotis nomine ꝛ conuenit Nauſiſtrata. vt exire domo cōpellat
phaniū: permiſſamqꝫ vt vxor habeat per Getam Antiphoni ꝛ phormioni nunciatur cuꝫ
ita nupta ſit expoſcit argentū a phormione. per rixam ſeuū a quibus ille oppſſus rem om
nē aperit Nauſiſtrate: ad quod primū irata: vt in tali re vxor mox lenitur in fine fabule ꝛ in
tiſſimū a patris iracundia pſtat phedriam.

Phormio.

Poſtq̄ poeta vetus poetā nō poteſt. Hoc initiū ad deſtructionē pſone aduerſarij ſumit cōiunctū inſinuatōe pſone terētiane: Poſtq̄ poeta vetus poetā nō poteſt. Nota poſtq̄ apō veteres nō pterito mō: ſed etiā pſenti adiūgi: vt poſtq̄ nos amaryllis hꝫ Galatea reliqt. Quāq̄ ſunt qui p qm̄ accipi velint. Poſtq̄ poeta vetus: poetā nō pōt: qui iam diu eſt nō q̄ iam diu fuit. ergo vt vinū vetus nō vetus Ennius. Poſtq̄ poeta vetus poetam: iocūda repetitio: vt diua deaꝫ. ⁊ votos pueri puer īduc. u. Poſtq̄ poeta vetus poetā non pōt pmū p primā ita: vt extrinſecus nouuz audiri poetā oporteat. Retrahere a ſtudio ſic loquitur quaſi rem ſcenicā magis lederevoluerit Lutius q̄ Terētiū. Tranſdere: tradere veteres ſonantiꝰ qd nos leniꝰ dicimꝰ tradere: vt tranſlatū nos tranlatū ecōtrario. Et trāſdere hoīeꝫ: comice ⁊ venuſte inſeruit hoīeꝫ vt leniꝰ ter hic anꝰ cōſeruatā. c. a. t. i. d. dedit h. u. d. e. demiſſerat. Maledictis deterrere: ſenſus hic eſt ipſe ſe mq̄t aduerſariꝰ fatetꝰ iuſtū q̄ a rebus excluſus ad v̄ba delapſus eſt. Maledictis deterrere: deeſt cū: vt Quaꝝ que forma pulcherrima Deiopeiā. Qui ita dictitat: ipudētiā oñdit p frequētatiuū verbū. Quas antehac fecit fabulas. ⁊ hic lentū accuſatorē facit qui pterita ingerat ⁊ de q̄bus iam ſit iudicatū in meliꝰ. Tenui eē orōne ⁊ ſcriptura leni: ipentū īducit criminatorē q̄ hoc obijciat qd ppriū debet eſſe comici ſtili. Revera aūt hoc deterior Menādro Terētiꝰ indicabatꝰ q̄ nimis ſublimi orōne vteretꝰ: qd ipm nūc purgat dicēs in tragedia altiora trāſire poſſe. q2 nūq̄ inſanū ſcripſit adoleſcētē. ideo videmur lenes tenueſq3 inq̄t q2 i comedia pdigia facta ſūt. In tragedijs cōcitamꝰ: ⁊ callide hic nō ſolū errori Lutij obuiat rephēdētis: ſed etiā ipente ſcripſiſſe ipm oñdit Lutiū Lauiniū Scripſit: legitꝰ ⁊ fecit. Adoleſcētulū: vt comicā pſonā oñderet artificioſe iminuit adoleſcentulū quo magis pſona a ſublimitate diſceſſiſſet. Cernā videre fugere ⁊ ſectari canes ambiguitas p accuſatiuū caſuꝫ pſeuerans vſq3 ad vltimū de induſtria factū eſt: vt etiā ipſa pplexitas odioſa ſit. Et eaꝫ plorare: orare vt ſubueniāt ſibi hec oīs piphraſis tragica eſt: ⁊ ideo in comedia vitioſe inducitꝰ. Cū ſtetit olim noua. bene hoc poſitū eſt. potuit em̄ reſpōderi cur ſigitꝰ ſtetit: ⁊ non exacta eſt a pplo. Cuꝫ ſteti olim noua: recte olim q̄ſi dicat quū adhuc Terētiꝰ nō ſcriberet penuria melioꝝ ē pbata. deinde qd ait noua: h̄ ſignificat oīa carmīa nouitate ipſa cōmēdari etiā ſi nulliꝰ momenti ſunt: Actoris opa ſtetiſſe: vna opa et ſuffragiū ſcenicoꝝ cōpat: ⁊ ledit aduerſariū. Minꝰ multo audactꝰ noue dictū. Minꝰ multo audacter: vt cū dicimꝰ nimis mlto audacter. Qui h̄ dicat: aut ſic cogitet: omē qd in mētez veit: aut cogitamꝰ aut dicimꝰ: vt Vir. Et mihi iā mlti credule canebāt. a. ſ. ⁊. t. u. u. hic ſenſus ē nūc ſi q̄s q̄ h̄ dicat aut cēſeat. Improbꝰ ē Terētiꝰ qui omis

Poſtq̄

Ennius

Virgilius

Prologus.

Poſtq̄ poeta vetus poetā nō pōt retrahere
A ſtudio ⁊ tranſdere hoīem in ocium
Maledictis deterrere: ne ſcribat. pat: q̄ ita
Dictitat quas antehac fecit fabulas tenui eſſe
Oratione ⁊ ſcriptura leni: q2 nunq̄ ſcripſit
Inſanum adoleſcentulū cernam videre: fugere
Et ſectari caues: ⁊ eā plorare: ⁊ orare vt ſubueīat ſibi
Quod ſi itelligeret cuꝫ ſtetit oli noua auctoris opa
Magis ſtetiſſe q̄ ſua minꝰ multo audacter q̄ nūc
Ledit lederet: ⁊ magis placeret q̄s feciſſet fabulas
Nūc ſi q̄ſ ē q̄ hec dicat: aut ſi cogitet vetꝰ poeta ſi nō

prologos de maledictis habeat:is hoc reſponſum ſibi aduerſariũ coegiſſe qui ꝓuocauerit Nam q̃d faceret Terenti⁹ cũ de palma artis muſice certãdũ videat eſſe ſibi. Laceſſiſſet pri or:aut laceſſiſſet abũdat aut prior. Nullũ inuenire ꝓlogũ :ꝓlogũ mõ non hoĩem ſed verba ſignificat. Nou⁹:hic qd̃ ſup̃ ꝑmiſit veteri ſuppoſuit nouũ. Niſi hẽret cui malediceret:mi re hẽret q̃ſi dubiũ non ſit maledicẽdũ eſſet. Js ſibi reſpõſum hoc hẽat in medio:huic rei ꝑ qualitate rñ det aduerſa riũ cogere vt ſic agat. Jn medio pal mã oĩbus eẽ poſitã. ſenſuſ hic eſt : inueni ret inq̃t : ſed maluit cũ de palma certã dũ ſit aduer ſario reſpon dere ledenti. Verũ orato rie maĩfeſta ſoluere non curauit : hoc eſt iuenire. ⁊ hoc eñ ſubij ciẽdũ fuit oĩ bus:vt nouis ⁊ veterib⁹ poetis.

Laceſſiſſet prior nullũ inuenire prologũ potuiſſet.
Nouus quem diceret niſi haberet cui malediceret.
Js ſibi reſpõſuz hoc hẽat.in medio omib⁹ palmaz
Eſſe poſitã.qui artez attractat muſicã ille ad famẽ
Hũc a ſtudio ſtuduit reijcere.hic reſpondere voluit
Nõ laceſſere bñdictis ſi certaſſet audiſſe bene.qd̃
Ab ipõ allatũ es ſibi eẽ id relatũ putet.de illo iã finẽ
Faciam dicendi mihi peccandi cum ipſe de ſe
Finem non facit.nunc q̃d velim aĩm attendite.
Apporto nouam epedicazomenem.quam
Comediamvocant greci.latini Phormionem
Nominant.quia primas partes qui aget.is erit

Palmã pro cã certamis poſuit:⁊ ideo nõ eẽ mirãdũ ſi pug
Virgilius nãt q̃b⁹ cã certamis ꝑſto ẽ. Qui artẽ tractãt. Virg. Nec q̃cq̃d vbiq; eſt Bẽtis dardaniane m.q.ſ.ꝑ orbẽ ⁊ Comedias ſcribũt Jlle ad famẽ:hũc ab ſtudio:hic maxie incipit ſoluere qd̃ ſibi ſupius ipſe ꝓpoſuit. Jlle ad famẽ hũc ab ſtudio .q̃d ẽ eñ inq̃t poeta vitupare niſi ad famẽ reijcere.nã poete ꝓbi ſuas vẽdebãt fabulas:⁊ haꝝ ꝑcijs alebanſ. Jl le ad famẽ hũc ab ſtudio:cur laceſſitus rñdet certamẽ eſt inq̃t. Ab ſtudio:ſtuduit rei venu ſte ⁊/vt iuſſerat ludũ ⁊ pugnã pugnauit. Benedictis ſi certaſſet:tam hoc bene certaſſet.⁊ qꝛ ſup̃ dixit. Jn medio oĩbus palmã eſſe poſitã.quaſi dicat q̃cquid in certamenvenerit teneo vincẽdos emulos eſſe. Si certaſſet ꝓuocaſſet.ab eo qd̃ precedit id qd̃ ſe
Virgil⁹ quiſ. Virgi. Nec te certaſſe priorẽ peniteat. Audiſſet bene:bñ audire eſt bene dici:laudari;
Bene audi Quod ab illo allatũ eſt.i.maledictũ. Quod ab illo allatuz eſt ſibi id eſſe relatũ putet:puer biale eſt qd̃ dedit recepit:⁊ gemiauit.l.vt reliq̃s danaũ. De illo iam finẽ faciã

Dicendi:mihi:Peccandi cum ipſe de ſe idẽ ẽ ⁊ de ſe ꝓprie poſitũ eſt:⁊ preterea Am phibologia. Peccandi:maledicendi:an peccandi:cum ipſe de ſe finẽ nõ prius inq̃t ego de illo finẽ faciaz qui ipſe de ſe:⁊ prius eſt dicendi ego faciã ꝙ ille peccandi finẽ. Non facit:ꝓ non faciat.vt Mirũ ni egomet turpiter ego hodie dabo. Nunc q̃d velim animũ attendite deeſt queratis:vt ſit nunc velim queratis aĩm attendite. Apporto nouam nouaz latinã dicit Epidicazomenẽ. Quã comediaz vocant:hic manifeſte errat Teren.nã hec fabula quã trãſtulit Epidicazomene dicta ẽ a puella de q̃ iudiciũ eſt:cũ ſit fa bula Epidicazomene eiuſdẽ appolliodori õbuit. ergo dicere epidicazomenẽ greci . latini phormionẽ. Nã phormionẽ regiculũ dicũt greci a q̃ iſterniſ pauimẽtũ. vñ phormio correp ta prima ſyllaba apud Apolliodoꝝ eſt.nõ ergo phormio a formula:vt q̃dã putãt dictũ eſt et inde paraſitus viliſſime cõditõis nomen accepit. Quia partes primas qui agit primas
Cicero nunc maximas.ad actorẽ eum retulit. Cicero ſepe illũ qui eſt ſecũdaꝝ aut tertiarũ partiuz

Phormio

Phormionē: ſi a formula eſſet nomen comedie primā ꝓduceremus ſyllabā: ſi a phormiōe corripe deberemus. Per quē res ge. m. qꝛ prime ꝑtes etiā illud ſignificant. nō ergo nūc pri mū actū dicit: ſ; ſummas ꝑtes ⁊ bene maxime: qꝛ ⁊ ꝑ alios. Volūtas. v. ſi ad. p. a. d. o. ſi vo lūtas acceſſerit: ꝓ ſi faueritis: noue ſic volūtatē ꝓ fauore poſuit. Adeſte equo aio: nūc ꝓpo ſitio eſt. Ne ſimili vtamur fortuna atq; vſi ſumus: ne populū lederet fortunā maluit accuſare.

Phormio paraſitus per quē res geritur maxime
Voluntas veſtra ſi ad poetā acceſſerit date operā
Adeſte equo aio ꝑ ſilētiū ne ſimili vtamur fortuna
Atq; vſi ſumus. cū per tumulum noſter grex
Cōmotus eſt loco quē auctoris ꝟtus nob reſtituit
Locū bonitaſq; veſtra adiutās atq; equanimitas

Cū ꝑ tumul tū noſter ap paret Ecyrā ante Phor mionē actā eſſe: culpun git id qđ que rit populum ſubaccuſans Noſter grex motus eſt lo co: locus ē dī ſtributio tē poꝛ: q̄ cuiq; i ſpectaculū vēturo attri buunt ab edi libus. vñ lo co motus dr: q̄ ſuas horas nō obtinuerit inter ꝓcedētes ⁊ ꝓſecuturos. ꝙ ꝓprie ⁊ ſic: ⁊ Cicero loco ille motus ē cū ex vrbe pulſus. Quē auctoris ꝟtus: q̄ excluſus totiēs aīm nō abiecerit: ſ; ꝑſeuerauerit agere: ideo ꝟtus eſt. Reſtituit locū: bene repetiuit locū: vt amphibologiā vitaret: ne quē tumultū dicere videret. Bonitaſq; vr̃a adiutās ac equanimitas. Bonitas i oībus gn̄aliter rebus eſt: equanimitas i ſpectādo. An bonitas in ꝓbādis his q̄ bona ſunt: equanimitas in ignoſcēdis vitijs atq; delictis ⁊ tātologia eſt. An bonitas circa oēs: eqūnimitas circa Terentiū. Bonitaſq; veſtra: vt totū actori tribuēs nihil populo ꝓter culpā reliquiſſe videret. honoris cā h̄ addidit: qꝛ ſm̄ veteres adiutās dicere maluerit ꝙ adiuuās.

Dauus. Seruus.

Amicus meus ſummus ⁊ popularis geta
Heri ad me venit. erat ei de ratiuncula
Iampridē apud me reliquū pauxillulū

Amicus ſummus meus ⁊ popularis. Qđ in oībus fere comedijs in q̄bus ꝑplexa argumēta ſunt fieri ſolet. Id in hac q̄; Terētius ſeruat: vt id eſt ꝑſonā extra argumētū inducat: cui dū ob hoc ipſum vl' qđ vti alienis tota fabula eſt geſta res narrat: diſcat ppl's textū ex ꝑtinētia rex: ſitq; inſtructus ad cetera. Amic⁹ me⁹ ſumm⁹. In hac ſcena q̄ docendi atq; inſtruēdi ſpectatoris cā inducit mire extrinſecus lepores facetieq; cernunt ⁊ ſales Comici. Id eñi eſt artis poetice vt cū narratiōi argumēti det opa tam tñ res agi ⁊ Comedia ſpectari videat. Amicus ſumm⁹ me⁹: inſinuatio ꝑſone eius q̄ īducit ad audiendū: ⁊ vide ſeruū oſtendi Dauū: ⁊ nō oſtēdi cuius ſeruus ſit. Amicus ſumm⁹ meus: cauſa cur i ſcenā ꝓcedat Dauus. Amicus a volūtate. Popularis a fortuna. Popularis eiuſdē cōditionis generiſq;. Saluſtius. Popularis ſui ſceleris: ⁊ popularis ppl'o amatus eſt: ⁊ popularis ciuis: popularis hūilis eſt: popularis vilis ppl'oq; factus: vt ſi quis dicat ſordidū popularē ciuiū. Amicus ſummus meus: Dauus extra duas familias inducit q̄ in hac ſunt fabula alienus: hac ꝑ h̄ ignarus cui narret Geta argumētū. Heri ad me venit: ꝓpter cognatiōem. e. ⁊. i. lram nō dubitauerūt antiqui ⁊ here ⁊ heri dicere: ⁊ mane ⁊ mani: ⁊ veſpere ⁊ veſperi. Erat ei đ ratiūcula: deeſt nā. ſ; mire ſubtractū eſt. Erat ei de ratiūcula op tuna dinutio i re huili ratiūcula ⁊ pauxillulū. Erat ei de ratiūcula: mora ſr litē intulit. Erat ei magis ei facetū ⁊ comicū ē: cū aſynthetos īferat ꝙ ſi diceret nā erat ei: Iāpridē apđ me reliquū đ argumēto ſumit cā colloquij. nā debuit inqt Gete ⁊ illemet exigit vt numeret dñis ob nuptias fcās. Pauxillulū q̄rtus ḡdus dinutiōis: paulū: paululū: pauxillū: pauxillulū.

Saluſti⁹

Jd vt cōficerem .eclypſis prima:⁊ cōficerem .ppꝛie.nam fieri pecunia dicebaẗ Saluſtius. Que pecunia ad hyſpanienſe bellū Metello facta erat. Cōficerē q: in ,pmptu nō erat. Cō feci:affero:bene quaſi reddēdi moꝛa habere cauſa fuerit.Nā herilem filiū. Trophimon di cunt:atq; haud ſcio an latini quoq; alumnū dicere potuerūt niſi hoc mallent.Nā herilē fi liū eius dixiſſe audio:mire applicat argumēto.Ei munus hoc coꝛradiẗ. mire heri quidē fu

erūt nuptie: ſ adhuc mu nus coꝛradiẗ q: i nuptijs etiā ſeptima dies inſtau ratiōez voti hz:vt i fune re nonus di es quo emica lia ↄcluduntẗ Et credo vx oꝛi.ſ.munus hoc coꝛradiẗ ſ pecunie.ſ. munus erit: et eſt figura

Nummoꝝ:id vt cōficerē.cōfeci:affero.nā herilem
Filiū eius duxiſſe audio vxoꝛē.munus ei credo hoc
Coꝛradiẗ.quam inique cōparatū eſt:hi qui minus
Habent vt ſemꝑ aliquid addant diuitioꝛibus.
Quod ille vnciatim vix de dimenſo ſuo
Suum defraudans geniū cōparſit miſer
Jd illa vniuerſum arripiet:haud exiſtimans
Quanto laboꝛe ſit partum.poꝛro autem geta
Ferietur alio munere:vbi hera peperit:poꝛro

epexegeſis.Credo ,p vē ſcio ⁊ ei an vxoꝛi:an abſolute vt ſit ei rei.Coꝛradiẗ apta in ṽbo diffi cultas:vt in Aedelphi:Minas.x.coꝛradet alicunde ⁊ coꝛraſi oīa. Quā inique cōparatum eſt.Miro idiotiſmo moꝛē ,p lege cōqueriẗ.Cōparatū:cōſtitutū ei legi: ⁊ his q̄ minus ha bēt ⁊ ditioꝛibus dixit:ne diceret ſerui dominis. Vult. n.latius patere qđ dicit ⁊ generalez eſſe ſniam. Quā inique cōparatū eſt his q̄ minus habēt:garrulos ſeruos ⁊ ſentētioſos a mat comedia:triſtes.⁊ pce loquētes tragedia. Vt ſemꝑ aliq̄d addāt:mire nō dz:ſ addāt: et nō aliq̄n ſ ſemꝑ.Diuitioꝛibus:,p minus pauꝑibus. Qđ ille: docte ad ſingularē numeꝝ trāſit a plurali.Qđ ille:redit ad Getā. Vnciatim:ſic veteres multa vnciatim:cū expēſa pe

Aſſis
Libella
Cicero.

cunia fereẗ moꝛe veteꝝ:nō vt nūc annumerareẗ.Aſſis libꝛa erat:eiuſq; ꝑtes vncie. rurſus vncie duodecima ꝑs libella dicebaẗ.merito ergo nō ꝑ ſingulos ſextertios: neq; ꝑ ſingulos denarios:neq; ꝑ ſingulos aſſes:ſ id qđ hyperbolicos minimū fuit ꝑ ſingulas vncias vn ciatim dixit.Et Cicero.Quis Vulcatio ſi ſua ſpōte veniſſet vnā libellā dediſſet. Vnciatiz vix:potuit ⁊ vnciatim ⁊ cito cōflari peculiū:vt multa pauxillatim.Sz cito fiūt maxīa.me rito ergo additū eſt vix.ſ q̄d ſi ⁊ vnciatim:⁊ vix: ⁊ tñ de lucro? de dimēſo ſuo inq̄t q̄d ſi ex

Dimēſum

abundāti eſt ſuū defraudās Geniū.deinde nō acq̄ſiuit:ſ cōparſit:⁊ ad poſtremū miſer:vt iniq̄tas ↄſuetudinis cōploꝛatiōe finireẗ.De dimēſo ſuo ſerui quaternos modios accipie bāt frumēti in mēſe:⁊ id dimēſum dicebaẗ:⁊ vtꝝ a mēſe an a metēdo incertū eſt.Suū de fraudās Geniū.genialia curare diciẗ qui viuit lautius.Jd illa nupta.ſ.vniuerſum arripiet magna ṽtus pene in ſingulis ſyllabis.cōtra illud qđ ait illi illa retulit vnciatim vix ⁊ de di mēſo ſuo vniuerſum.ↄ qđ ait munus coꝛradiẗ:arripiet:cōtra ſuū defraudans Geniū ⁊ cō parſit miſer.Haud exiſtimans q̄to laboꝛe ſit ꝑtū:haud exiſtimans ,p eſtimās. Quanto la boꝛe ꝑtū ſit:hoc ſic ,pnunciandū eſt:quaſi nūc ei venerit in mentē ſepius paſſuꝝ Getā qđ ſemel tollerare grauiſſimū iudicauerit. Quāto laboꝛe:vt reliquias Troia ex ardente rece

Partum

ptas.Partū ,ppꝛie diciẗ partū de eo qđ laboꝛe queſitū eſt:q: nullus ꝑtus ſine doloꝛe eſt ac laboꝛe.Poꝛro Geta feriẗ:ad pauꝑtatē retulit feriẗ.nam ⁊ plaga ⁊ dānnū:⁊ res ſanguis noſter diciẗ. Ferietur alio munere:ſignificanter non fungetur munere:ſed ferietur dixit. Fe rietur alio munere: ex cōſuetudine ferietur: nam ⁊ plagam: dammum ⁊ ſumptum ſangui nem noſtrum dicimus. Vbi hera peperit: que ſupꝛa illa dicta eſt.Poꝛro alio autē: ⁊ alio

quod dicit ꝑ multis ꝓnūciandū eſt. Ubi erit puero natalis.d.cū adiectiōe tꝑis cuiuſlibet natalis dies dixit:cuiuſliber natalis meliꝰ dicit̃. vt natal' ꝛ natale aſtꝫ.ſed Uir.ſeruiēs ꝓſo ne ruſtice. Meꝰ eſt natalis Jolla inq̃t:nec addidit dies vbi initiabūt hoc vultuoſe ꝓnūciā dū. Ubi initiabūt:vt q̇dā cibo ꝛ potu:vt q̇dā ſacris vbi ita legūt apud varronē initiari pu eros edulie ꝛ potice ꝛ cube diuis edēdi ꝛ potādi ꝛ cubādi,vi p̄mū a lacte ꝛ a cunis trāſierī Uir.

Aūt alio vbi erit puero natalis dies. vbi initiabūt
Omnia hec mater auferet.puer cauſa
Erit mittundi.ſed videon getam:
Beta.Dauus.
SI quis me querit ruffuſ.Da.p̄ſto ē deſine
Be.Oh.at ego obuiā conabar tibi daue.
Da.accipe.hē lectū eſt.ꝯueniet numerꝰ q̄ntū debui.
Be.Amo te.ꝛ nō neglexiſſe habeo gratiam.
Da.p̄ſertim vt nūc ſunt mores.ad hoc res rediȷt
Siquis quid reddit.magna habenda eſt gratia

qꝺ Uir.Nec deꝰhūc.m.d. n.d.c.ē ħ ad notauit.Probus.ſ Terētiꝰ Apollodoꝝ ſequit̃: apud quē legit̃ in inſula ſamotracuꝫ a certo tēpe pueros initiari athenienſiū qꝺ vt in palliata ꝓbādū eſt magiſ vbi initiabūt ħ inferendū Uir.

ē:nō q̄ſi ħ ſolū ſit:ſ q̄ſi defatigatꝰſit cuūerando occaſiōes dandoꝝ numeꝝ.Oē hoc mater auferet:hoc retulit ad offerentis irriſionē q̇ putat ſe puero dare. Mat̃ aufert.an nutrix an vera mater.Puer erat cauſa mittundi:ꝓprie dixit mittūdi de muneribus.Sed videon ge tam:locuturū oñdit Betā.Sed videon.g.apparet poetā nihil putaſſe amplius addēduꝫ ad inſinuandū pplo ꝑſonā Daui.ꝛ iō iā induxit exeuntē Betā.vt ſit cā cōmutādē orōnis. SIq̇s me querit Ruffus.Mira fide poeta deſideratū Bete oñdit Dauū:ſiq̇deꝫ ip̄m loquit̃ a quo reddi ſibi debitū ſperat.Siquis me querit Ruffus Apoſiopeſis ſcḋa.nam apparet plura dicturum fuiſſe.Preſto eſt.deſine.tertia ꝑſona de ſe loquens vſus eſt q: tale nomē ꝓtulit.At ego obuiam conabar tibi Daue:conabar abſolute:an ecclypſis eſt:vt deſit ite.ꝛ eſt aduerbiū loci obuiā. Accipe ꝯuenit petitionē dicēdo accipe.ꝛ hoc cū geſtu offerētis dr̄.ꝛ ħ eſt qꝺ ait cōfecti affero.Lectū eſt abſolute.nā nō dicit q̇d aut verū debitū an argumentū lectū. Lucili.Lecti oēs.,atticō hoc eſt.lectū eſt ꝯueniet nūerus ordinē ſeruauit.prius em̄ qualitas.deinde numerꝰ pecūie ſpectari ſolet.lectū eſt ꝯueniet numerꝰ quātū debui.quippe tribꝰ modis debitū pecuniaꝝ ſoluit̃ penſiōe.ſpectatiōe.numero:quo circa lectū ē ꝯueniet numerꝰ quātū debui poſitū eſt. Lectū eſt:lectū bonū vl' ſplēdidū:vt Arma Sereſtus Lecta refert hūeris:quāuis quidam putant lecta ab eo quod eſt lego dicta.Quātū debui:ꝑ debitū tibi a me eſt.Amo te ꝛ nō neglexiſſe amat: ꝙ reddiderit pecuniā agit gr̄as ꝙ diligenter ꝛ quare vtꝫ q: dictū non fefellit:an q: lectum attulerit ī nūero cōgruenti:ꝛ recte dixit.nā reddito debita hoc agit vt iam gr̄as agamꝰ.amo te ꝛ non neglexiſſe habeo gr̄am.ħ ꝑ gr̄aꝝ actione ponit̃ ꝛ oſtendit̃ vere neceſſariā fuiſſe pecuniam Nō neglexiſſe.in andria ꝛ id gratū fuiſſe aduorſum te habeo gr̄am : p̄ſertim vt nunc ſunt mores.Sicꝰꝛ illud dictū eſt.Nāq hoc tꝑe obſequiū amicos:veritas odiū parit.q: ꝯſuetudinis imago eſt vitupare p̄ntia.Ad ħ res redit.figurate ꝑ ita loq̄r].ad hoc res redit:dixit ꝛ ꝓprie rediȷſſe res dr̄,cū aliq̇d peiꝰ ab expectatiōe ꝯtigit.Si q̇s q̇d reddit magna hn̄da eſt gr̄a.i.ꝛ ſi nō rem magnā tn̄ magna hn̄da eſt gr̄a.ħ em̄ ſignificat q̇d reddit. Siquis quid reddit.in hoc qui interrogatiue ꝓnunciauerit paꝝ belli explicat cōceptā ſniam.hn̄da eſt g̃tia deeſt ei.Sed quid tu es triſtis.hic admonemur oēm ab initio ſermonē,Bete quaſi ſa Lucilius

tagentis ⁊ anxij pnūciari accōmodatis pſertim ad vultū vbis. nā ⁊ ſi qs me q̄rit ⁊ at ego obuiā tibi conabar Daue ⁊ amo te: nō neglexiſſe habeo grām in ſe quoddā ɔtractiōis ac occupatiōis ſignū hn̄t. Sed q̄d tu es triſtis: ſed paricula trāſitū ſignificat ad mentionē alterius rei. Sed quid tu es triſtis. ego ne neſcis quo in metu. deſcenſus ad argumentū ab eo ſermone qui extrinſecus a poeta informatus eſt iā manifeſte apparet. Ego ne: neſcis

Apoſiopeſis comedie. Neſcis q̄ in metu ⁊ q̄nto in piculo pnūciātis ⁊ interrogātis eſſe pōt. Neſcis q̄ in metu: due ɔturbatōnū bige ſunt a malo vna: et cupis altera q̄ a malis bigis pn̄tis tēpis piculum eē dicim⁹, et

Sȝ q̄d tu es triſtis: Be. ego ne. neſcis quo in metu
Et quāto ego in periculo ſim. Da. quid iſtuc eſt:
Be. Scies mō vt tacere poſſis. Da. abi ſis inſciēs
Cuius tu fidem in pecunia proſpexeris
Uerere ei verba credere: vbi quid mihi lucri eſt
Te fallere. Be. ergo auſculta. Da. hāc opā tibi dico
Be. ſenis nr̄i daue fratrē maiorē chremetē noſtin.
Da. Quidni. Be. q̄d: eius gnatū phedriam. Da.
Tanq̄ te. Be. euenit ſenibus ambobus ſimul

futuri metum. Neſcis quo in metu: pronunciatiue magis q̄ percontatiue afferendum eſt Sic enim ſolemus de magnis rebus dicere. Neſcis quo in metu. ⁊ q. i. p. ſ. vix alterum ſuſtineri poteſt. eorum que vltra poſcit nunc metum ⁊ periculum. Quid iſtuc eſt: fac hunc ſcire: ⁊ narrandi non erit locus. neceſſario igitur ignarus inducitur Dauus. Modo vt tacere poſſis. vt pro ne non: q̄ ſi eſt: ſubaudiendum eſt. vide aut quid tale. Modo vt tacere poſſis. Modo pro tantummodo. ut modo iupiter abſit. Abi ſis inſciens: nunc pro inſcito poſuit. vel inſcientem modo ſtultum dicit: alias ignarum. Cuius tu fidem in pecunia proſpexeris: ſententioſe dixit quaſi in omnibus credendum ſit: ſeruaturum fidem eſſe eum qui pecuniā ſeruauerit: ⁊ hoc ideo interpoſuit ne longus eſſet dum pſuadet vt dicat queadmodū in alijs fabulis: Cuius tu fidem in. p. p. proprie locutus eſt de pecunia ⁊ fidē dicendo ⁊ credere. naȝ fides eſt eorum quibus datur. Creditores dicunt̄ qui dant. In pecunia. a maiore ad minus perſpexeris. nō inſpexeris: ſed pſpexeris qd̄ plus eſt dixit. Uerere ei verba credere: verba cum pnunciatōe dixit: vt oſtendat multū diſtare inter pecuniam ⁊ verba Ubi q̄d mihi lucri eſt te fallere. a coniectura cui ⁊ bene: q: ſeruus nihil de honeſtate dicit. Ubi quid ſignificantius dixit: q̄ ſi diceret nihil. Ergo auſculta. ergo nunc velut increpatio eſt tarde
Uir. facientis: q: hic obloquendo impediuerat narraturum. ergo dixit ſic Uir. ergo age chare pr̄
Dico do ceruici imponere noſtre. Hac operam tibi dico: auſcultandi ⁊ audiendi: plus eſt dico q̄ do dicitur perpetuo: datur ad tempus. Senis noſtre daue fratrem: dicendo ſenis oſtendit et adoleſcentem ſe dominū habere: dicendo noſtri oſtendit ⁊ alienū fore dicendo fratreȝ nō vnum eſſe monſtrauit. dicendo maiorem etiam maioris fecit iudicium. ſic argumenti partem maximam nondum narrans iam in ipſa interrogatione tranſegit. Hec autem omnia propter populum ſic aguntur. ideo vt ille aliquid videat: ne ſit opus pluribus verbis. Senis noſtri Daue fratrem: Mirum compendium narrationis quaſi per interrogationem
Uir. fecit. ne ex alio repeteret. ſic Uir. Fando aliquid ſi forte tuas peruenit ad aures. d. n. p. ⁊. i. f. t. ⁊ in Eunucho. Noſtin hanc quam amat frater? Quid ni: quid eius gnatū Phedria, non dixit quid phedriam. ſed addidit eius gnatum vt magis docere q̄ interrogare videretur. Quid eius gnatum Phedriaȝ: deeſt noſti. Tanq̄ te o varietas illud quidni: tanq̄ te. Fuenit ambobus ſenibus ſimul inter non euenit inter, ſed euenit vt intereſſet, Simul vno tpe

Phormio

Illi Lemnū vt iret. recte tacet cur Chremes ierit: ⁊ dꝫ cur Demiphovtrūqꝫ ꝑ argumēto eſt. Ad hoſpitē āntiquū. ſic Virg. Veterēqꝫ Anchiſem agnouit amicū. hoc aūt addit vt eēt idonea cā nauigādi ſeni. Senē ꝑ epiſtolā. ꝑ epiſtolas dicēdo oñdit eū nō ſemel ſcpſiſſe. Pellexit īduxit. ſic Virg. Pellacis vlyxi. Mō nō mōtes. a. puerbial' hyꝑbole facta ꝑ exceptōnē: aut ſuplationē: aut aquā collationē. Eiuſmodi eſt illō Demoſthenis Mō nō mōtes au ri. Sal. Ma ria mōteſqꝫ. p. c. Mō nō m. a. p. more veterū q̄ ho ſpites hoſpi tib⁹ mKta cla mabāt. Cui tāta erat res cui datiu⁹ ca ſus eſt: dño ne tuo inq̄t pollicebat̃ h̃ Cui. t. r. deſt cū vt ſit cum pellexit. Cui t. r. e. ⁊ ſ. pl⁹ ē ſupeſſe q̄ eē. Deſinas ſic eſt ingeniuz neceſſaria ē ad fabule

Virg. Virg. Saluſtius

Iter illi in lemnum vt iret. noſtro in ciliciam
Ad hoſpitem antiquum. is ſenem per epiſtolam
Pellexit modo non montes auri pollicens
Da. Cui tanta res erat ⁊ ſupererat. Ge. deſinas
Sic eſt ingenium. Da. oh regem me eſſe oportuit
Ge. abeuntes ambo hinc ſenes me filijs
Relinquunt quaſi magiſtrum. Da. o geta
Prouinciam cepiſti duram. Ge. mihi vſu venit
Hoc ſcio. memini relinqui me deo irato meo
Cepi aduerſari primo. quid verbis opus eſt?
Seni fidelis dum ſum. ſcapulas perdidi
Da. Venere in mentē mihi iſtec. nanqꝫ inſcitia eſt
Aduerſum ſtimulum calces. Ge. cepi his omnia
Facere. obſequi que vellent. Da. ſciſti vti foro

auaricia Demiphōis. vt maiore ꝑiculo illo abſente duxerit fili⁹ indotatā: nā mox dictur⁹ ē. Ille ne īdotatā atqꝫ īgnobilē daret illi. Sic ē ingeniū. recte nō eni inq̄t fortuna auar⁹ eſt: ſ; natura. Sic ē ingeniū oīm: an dñi ſ; magis dñi. Eho regē me eſſe oportuit: oñdi ei paupuz affectatiōes: qui ſe ſolos vti diuitijs ſcire aiūt ſi eas habeāt. Regē me eſſe oportuit: acue me. Abeūtes ambo hinc tū: hinc ⁊ hic legit̃: ⁊ eſt ordo hinc relinquūt filijs. Relinquūt. i. nō ſecū abducūt. Quaſi magiſtrū: bn̄ quaſi qui nō cōplebit hoc ipm nec vult eſſe. Magiſtrum ſic latini: quē greci pedagogū appellāt. filijs: ꝓpter filios Geta, puīciā cepiſti durā: acq̄ſite bello longe ab italia regiōes, puīncie dicte ſūt a porro: vel ꝓcul vincēdo: ad q̄s ꝓtores: q̄ cū officio mittebāt: officia q̄ꝫ, puīncie noīant̃. O Geta puīciā: ſplēdide, puīnciā dixit. Memini relinq̄ me deo irato meo. Sic Virgili. Nec dij texere cupetū Aenea veniēte. In hoc Aſper: ſ; mihi vide ad h̃ addixiſſe meo: ne eſſet Amphibolū cui diceret irato deo. Neui⁹ in Stalagmonis. A deo meo ꝑpitio me⁹ hō eſt. Memini relinq̄ me deo irato: dño dicit: an ꝓ deo: ⁊ bn̄ meo: ne eēt Amphibolū: nec ſic dixit. Memini relinq̄: vt in Andria. Memini me videre: ⁊ memini me fieri puū. Enni⁹. Quid vbis op⁹ eſt: repēte infert̃: q̄d op⁹ eſt verbis: ⁊ ſatis moraliter. Seni fidelis ſū: fid⁹ ē amicus, fidelis eſt ſeru⁹. Scapulas ꝑdidi: pl⁹ eſt ꝑdidi q̄ ſi diceret dolui: ⁊ bn̄ retuli fidelis. n. officiū ſuare aliq̄d. Venere in mentē mihi: venire ī mentē nō ad recordationē tm̄ dꝫ: ſ; ad reputationē ⁊ intelligētiā. Nāqꝫ inſcitia ē aduerſū: h̃ dictū ⁊ ſupioris pſone eē pōt ⁊ alteri⁹. Aduerſus ſtimulū calces cū eclypſi, deeſt eni iactare ſtimulū ꝑ dño adoleſcēte poſuit. Calces modo calces nō ptes plāte: ſ; ꝑcuſſiōes pedū plagaſqꝫ ſignificat. Alter Virgi. Calcēqꝫ terit iā calcedjores. Sciſti vti foro: ſcdm illos negociatores q̄ an̄ locum cōmercij nō ꝓſcribūt quan

Virgi. Neuius Ennius Fidus Fidelis Calces Virg.

ſo vendãt q̃ aduehũt:ſ ſm annonã fori quã dephenderũt ꝯſiliũ de vendẽdis aut nõ vendendis mercibꝰ ſumũt. Sciſti vti fero:foꝝ ꝑ tribꝰ intelligit:loco:tpe:ꝛ ꝑſona. Sciſti inq̃t his vti:ꝛ eſt vulgare ꝓuerbiũ.ſenſus aũ hic eſt:ſciſti inquit qđ facere te oportet. Primo hic Phedria:bñ additũ primo:q: nõ ꝑpetuo. Noſter mihi mali quicq̃ quartũ parelcon: vt in Ecyra.nã nemo quiſq̃ illoꝝ.t,ſ,a,u, Noſter nihil mali quicq̃ Phedrie

qui non noſter. Continuo quandã bñ ꝯtinuo:q̃ ſi vix expectauerit ꝑfectionẽ pris. Puellulã Citharistriã:iſtis noibꝰ h̃ agit vt cã amoris et ex etate: et ex arte puelle videret.nã iõ puellã dic̃ cepit amarẽ ꝑditꝰ: legitur ꝛ ꝑdite:ꝛ amare ꝑdite vtputa puellulã ꝛ Citharistriã Ea ſeruiebat lenoni.ꝛ honeſte:ꝛ cito dixit.

Be. Noſter mali nihil q̃cq̃.primo hic phedria
Continuo quandam nactus eſt puellulam
Citharistriam.hanc amare occepit perdite
Ea ſeruiebat lenoni impuriſſimo
Neq̃ erat quod daretur quicquam
Id curarãt patres.reſtabat aliud nihil niſi oclos
Paſcere:ſectari in ludum:ducere ꝛ reducere
Nos ocioſi operam dabamus phedrie.
In quo hec diſcebat ludo:ex aduerſo eiꝰ loco
Tonſtrina erat quedam.hic ſolebamus fere
Plerũq̃ eam operiri:dum inde iret domum
Interea dum ſedemꝰ illic:interuenit adoleſcens
Quidam lachrymans;nos mirarier

Seruiebat lenoni ĩpuriſſimo:ꝛ q̃re nõ fuiſſet libera:ꝛ cuiꝰ fuiſſet ancilla:ꝛ qualis hoĩs fuerit demõſtrauit. Magna ꝑparatio ad rerũ difficultatẽ ĩminentium puellula Citharistria:auarus leno:amator ꝑditꝰ inopia. Id curãt patres. Expedite dixit patres.ſi.n patrẽ eiꝰ tm̃ dixiſſet reſtabat vt ei ꝑ patrui filiũ ſuccurrent:ideo dixit ambos nõ habuiſſe niſi oclos paſcere.hoc.n.ſolũ erat qđ leno nõ vẽderet. Sectari in ludũ ducere ꝛ reducere:bñ cauillatꝰ eſt:vt iocularites in adoleſcentẽ cui etas ad ſectãdos phõs apta erat hic ꝛ iã phoꝝ ſecte.ſed ſectari ꝓprie eſt.vt Thaurus buculã.vt aries ouẽ. Virgi. trahit ſua queq̃ voluptas. Redu. Sylepſis a ludo.n.ſubaudit. Nos ocioſi opam dabamus.cũ typo dixit nos velut magiſtrũ excuſans obſequentẽ ei cui cuſtos ſit datꝰ.ꝛ ideo addidit ocioſi. Nos ocioſi relatio.ad illud qđ mox ocioſi nõ erãt. Nos ocioſi.d.aut ad pudorẽ ſumit h̃ ꝓnomẽ in ſinglari nũero.vt ad dignitatẽ.Sꝫ nõ poteſt nos.ꝛ ꝓpterea typos eſt dixiſſe nos Nos ocioſi.o.d. Appollodorus Opam dabamꝰ Phedrie illi amice nos illi. In quo hec diſcebat ludo.figurate. In q̃ hec diſcebat ludo.eſt additũ ei loco ex aduerſo ei loco legit̃.ꝛ ilico.ꝛ adnotat̃ ex abũdanti additũ.vt apud veteres multa ſũt. Ex aduerſo ei loco.parelcõ quartũ. Tonſtrina erat.apta ſedes ocioſis. Tonſtrina erat quedã.parelcon tertiũ quedã. Hic ſolebamꝰ fere plerũq̃:parelcon tertiũ. Fere plerũq̃ dum inde iret domũ.ad ſe ſcilicet. Iret domũ ꝑ rediret vl̃ certe iret.parelcon figura. Dũ ſedemꝰ ꝓprie ſedemꝰ ꝛ in tonſtrina. Illi interuenit.illi ꝑ ibi.vt illi mea triſtia facta.ꝛ nota illi ꝑ illic Interuenit adoleſcẽs quidã lachrymans. Appollodorus tonſorem ipſm nunciũ facit qui dicat ſe nuper puelle comam obductam abſtuliſſe.quod ſcio mutaſſe Terentiũ ne externis moribus ſpectatorem romanũ offenderet. Nos mirarier.recte.mirũ enĩ in adoleſcentibus lachrymę,vt contra triſtiſq̃ ſenectus. Nos mirarier,vt ſolam,nam perfidus ille te colere,

Sectari

Virg.

Illi ꝑ illic

Rogamus q̄d ſit:q̄d lachrymet nō q̄d ſit ipē. vt ſtulti putāt. nunq̄ eque inq̄t ac modo mire oñdit ſp ſibi hoc viſum qd̄ dicit:ſed nunq̄ eque. Pauptas mihi onus viſum eſt:ſtatim fit mētio pauptatis:vt ſit cā fallacie Phormionis. Mō quandā vidi virginē bñ quādā ne ob familiaritatē laudare videret. Huic vicinie aduerbiū in hoc loco eſt cu⁹ad locū huic viciniā ⁊ ſtatim ꝓximitas inſinuat. vt ſit ſpes ⁊ cā videndi miſeraꝫ ab affectu ⁊ ſubdiſtinguē-dū ē. vt ad v̄ginē referat.

Rogamus quid ſit:nūquā equē inquit ac modo
Pauptas mihi viſum eſt onus ⁊ miſerum ⁊ graue
Modo quandam vidi virginem huic vicinie
Miſeram ſuam matrem lamentari mortuam
Ea ſita erat ex aduerſo:neqꝫ illi beniuolens:
Neqꝫ notus neqꝫ vicinus neqꝫ cognatus
Extra vnam aniculam quiſquam aderat
Qui adiuuaret curare funus:miſertum eſt
Uirgo ipſa facie pulchra. quid verbis opus eſt:
Commorat omnes nos:ibi continuo antipho
Uultis ne eamus viſere alius cenſeo
Eamus duc nos ſodes imus venimus
Uidemus virgo pulchra ⁊ quo magis diceres
Nihil aderat adiumenti ad pulchritudinem
Capillus paſſus nudus pes ipſa horrida

Lamentari mortuā a ꝓbitate q̄ pñſ attribuit: et lamētari mortuā. ābiguitas ſed ſenſu maifeſta Ea ſita erat. ſita appoſita ſaluſti⁹ cū adiectiōe poſita eū cū ꝑdixero poſitū inſule. ⁊ h̄ ei reciprocū ē. ea ſita. e. ex. a ex poſitō paupꝫtatis ⁊ q̄ facile v̄go videri poſſit neqꝫ not⁹. n. u. auxelif fit:q: reſ minuit creſcit ſnīa Salu. nō repugnātib⁹ mō. ſ ne deditis q̄dē. a. q. e. m. Neqꝫ vicin⁹ Anaphora. Neqꝫ not⁹ neqꝫ vicin⁹:extra vnā. a. hec ꝯſtruunt vt ſit ſpes potiēde v̄gis. Neqꝫ not⁹ neqꝫ vicin⁹:h̄ deſcriptio pauptatis adiuuat augmentū. vt viſere audeat ⁊ adoleſcētes v̄ginē ⁊ amet antipho. Qui adiuuaret fun⁹ ipm officiū fun⁹ dixit. Miſertū eſt. h̄ eſt miſert⁹ ſū ei⁹ ⁊ hic videt oñdiſſe cur lachrimauerit. Uirgo ipa facie egregia. a forma indignatio. Uirgo ipa. bñ ipſa q: q̄ ſupra dixit nō ad ipam:ſ ad euentū eius ptinebāt. Quid verbis op⁹ eſt ſic dicit Terenti⁹ vbi ad effectū ꝓperat. Cōmorat oēs nos:figura Syncope ꝑ cōmouerat. ⁊ bñ oēs q: res ad antiphonē tm̄ ſpectat. Ibi ꝯtinuo ait antipho. h̄ reddit nomē adoleſcētis. ⁊ eſt Uultis ne eam⁹ viſere. vt ppl̄are penates venim⁹. Uultis ne eam⁹. ipē hortari inducit q̄ amatur⁹ eſt. Ali⁹ cenſeo eam⁹ phedria vl̄ q̄liber v̄go pulchra. bñ nō dixit videm⁹ v̄ginē pulchrā ſed Uirgo pulchra. Illud em̄ frigidius hoc concitatius: hic magis diceres. Diceres ꝑ crederes:vt audacter dicito ſepe. Plautus aliīs cenſeo eam⁹ duc nos ſodes imus ve. hec omnia diuerſi dicunt:⁊ apparet tot eē hoīes quot permiſim demonſtrat relatione grāmatica. modo quandā vidi virginē. vide ſic agi:vt non tam morte mulieris q̄ ſolitudine pulchre virgis moueat affectus Simul ⁊ ea deſcribi que matrōe future magis cōuenīāt. q̄ que temere amanda ſit. Nā h̄ obitus femie ad comicū exitū ſpectat qñq̄dē p⁹ex ei⁹ morte ſecuritat[ ] q̄ moleſtie ſentiat argumentū. Nihil aderat. ꝓprie aderat. adeſt em̄ id qd̄ adiuuat. Capill⁹ paſſus ſingularē nūerū ꝑ pl̄i poſuit. Sic ⁊ alibi. Capillus pex⁹ plixus circū caput reiectus negligenter paſſus: temere diſpſus, vt ꝑs magna, m, a. greca orōne ꝑfluxit h̄ dictio, ipa horrida ⁊ lachryme ad

Saluſtius
Saluſtius
Plautus

luctum ꝑtinet nudus pes ⁊ veſtitus turpis: ad paupẽ. Im⁹ venim⁹: videm⁹. virgo pulchrã
duo ingentia ⁊ ỽgo ⁊ pulchra. Imus venim⁹. u. u. p. Aſynthe-
ton primũ per Capillus. nudus q̃ſi extra ipam: eſt eñ qđ dr̃ nud⁹ pes
⁊ capill⁹ paſſus ẽ, tale ẽ apud Uir. Illã aũt ꝙuis aries ſic cãdid⁹ ipe. Nigra ſubeſt vdo tm̃
cui lingua palato Reijce. ſic alibi de arbore. Tũ fortes late ramos ⁊ brachia tendẽs. Huc il-
luc media ipſa ingẽtẽ ſuſtinet vmbrã ⁊ ipe ardu⁹. Capill⁹ paſſ⁹ nudus pes: facetius ꝙ ſi ꝑ̄aliter dixiſſet. Uir. Quibus acer erit in ꝑ̄lia ſuet⁹. Ferre manũ. lachryme veſtit⁹ turpis: Aſyntheton tertiuz. vt ni vis boni: pl⁹ eſt vis boni

Uir.

Uir.

Lachryme: veſtit⁹ turpis. vt ni vis boni in ipſa
Ineſſet forma. hec formam extinguerent.
Ille qui illam amabat fidicinam. tantummodo
Satis inquit ſcita. noſter vero. Da. iam ſcio.
Amare cepit. Ge. Scin. quam:
Quo euadat vide. poſtridie ad anũ ꝑgit recta.
Obſecrat vt ſibi eius faciat copiã. illa eñ ſe negat.
Neq3 eũ equũ ait facere. illã ciuẽ eſſe atticam bonã
Bonis ꝓgnatã. ſi vxorẽ velit lege id liceret facere
Sin aliť negat. nr̃ q̇d ageret neſcire. ⁊ illã ducere.

ꝙ bonũ. vt ni vis bõi ĩ ipa ĩeſſet forma. h. f. Ueteres ignẽ ⁊ calorẽ q̃ndã q̃ſi feruorẽ dixerũt formã. ⁊ tõ fornaces: forcipes: formã ⁊ formoſos ex q̄b⁹ ignis amoris exoriť. Laudãd⁹ ẽ g̃ Terẽ. ꝓprietate ſeruata: q̇ cũ formã ꝑ̄tuliſſet ſubiecit extingueret. Ergo ⁊ vir. ſic ait. Ac mihi ſeſe offert vltro me⁹ ignis. Amyn. In ipa ineſſet forma h̄. formã extinguerẽt. figura.

Aliud eñ ſupra aliud ĩfra forma repetita ſignificat in ipa ineſſet forma geminauit ꝑ̄poſitõ3. vt alibi ĩ amore hec oĩa inſunt vitia. Extinguerẽt: bñ extinguerẽt: q2 ab igne ⁊ calore forma dicta eſt. Ille q̇ illã amabat. bñ illã q2 iã ſupra ĩſinuauit ꝑſonã Citharistrie Ille q̇ illã amabat. nõ cur amauerit ỽginẽ. Fidicinã ſupra Citharistriã: g̃ indifferenť. Tm̃mõ ſatis inq̇t ſenſus ẽ laudauit tm̃mõ nõ etiã capt⁹ eſt ĩ amorẽ ſatis inq̇t ſcita. magna lauſ formã amãti aliã placuiſſe. nr̃ ỽo apoſiopeſis. iiij. q̇ ſuccurrit quotiẽs ỽba reb⁹ minora ſũt Satis inq̇t ſcita. ſcita bella. vt in andria. Scit⁹ puer eſt nat⁹ e Pamphilo. amare cepit. ille inq̇t laudauit tm̃. h̄ amare cepit. ⁊ bñ cepit nõ amauit: vt oñdat vim amoris nõ paz eſſe: ⁊ rẽ que ſemel ſuſcipi poſſit. Scin. Apoſiopeſis q̇ in narratõib⁹ in cõpẽdiũ Terenti⁹ vti ſolet. Scin quã amare cepit ſubaudiť. q̇ euadat vide. euadat ꝑueniat. nã euadere eſt ꝑ obſtantia euenire. Poſtridie ad anũ recta ꝑgit. h̄ ꝑ̄ſtruens anicule intulit de q̇ nullã ſuꝑ̄ mẽtionẽ fecerat: ⁊ bñ memor ⁊ ỽgis ⁊ honeſte nõ ipam adiri fať. ſ3 anũ neq3 ab ipa petit fructũ voluptatis ex cui⁹ ꝑſõa maior deſpatio naſcebať. ſ3 a nutrice poti⁹ ꝑ quã ſuaderi puelle poſſe crediť q̇cq̇d libet. Poſtridie ad anũ. r. emphaticos ad anũ ſtati vt q̇ p⁹ h̃ũerit oĩa alia. Recta q2 nõ ꝑ nũciũ: vt ſibi ei⁹ faciat copiã vide vt nihil de virgine ſpet: q2 oĩa ab anicula petat. Illa eñ ſe negat. copiã facturã ſubaudiť. neq3 eñ equũ ait facere: qđ petet. Illã ciuẽ atticã. illã cũ emphaſi dixit. q. d. quã ſic ↄtẽnãt. Ciuẽ bonã eẽ. ciuẽ qđ ad iura ꝑtinz bonã qđ ad ipaz ꝑtiet. Bonã nõ vilẽ. q2 boni nõ viles ſũt. vñ ſuꝑlatiu⁹ g̃dus optĩa res fať: q2 bon⁹ melior optim⁹ dr̃. Bonis ꝓgnatã. ꝙ a maiorib⁹ ei⁹. Si vxorẽ velit recte ſubiũxit ſi vxorẽ velit poſtꝙ in ỽginẽ eã ꝑ̄tulit q̇ ſolẽt ornare nuptias. Lege id licere facere incerta diſtĩctio ẽ: vtr3 vxorẽ velit lege an lege id licere facere. Sin aliť negat: ⁊ pudice an⁹ ⁊ tñ illecebroſe licere facere dixit. qđ ille ĩpudenti⁹ petit vt ſibi ei⁹ faciat copiã. Sin aliť negat ſillepſis facta ex eo qđ ſequiť facere. Noſter quid ageret neſcire. propoſita deliberatio: cuius tamen altera

pars vincet. nã ductur ꝰ eſt ꝑ abſentiã patris. Quid ageret neſcire: ꝓ neſciebat: ſed recte ſic ait: q2 ſubiunctur ꝰ eſt cupiebat ⁊ metuebat: metuebat ꝓprie: metuim ꝰ enĩ eos q̃ nos amant timem ꝰ etiã inimicos. Illã ducere cupiebat: ⁊ metuebat: vide ambiguitatez qua ſequentia nõ cogunt. Nõ ſi rediſſet ei pater veniã daret: bñ interrogat Dauꝰ. h̃ enĩ ſperari ne poſſit nõ opus erat fraudibꝰ Phormiõis. Nõ ſi rediſſet ei. p. u. ſi. ꝓ cũ rediſſet Virgi. Preterea ſi nona diem. m. a. a. e. Ille ne indotatã virginem. Emphaticoſ ille de q̃ dixerat. Delinas: ſic eſt ingeniuʒ et ſi ꝓpt ſpẽ lucri nauigauerat ſenex i ſinuãdũ igit fuit. hoc enĩ erit oĩe periculũ fabule. Ex ordine Terentiꝰ priꝰ

Metuo et timeo

Virg.

Cupiebat. ⁊ metuebat abſentem patrem
Da. Num ſi rediſſet ei pater veniam daret
Ge. Ille ne indotatam virginem atq3 ignobilem
Daret illi. nunq̃ faceret. Da. quid fiet deniq3?
Quid fiet? eſt paraſitꝰ quidaʒ phormio hõ cõfidẽs
Qui dij omnes illum perdant. Da. quid is fecit?
Ge. Hoc conſilium quod dicam dedit
Lex eſt: vt orbe qui ſunt genere proximi
His nubant: ⁊ illos ducere eadem hec lex iubet

inſinuauit ꝑſonã ſenis vt grauiora fierẽt q̃ dirimebãt nuptias. Ille ne indotatã virginem atq3 ignobilẽ: duo dixit ⁊ indotatã ⁊ ignobilẽ. hec enĩ duo principalit petunt: q̃uis ſint q̃tuor q̃ in his ſpõſis querunt: forma: ꝓbitas: dos: nobilitas: ⁊ manifeſtũ eſt cur de forma ⁊ ꝓbitate nihil dicat: quippe cũ deſuꝑ magnoꝑe ea laudauerit in puella. Virginem. ſimpliciter accipimꝰ ꝟginẽ: an ſubaudiamꝰ quãuis: vt ſit q̃uis ꝟginẽ. Daret illi: bono affectu dixit daret illi. filiꝰ enĩ familie nõ tã duxit vxorẽ quã a patre accipit: quippe cuʒ patri cõmittatur puella potiꝰ in hmõi ꝯditionibꝰ q̃ marito. Daret illi nũq̃ faceret: Apoſiopeſis ſcõa. hic enĩ nõ trãſit ad aliud: ſed inſtitit incepto: vt ⁊ ꝑ interrogationẽ diceret daret illi: ⁊ ꝑ reſpõſionẽ inferret nũq̃ faceret. ⁊ nota nunq̃ ꝓ nõ in maiorẽ negatiõis ſignificationẽ poni ſemꝑ. Daret illi: nu re daret: vt oñderet nihil eſſe poteſtatis in filio. Quid fiet deniq3: more ſuo Terentius: deniq3 poſuit in fine ſenſus: ⁊ eſt aduerbiũ ordinis: ſic in Heau. Fodere: aut arare: aut aliq̃d facere deniq3. vt ſit deniq3 vel deinde: vel ad poſtremũ. Quid fiet. deeſt rogitas: ⁊ eſt Apoſiopeſis. Eſt paraſitus quidã Phormio nõ a formula. h̃ a phormiõe dicit Spartheo quẽ nos Eronẽ dicimus tricinaliter ⁊ pro ꝯſuetudine. Quid is. f. ſeruat affectus triſtis: vt ſupra ait. ſed quid tu es triſtis. Confidens hõ: hõ comice dictũ. naʒ quis ignoret paraſitũ hoiem eſſe. Cõſidens: hic cõfidens ꝓ improbo audaci ac temerario poſuit: vt o ingentem ꝯfidentiã. Qui illũ: q̃ vtinã eſt: vt Lucillius in ſcõo. Qui te mõtane malũ ad cetera pergit: aut ꝑ h̃ ꝯſiliũ qꝺ dicã dedit. Qui illũ dij oẽs ꝑdãt: q̃ aũt expletiuũ eſt. aut ꝓnomẽ q̃ incipiens Phormionẽ deſcribere cohorruit ꝯſideratiõe eiꝰ: ⁊ in hãc vocẽ quaſi ꝯfuſus erupit. h̃ ſũt certũ genꝰ eſt

Lucilius

Quid is facit: correxit interrogationẽ errantẽ vt rediret ad noĩatiuũ caſũ q̃ aberrauerat: ⁊ illũ dixerat. Lex hec eſt lex vt in palliata recte ponit. vñ grecoꝝ fuit: iõ ⁊ in Andria ſic ait. Inopia ⁊ cognatoꝝ negligẽtia coacta eſt. Lex eſt alia cã narratiõi interponit ⁊ õr

Lex eſt: a cã litis. potuit enĩ dici nõ habes cãm. Hoc ꝯſiliũ qꝺ dicã: ſcõm quoſdã ordo eſt: q̃ hoc ꝯſiliũ qꝺ dicã dedit. Vt orbe qui ſũt genere ꝓximi: orba ꝓxima nubat: orbã ꝓximꝰ ducat: atticũ ius eſt: ⁊ ordo lex eſt vt orbe his nubãt. Eadẽ hec lex iubet: nõ duas res iubet hec vna lex: h̃ puellis ꝑmittit nubere: cognatos cogit ducere. Eadẽ hec lex iubet: bñ iubet: mitionẽ enĩ vim hʒ ea lex q̃ aliq̃d ꝑmittit. q̃ illa q̃ aliq̃d iubet. Et illos ducere. bñ additũ nihil enĩ ad rẽ ſi ducẽdi neceſſitas nõ fuiſſet.

Tullius — Ego te cognatū dicā:ꝛ tibi ſcribā:dicā:a pſona iuſtū ꝙ agit:potuit enī dici quid mecū eſt tibi.Ego te cognatū dicā.ꝛ.t.ſ. hec narratio eſt quā dicit Tulliꝰ ꝯſtitutaꝫ ꝛ ipe tibi vni pcam inquit in Verrinis.repēte.n.trāſitur ad verba pſonaꝝ ab eaꝝ deſcripti one:ſ h ipm ad cōmouēdos auditores valet plurimū. Et tibi ſcribā a denūciatiōe i pſonā

Cicero. — ne diceret nō mihi denūciaſti,Et tibi ſcribā dicā.Cicero ſcribit Eraclito.Dicā ſupra verbū infra nomen eſt totidē litteris diuerſo accētu.Dicā paternū amicū aſſimilabo me.ea dicit a pſona litigātis.potuit.n. apponi pſonā nō habēs q̄ fuerit pat q̄ h pnomen eſt:īfra quō ſignificat. Que mr virginis.ſ.q̄ cognata tibi ſit qui quō ex q̄ rōe.Oīa hec cōfingā:oīa h n̄ exabūdāti poſuit ſed oratorie quaſi tā mlta:ꝛ eſt Archaiſmos.nā poſt enūciationē veteres hec dicebāt.

Ego te cognatam dicam et tibi ſcribam
Paternum amicum me aſſimilabo virginis
Ad iudices veniemus:qui fuerit pater
Que mater:qui cognata tibi ſit.hec omnia
Confingā:qd erit mihi bonum atqꝫ cōmodum
Cum horum tu nihil refelles vincam ſcilicet
Pater aderit:mihi pate lites:qd mea illa q̄dem nr̄a
Erit.Da.iocularē audaciā.Ge pſuaſit homini
Factum eſt:ventum eſt:vincimur.duxit
Da.q̄d narras:Ge.hoc qd tu audis.Da.o geta
Quid d te futuꝝ ē.Ge.neſcio hercle.vnū hoc ſcio
Qd fors feret feremꝰ equo aīo.Da. placet hē iſtuc

Saluſtius — Salu.in Jugurtha.Hec oīa pſidio adſūt qd erit totū ꝯfingā qd erit mihi bonuꝫ atqꝫ cōmodū qd mihi inq̄t fauſtū ac felix erit:h eſt cōfingere atqꝫ mētiri.quod erit.m.b.a.c.totū iocularitér paſitꝰ quippe q̄ ꝯfingā dicit:q̄ſi nō ſolū nō erubuerit d falſiloquio:ſ quaſi pclari facinoris inceptionē etiā auſpicatꝰſit oēmqꝫ ſuſcepit dicēdo:qd erit mihi bonū atqꝫ cōmodū.ſic.n.veteres:qd fauſtū felixqꝫ ſit dicebāt aliq̄d aggreſſuri.Cū tu horū nihil refelles vincā.ſ.h interrogatiōe pnūciandū eſt.Refelles refutabis:redargues:nā pſus refellere eſt redarguere falſitatē.Pater aderit mihi pate lites q̄d mea:mire quo maxīe alter metueret:h p ridicula re ꝯtēpſit:Pat aderit ꝛ pate lites:exq̄ſite autē ſubiectū eſt cū ſup dixerit mihi pate lites:q̄d mea pater:ꝛ lites ꝛ Antiphōi formidāda iſta ſint:ridicula paſito.Jlla q̄dē nr̄a erit: Nr̄a:cū Antiphōi tātū eſſe debeat. Iocularē audaciā h eſt mīme iocularē:an q̄ ex ludo et ioco in picalū veniat.Perſuaſit homini h iā de Antiphōe querit cui pſuaſum ſit factū eſt: adeo audax Phormio:Ventū eſt.Epheregeſ quō factū eſt.Vētū ē:vincimur:duxit:iocularē audaciā:ꝛ deeſt audio ex te aut dicis. Factū eſt:vētū eſt:vicimur duxit. vt ſupra imus:venimus.Factū eſt.vētū eſt:vicimur:duxit.amat h Terentius:vt it:lauit:redit imus:venimꝰ:videmꝰ:ꝛ funꝰ interim pcedit:ſeq̄mur:ad ſepulchrū venimꝰ:in ignē poſita ē flet:his nō mō breuis ꝛ comis narratio eſt:ſed etiā auditoris aīm ad id qd reſtat intendit. Quid narras:admirātis vox eſt nō interrogātis.Hoc qd audis:ſic pnuncia q̄ſi piturū contēpleris Getā.etiā cū ſub incerto interitu defleat. O Geta q̄d te futuꝝ ē:ſ.q̄ magiſter relictus ſis Antiphoni.Neſcio hercle vnū h ſcio qd fors feret.ſ.Ethicos deſperatiōe rex fortis eſt ſeruꝰ:ꝛ ſil vigilauit poeta:ne ſi ꝛ hec eiularet res tota migraret in tragediā.Qd fors feret feremꝰ,c,a,he graues ſnie ex pſona ſuoꝝ cū dicūt ridicle ſūt ꝛ eo cōſilio interponuntur,

ferem⁹equo aīo:h̄ ſm̄ ſuos q̄ futura ꝯtēnunt:⁊ mire meritū culpe ſue ad fortunam retulit
Vem iſtuc eſt viri officiū:cōpēdiū ꝯſolatiōis qd̄ h̄ libenter accepit:⁊ ideo ſtatim approbat
In me oīs ſpes mihi eſt:quō an ſtrenue vt ſe ꝺfendat:an vt fugiat aut vt patiēs ſit plagaꝝ
Ad p̄catorē abeā:bene poeta oīa tractat:q̄ in tali re tacēda ſuo cēnt: niſi aliud poſceret ar
gumētū. Ad p̄catorē abeā:ſic in Heauton. Nec tutorē tibi:nec p̄catorē paris. Qui mihi ſic

Viri eſt officium. Ge. in me omnis ſpes eſt mihi
Da. Laudo. Ge. ad precatorē abeā:credo qui mihi
Sic oret nunc amitte queſo hunc. ceterum
Poſthac ſi nihil quicq̄ precor tantūmodo
Non addat. vbi ego hinc abiero vel occidito
Da. Quid pedagogus ille qui cithariſtriam
Quid rei gerit: Ge. ſic tenuiter. Da. nō mltū habꝫ
Qd̄ det fortaſſe. Ge. imo nihil niſi ſpem meram
Da. pater ei⁹ redit an nō: Ge. nōdū. Da. q̄d: ſenē
Quoad expectatis veſtrum. Ge. non. certe ſcio
Sed epiſtolam ab eo allatam eſſe audiui modo
Et ad portitores eſſe delatam:hanc petam

oret. i. p me oret. Nunc amitte queſo hūc dicit vbi non v̄ba mō verū etiā geſtū voceq̄ fingam⁹ alienam. Nūc amitte queſo hūc: qd̄ nos dicim⁹ dimitte. antiq̄ etiā dicebāt amitte. Virgi. Et amiſſo hinc iā obliuiſcere grayos. et Salu. Pactiōe amiſſa publico legato.

Virg.

Saluſtius

Poſt hac ſi q̄cq̄ nihil p̄cor: facile īpetrat q̄ nō oīa extorquet. ḡ ars p̄catoria eſt mitigare p̄ſentia:futura p̄mittere. Sic etiā:q: oīs cā in hoc eſt ne videat̄ ſeru⁹ ob impunitatē in delictis ampli⁹ peccatur⁹. Poſthac ſi q̄cq̄ vt ſolet eleganter p eclypſim ⁊ ſimul nō ſi tantūdē peccauerit:ſed ſi vel minimū:tale eſt ⁊ illud. Si ſenſero hodie quicq̄ te in nuptijs fallacie conari:⁊ ſi q̄cq̄ inuenias occidito. Nihil p̄cor:nihil p nō. ſed plena negatio. Vbi ego hinc abiero:hic oñdit nullū p̄catorē ex aīo poſtulare veniā ſeruo. Vel occidito. vel p etiā occidito tu tantū cedere volebas. ego dicā etiā occidito. Quid pedagogus ille qui cithariſtriam moraliter q̄rit volēs audire de Phedria poſtq̄ de Antiphone cognouit. maxīe q: hec interrogatio reſponſionē elicit qua ſpectator inſtruit̄ ad cogſcēda cetera. Quid pedagogus ille qui Cithariſtriā. q: dixit ſectari. in ludū ducere ⁊ reducere. ⁊ q: puellā dixit ab etate. pedagogus eſt ille ait qui Cithariſtriā Phedria ſcꝫ qui neq̄ abſcedit a cuſtodia puelle. neq̄ illā ipſe cōtingit. Qui Cithariſtriā. eclypſis. ſectat̄. amat vel quid tale ſubaudiēdū eſt. Sic tenuiter ſic dicendū eſt cū aliquo geſtu. Non multū habet qd̄ det fortaſſe. cū cōmiſeratiōe amatoris adoleſcentis pnunciandū eſt. Immo nihil niſi ſpē meram. bene ſpem. quia amat. nemo eni cū ſpem non habet non amat. Meram ſolam. Pater eius redit an nō: Chremes. ſ. Nōdum. q: veniet. iam nō plena negatio eſt. Quid ſenē. quoad expectatis veſtrū: animaduertite qui ſcđm morem quotidianū cum dici cū fit trāſitus a mentione alterius rei ad alterā. ſic ⁊ ſupra. quid Pedagog⁹ ille. Quoad expectatis. quo ad quādiu. ⁊ recte locutus eſt. quia aduentus finis eſt expectationis. Sed epiſtolā ab eo allatā eſſe audiui. mire paratur inopinatus ſubito aduentus ſenis. nam ipſe veniet cuius epiſtolā ſperat. Ad portitores eſſe delatam: more veterum magiſtri tributorum idem publicam operam in portu dabant inferendarum rerum. ⁊ efferendarum vectigal exigentes. Ad portitores, ad eos qui in portu ſunt, ex quo more hoc dixerit vide. Attico an Romano

Nunq̄d Geta aliud me vis? abſq₃ illo qđ argēto tibi a me op⁹ fuit. Ut bn̄ ſit tibi: ꝑ nihil. Puer heus: nemon huc ꝓdit: moralis expſſio. nam eos vocat quib⁹ inítio egrediens dicebat. Si quis me querit Ruffus. Cape. da. hoc Dorcio loquit̄ Dorcio. Dorciū femininū nomē eſt: vt Planeſiū. Glycerium.

Da. Nunq̄d geta aliud me vis: Ge. vt bn̄ ſit tibi
Puer heus: nemon hoc ꝓdit: cape: da hoc dorcio

Antipho. Phedria adoleſcētes

Adeon re rediſſe: vt qui mihi cōſultū optīe
Velit eſſe phedria patrē extimeſcā. vbi in
Mentē meā ei⁹ aduēti venit qđ ni fuiſſet icogitās
Ita cū expectare vt par fuit. ph. q̄d iſtuc eſt: an
Rogitas q̄ tam audacis facinoris mihi ꝯſcius ſis
Qđ vtinam ne phormioni id ſuadere in mentem
Incidiſſet. heu me cupidū eo impuliſſet
Qđ mihi principiū eſt mali: ſi non potitus eſſem
Fuiſſet tamen illud mihi egre aliquot dies

Adeon rē rediſſe: vt qui mihi ꝯſultū optīe velit eſſe. In hac ſcena color vite eſt eoꝝ q̄ q̄c q̄d immodice cōcupiuerint ſpernūt poſtq̄ venerit qđ aperti ore ſententia oñdit dicēdo. Noſtri noſmet penitet. Adeō rē rediſſe. u. q. m. cōparatiua q̄litas i hac ſcena ē inter Antiphonis vitā. ⁊ Phedrie. genus cauſe demōſtratiuū ꝯtēdūt aūt vter magis miſer ſit. Ut q̄ mihi ꝯſultū optīe velit eſſe phedria. mira ſnīa qua oñdit adoleſcētulos in peccatis neminē magis metuere q̄ꝫ eos a quib⁹ maxīe diligunt̄. ſilq₃ inducit̄ rerū iminētiū ꝯſtructio. in qua ſic audax inducit̄ phedria vt defenſor futur⁹ ſit timid⁹ Antipho. Patrem vt extimeſcā. feriēda ꝓnūciatio in eo qđ ait patrē. vt qui futur⁹ ſit. h̄ eni magis mirū eſt iđo patrē timeri. q2 ꝯſultū optīe velit. Ubi in mētē ei⁹ aduēti venit. nota venire in mentē veteres nō recordatiōis cā tantū. ſ₃ etiā recogitatiōis ꝯſiderationiſq₃ poſuiſſe. Ubi in mentē ei⁹ aduēti
Cicero venit. ſic veteres gtō caſu ꝓferebāt in mentē veniat Cicero. fac tibi paterne legis auxilium veniat̄ i mentē. Aduēti veīt. m̄ltipliciť declinat̄ ⁊ aduēt⁹. ſic ⁊ in Andria. Nihil ornati. nihil tumlti. Uenit. legit̄ ⁊ aduenit. Incogitās. temerari⁹. īprob⁹. nō cogitās inq̄t i vſu ē. an nō eodē mō cogitās. Ita expectarē vt par fuit. nota expectarē. nūc opirer: alias ſperarē. Quid iſtuc eſt: hec interrogatio ſtomachoſa eſt. extenuare volētis metū fratris. diuerſa eni ſentit ob diuerſū amoris euētū. Qui tā audacis facinoris mihi ꝯſci⁹ ſis. ꝓpe ad terrorē q̄ đ facinore loq̄t̄ ꝯſciū dixit. Rogitās q̄ tā au. fa. bn̄ timēs inducit̄ Antipho. vt ſit cā fugiēdi. ad h̄ eni fugiet ne ad dimittendā ꝯiugē cogat̄ a patre an̄ errorē fabule patefactū. Qđ vtinā Phormioni gratiſſime. nō Phormiōi ſuccēſet. ſ₃ Phormiōis inuēto. ⁊ vide vt ⁊ ipē ſe culpe ſubtrahat. Qđ vtinā ⁊ familiare eſt initia accuſare rerū q̄s alicui⁹ negocij penitet. Utinā₃. p. i.
Ennius ver⁹ elocutio vtinā: vt Enni⁹ in Medea. Utinā ne i nemore pelio nunq̄ꝫ cecidiſſent ad trā trabes. ⁊ ne ꝑ nō accipiēdū. Ne me. c. i. bn̄ h̄ addidit ad excuſationē. potuit eni dici nō conſentire. Eo ipuliſſet. eo ad vxorē ducēdā. an eo i tm̄. Qđ mihi principiū ē mali. bn̄ q̄ſi caput mali. nō in amore ſit. ſ₃ i nuptijs. Nō potit⁹ eēm. more hoīꝫ loq̄t̄. credit. n. ex ꝯſeq̄nti ſacietate q̄ꝫ potuerit abſtiere a morib⁹ ſuiſ. Nō potit⁹ eēm. Antiphora. vt verꝫ āceps pugne fuerat fortūa fuiſſꝫ. h: n. vtraq₃ ꝑs ꝑōit̄. Nō potit⁹ eēm nō vt illa ſ₃ illa potiri voluiſſet po- fuiſſet Fuiſſet tū illđ egre aliq̄t dieſ, q̄dā totū introgatiue ꝓnūciāt, nēpe fuiſſꝫ, t, i, e, m, a, d.

Phormio

At nō quotidiana cura hec angeret aīm. amatorie loquit antipho. Errāt qui putāt cū pe-nitere ſui deſiōrij. nā ſi h̄ eſt: nec marit⁹ firm⁹ videbit fore: ſ3 hoc dicit: facilius fuiſſe abſtine re v̄gine intacta q̄ ea cū qua iā ꝯſueuerit: ⁊ iō ſubiūgit dū, expecto q̄ mox veniat: q̄ hāc mi hi adimat cōſuetudinē. Audio audio ꝑ ironiā d̄r: nō a ꝯtinēte dictū antiphonis. Audio: oīa deridet Phedria cupiēs fructū amoris vel ꝑiculis adipiſci eſt. ſ. audio ironiaz: ꝑ non audio. h̄ eſt ſi nihil dicis duz expecto q̄ mox veni at. nō q̄ñ. ſ. ꝯcito q2 tiet Qui adimat hāc mihi cō ſuetudinem. mire ñ amo-rē: tāq̄ amo-re carere po-tuerit ꝯſuetu dine nō poſ-ſit. Et nota ꝓ prietatē dicti nā: ꝯſuetudo ſpāliter d̄ co itu d̄r. alijs

At nō quotidiana cura hec angeret animum. Ph.
Audio. An. dū expecto q̄ mox vēiat qui adimat
Hāc ꝯſuetudinē mihi. Ph. alijs q2 deſit qd̄ ament.
Egre eſt tibi: q2 ſupeſt dolet. amore abundas
Antipho. nā tua q̄dē hercle certe vita hec optāda:
Expectādaq3 ē. ita me dij bñ amēt vt mihi liceat tā
Diu qd̄ amo frui: iā d̄pacisci mortē cupio tu ꝯijcito
Cetera. q̄d ego ex hac iopia nūc capiā ⁊ q̄d tu ex iſta
Copia vt ñ addā q̄ ſñ ſūptu igēuā ac libalē nact⁹ eſ
Qd̄ hēs ita vt voluiſti vxorē ſñ mala fama palam

cōſuetudo

q2 dedit qd̄ amāt: magnificēti⁹ alijs dixit q̄ ſi diceret mihi. Tibi q2 ſupeſt dolet: laborauit vt oñderet plus eſſe dolet q̄ egre eſt. ⁊ iō inſanū ait antiphonē: q̄ in ea fortūa poſit⁹ q̄ ad uerſa ⁊ ꝯtraria eſt. idē patiat qd̄ miſer ⁊ ē figura Nā ad vtrūq3 egre ē ſufficere potuit. ſcire aūt debem⁹ ꝓnūciatiue. ⁊ ꝑ interrogatōz hocipm ꝓnūciari poſſe. amore abundās. Antipho. h̄ ſic ꝓnū ciandū: quēadmodū ſolet cū ſtomacho dicit vitupāti cibū vt pleno vētre ē. vult eñ oñdere ſatietatē h̄ cē nō rōcinatiōis qd̄ nūc q̄rit ātipho. tibi q2 ſupeſt. i. eo q̄ deſideres abūdas. ordo eſt tibi dolet amore abūdas Antipho. abundare d̄r qui ſucceſſo ꝓſpero affuit. Lucil⁹ li. iij. Ille alter abundās cū ſeptē in locū hyſpan⁹. r. a. r. p. Amore abundās Antipho. hoc cū ꝓnunciatiōe infert. Nam tua quidē hercle hec vita certe bñ certe q2 ſupra oīa cū ironia dixit. Vita hec expetēda. vita dixit vt oñderet etiam ſi nō felicitas. ſed vita dicat optāda eſſe. vita aūt ⁊ mors ſignificat ⁊ aīam ⁊ alimentū: ⁊ ſpa ciū viuendi: ⁊ fortunā accidentē viuētib⁹ vt mō. Expetenda optādaq3 ⁊ ꝓprie dixit expe- tēda optandaq3. oīa eñ q̄ amamus aut induſtria. aut voto ꝓueniūt. hoc eſt aut in nob ſūt aut in fortuna poſita. Ita me dij bene ament vt mihi liceat: neceſſario iura: quia quod di- cturus eſt ſolis amatoribus videtur eſſe credendum. Ita me dij bene ament: vt mihi lice- at tam diu qd̄ amo frui. optimus locus in quo oſtendit q̄ magno amore ſit poſſeſſus Phe- dria cui par impedit argumentū. Tamdiu qd̄ amo frui: qui diu vxore fruit Antipho. an tā diu dictū: q̄ tātūdiu: ⁊ tantiſꝑ. hoc eſt vel tantillo tpe. Quod amo frui deeſt eo. vt ſit eo qd̄ amo frui. Jam depaciſci mortē pactione trāſigere. Tu conijcito cetera: aut cetera abūdat aut deeſt ꝑ vt ſit per cetera. Quid ego ex hac inopia nunc capiam infortuniū. ſ. Et quid tu ex iſta copia ac furtū ac felicitatem. vt nō addā paralyſis figura in qua velut ex abūdanti enūerant adiecta. Ingenuā ⁊ liberalē: hoc natalū id mos eſt. Vt ne addam Vt ne q̄d greci qd̄ habes ita vt voluiſti voluiſti ſubſtiguēdū eſt ⁊ ſic legēdū vxo rem eñ erit vt voluiſti vxorē. bona ꝑparatio vxoris future. Sine ma la fama palā multi ſuperius iungunt palam ſine ſumptu igenuā liberalē cōtra cā que pati tur iſta poſuit oīa huius in amore copiam ſuam in opiam. Dui⁹ deſideriū nullo conſtituiſſe

Lucilius

ſumptu ſibi a lenone emendã ꝓuellã. Huius ingenuã: ſuam ſeruã: huius liberalē ſuã citha
Vir. riſtriã. hunc nactũ eſſe: ſe ſectari tñ huius vxorē: amicã ſuã: huius amorem maritalē eſſe.
ſuũ velut ꝓdigi. velut ſcortatoris. Ni vnũ hoc deſit anim⁹ q̃ modeſte iſtec ferat. modeſte
moderate. Saluſti⁹ libro ſcðo. Modeſtius ad oĩa alia niſi dominationē. modeſte. cũ mõ
Salustius Nõ ſi tibi res cũ lenone ſit: ⁊ mõ nõ cõnexiua vel inceptiua ꝯiunctio eſt. Saluſtius libro
ſcðo. ⁊ poni
fere aduerſuſ
a.n.c.m. Sē
tias: ſic alibi
Sic rogas:
ſenſi. Ita ple
riqꝫ ingenio
ſum⁹ oēs nr̃i
noſmet peni
tet pareſcon
tertiũ ĩ ãdria
Nõ pleriqꝫ
oēs faciũt a-
doleſcētli ⁊ ē
archaiſmos
vt. Accede
ad ignē hũc:
iaꝫ caleſces
pl⁹ ſatis. Cui
de itegro po
teſtas. dein-
ceps an de i
tegro. i. d̃ ite
gris reb⁹ nr̃i
noſmet peni
tet: penitꝫ cũ
q̃ paꝝ putat
ego ipi nos inq̃t nr̃a ꝯtenim⁹. ſic ⁊ iſheautõ. At em̃ dices me q̃ntũ hic opis fiat penitet. Re
tinere. amittere amare: an cõiuncte legendum eſt quod velis retinere. vt duo ſint amare a-
mittere. q: ⁊ infra duo reddit. Vt neqꝫ mihi ſit amittendi: neqꝫ retinendi copia amittēdi ꝓ
pter amatorē. retinendi ꝓpter patrem. Et hei interiectio ingemiſcentis eſt vt hei mihi quã
tum p̃ſidium Auſonie ⁊ quantũ tu ꝑdis iule. Hei timeo miſer: quam recte iam timet: quia
in metu ſemper eſt Preſaga mali mens.

Beatus ni vnũ hoc deſit aĩm⁹ q̃ modeſte iſtec ferat
Nõ ſi tibi res ſit cũ eo lenone q̃ cũ mihi ē tñ ſentiaſ
Ita pleriqꝫ igenio ſum⁹ oēs noſtr imet nos penitꝫ
An. at tu mihi ꝯ nũc videre fortunat⁹ phedria
Cui de itegro eſt ptãs etiã ꝯſulendi quid velis
Retinere amare amittere ego ĩ eũ infelix icidi locũ
Vt neqꝫ ei⁹ mihi ſit amittēdi nec retinēdi copia
Sed q̃d hoc ē: videõ ego getã currētē huc aduēire
Is ē hei timeo miſer quã h mihi nunc nũciet rem

Geta antipho Phedria

NUllus es geta. niſi iã tibi aliq̃d ꝯſiliũ celere
Repis ita nũc impatũ ſubito tãta re mala
Impēdēt neqꝫ q̃ vti deuitē. ſcio. neqꝫ quõ ĩde me
Extrahã. nã nõ põt celari nr̃a diutius iã audacia.
Que ſi nõ aſtu ꝓuidentꝰ me aut herꝫ peſſundabũt.
An. q̃dnã ille cõmot⁹ vēit: Ge. tũ tꝑis mihi punctũ.

NUllus es geta niſi iam aliquod tibi ꝯſilium. In hac ſcena ſerui currentis offici
um eſt tendēs ad ꝑturbatõꝫ antiphonis quē optet abeſſe ꝯſpectui patris vſqꝫ
Celere ad cognitionē rerum. ⁊ fabule. Conſilium celere hoc celere neu
traliter dicitur. Subito tanta re impendent mala accuſatiuo caſu impendent
pro in te pendent mala. cum ſupra nullus es Geta dixerit hic trãſitũ fecit ad primã ꝑſonaꝫ
Que neqꝫ vti deuitē ruina aut vitanda eſt aut extrahenda ſunt ex ea corpa que oppreſſe-
rit. Nã non põt celari noſtra diutius iam audacia. bene noſtra. q: ipſe partē maximã culpe
ſue tenet. vt magiſter. Deuitēꝫ cum iniqua irruant: inde extraham cum irruerint. Celar. i.
Nigidius querit vtrũ plenũ ſit an expreſſum. Quidnam ille cõmotus venit: modo cõmo-
tus perturbatus atqꝫ cõterritus. Quidnã ille cõmot⁹: hic oñdit poeta idcirco cõfuſuꝫ Ge
tam. vt de eius metu Antipho terreaꝰ. Tum temporis mihi punctũ: punctum pro momen
Lucilius to. vt Lucilius in. xiij. Puncto vna hora ⁊ qui quoqꝫ inuaſit. Punctũ anguſtiſſimũ ſpaciũ

Phormio

Ad hāc rem:ad deliberandū' qđ ago. Herus adeſt:vultu triſti.ꝛ ſupcilijs arduis hoc dicendū eſt. Quid illud mali:mire pſto her⁹adeſt. Quid illud mali eſt:poſuit ex pſona Antiphonis tui.p calamitate eſt patris aduētus. Quid cū audierit.ſ.qđ vxorē duxit Antipho. Qđ eius remediū:plus eſt ꝙ ſi diceret nullū. Qđ cū audierit ꝙ ei⁹remediū inueniā: bn̄ nō addidit quid.ſecū.n.loquiṫ.qđ ei⁹remediū inueniā: ꝑprie remediū quaſi iracūdia morb⁹ſit.

Ad hāc rē eſt:herus adeſt.An.q̄d iſtđ mali ē:Ge.
Qđ cū audierit:ei⁹ rmediū iueniā iracūdie loquar
Ne incēdā:taceā:inſtigē.purgē me.laterē lauem:
Heu me miſerū.tū mihi paueo.tum me antipho
Excruciat aī.ei⁹me miſet.ei nūc timeo. is nūc me
Retiet.nā abſqꝫ eo eēt recte egomet mihi ꝓuidiſſē
Et ſenis eēm vlt⁹iracūdiā.aliq̄d cōuaſaſſē.atqꝫ hic
Protin⁹me cōijcerē i pedes.An.quā h fugam aut
Furtū parat:Ge.ſed vbi antiphonē reperiam.
Aut qua querere inſiſtā via:Ph.te noiat.An.
Neſcio qđ magnū hoc nuncio expecto malum

Loq̄r ne: incēdā: q: iracūdia ignis eſt. Taceā:inſtigē:inſtigari ꝑprie fera diciṫ. Purgē laterē lauem Loq̄r ne: taceā inſtigem Loq̄r ne: incendaꝫ: duo ſunt q̄ fieri i peccādo ſolēt:aut:loqui aut tacere: ſ q̄d vult ſibi purgē ne cū idem ſit loq̄r an q: poteſt purgatio:ꝛ p defenſorē ꝛ patronū induci:ſic quidā putant:ſed melius eſt hec ꝛ pturbate ꝛ ſeruilis imperiteqꝫ pſone verba ſine arte eſſe:ꝛ vim ſignificati nō habent. Tuꝫ mihi paueo tū ꝑterꝙ qđ ſignificat modo. Tum Antipho me excruciat animi pro eo qđ eſt ꝑter Antiphonē me excrucior animo:ſic in Ecyra. Fecit animi vt incert⁹ foret gener eius viſu. veteres figurabāt hāc locutionē ei⁹ me miſeret ei nūc timeo :miſeret me ꝑteritoꝝ:timeo de futuris. Eius me miſeret:ei nūc timeo. Is nūc retinet.nam abſqꝫ eo eēt figura Polyptoton:eius ei is. Nunc retinet me.ſi retinet quo modo excutiat. Nam abſqꝫ eo eſſet.ſi ad eū res non ptineret ideſt ſi meū tantūmō peccatū eſſet hoc ipm . Recte ego mihi vidiſſem:ꝛ ſenis eſſem vltus iracundiā. Facete ſeruus occaſionē melioꝛis conditionis eſſe exiſtimat fuge cām tanꝙ ſibi peccanti ꝛ libertatis genus ꝑſtare poſſet ꝛ ꝑdam. Recte ego mihi vidiſſem. ꝛ dicimus vidi tibi:ꝛ videre vobis:ꝛ recte vidiſſem p ꝓuidiſſem. Et ſenis eſſem vltus iracundiā:ſenis maluit ꝙ domini dicere:vt in ipſo noīe ꝛ hoꝛtamentū impune fugiendi appareat. Et ſimul quia nō irā:ſed iracundiā dicturus eſſet.nā ira de cauſa:iracundia de moꝛbus. Et ſenis eſſem vltus iracundiam: non dixit euaſiſſem:ſed vltus eſſem faciunt enī ſerui fugiendo:vt dn̄os peniteat irato s fuiſſe. Ulꝰ eſſem:ſic Uirgi. Ulta virū. Aliquid cōuaſaſſem:figuratū eſt a colligendis vaſis. Hinc me cōijcerē ꝓtinus in pedes:recte ego mihi vidiſſem ꝓtinus in pedes:ꝓtinam fuit.ſic Nigidius egit.quā hic fugā: cōijcerem in pedes. Aut furtū parat:aliquid cōuaſaſſem:ꝙ hic fugam aut furtū parat:iocunda prius enī furtū ꝙ fuga occurrere debuit. Sꝫ vbi Antiphonē repeniā:ſ p ergo:vt ſit ergo vbi Antiphonē repeniā:an ſed finis ſupioꝛis ſentētie es:vt Saluſtius. Sed metellus in vlterioꝛe ꝓuincia. Reperiā:ſi alicubi ceſſat. At qua q̄rere inſiſtā via: ſi alicubi ambulet.oīs enī qui queriṫ aut ceſſat aut ambulat. Te noiat:ad hoc dictū audiṫ Geta:ꝛ ipſe nō videt adoleſcētes:vt plus illis terroꝛes incutiat dū ſecum loquiṫ. Neſcio quid magnum hoc nuncio expecto malum.diſerte locutus eſt neſcio quod magnum hoc nūcio expecto malū.p eo qđ eſt neſcio quod magnum malum hunc mihi nunciatum arbitroꝛ.

video.mihi
Ira
Iracūdia
Cōuaſare
Uirg.

Saluſtius

Domū ire:hoc nos dicim⁹:domū pgā. Ibi plurimū eſt oſ̄dit ab nūcio ſed domū pgere;⁊ ſic videt̄ deliberaſſe.quare ibi plurimū eſt.ſ.ppter amorē vxoris ſue. Sanus ne es: ſanus ne es. Reuocem⁹ hoīem comice ⁊ moraliter addidit hoīez. Sta ilico:ille reuocem⁹ hoīem dixit:hic nō pgredi iuſſit. Satis p imperio quiſquis es:hic oſ̄dit culpe ꝯſciētia nullā auctoritatez reliquā in magiſtro Getā. Satis p imperio

id eſt impioſe. Cedo q̄d portas obſecro: atꝫ id ſi pōt v̄bo expedi:mire exꝑſſit affectuz de timore ꝑperātis. Cedo q̄d portaſ obſecro:vt ſi vera feram ſi magna repēdā: naz ferre ⁊ portare de negocijs maiorib⁹ dicit̄. Verbo expedi:deeſt vno Eloq̄re: alit̄ oſ̄dit q̄d eſt verbo expedi dicēdo eloquere. Modo apud portū patrē vidi

Ph.ah.ſan⁹ ne es:Ge.domū ire ꝑgā vbi plimū eſt.
Ph.Reuocem⁹ hoīem.An.ſta.ilico.Ge.hē ſatis pro
Imperio q̄ſq̄s es.An.geta. ge. ipē eſt quem volui
Obuiā.An.cedo q̄d portaſ obſecro:atꝫ id ſi potes
Verbo expedi. ge.faciā.An.eloq̄re.ge.mō apud
portū.An.meū ne:Ge. Intellexti:An.occidi. ge.
Hē.An.q̄d agā:Ph.q̄d ais. ge. hui⁹ vidiſſe patrez
Me patruū tuū.An.nā qđ ego huic nūc ſubito
Exitio remediū īueniā miſer: qđ ſi eo mee fortune
Redeunt:phaniū abs te vt diſtrahar:nl̄la vita eſt
Mihi expetenda. ge. ergo iſtec quum ita ſint
Antipho:tāto magis te aduigilare equū eſt.fortes
Fortuna adiuuat. an. non ſum apđ me. ge. atqui
Opus eſt nunc q̄ꝫ maxime vt ſis antipho.nam ſi
Senſerit te timidum pater eſſe.arbitrabitur

dictur⁹ Geta ꝑuent⁹eſt ab eo quē timor īntelligentē fecerat. Hē:ppriē ⁊ ſuā cuiqꝫ pſone exhibuit celeritatē ⁊ ꝑſagio metuēti Antiphoni ⁊ tarditatē intellect⁹ q̄eti pector] ſecuro phedrie. Quid agā:iā flet antipho:⁊ adhuc nō ītelligit Phedria. Hui⁹ patrē vidiſſe me patruum tuū:reddit vtriqꝫ ppriū.vt ille q̄ timebat paucis intelligeret:⁊ q̄ ſecur⁹erat plurib⁹ edoceret. Nā qđ ego huic nūc ſubito:nā aut ſubiūctiua ꝯiūctio eſt ſupiori dicto:qđ ait q̄d agā
Subito aut Anaſtrophe eſt.nā qđ p qđnā. Huic ſubito exitio remediū:ſubito aduerbiū ⁊ nomē ē. Cū ſubito aſſurgēs fluctu nimboſus orion. Inueniā miſer:cū ego ſupra dixerit Emphaticos addidit miſer. Qđ ſi eo mee fortune redeūt:tragice amator ħ negociū fortunas oēs dicit eſſe. Fortune redeūt:bñ redeūt q̄ſi in peius ⁊ a pceſſu retro in deteri⁹. Phaniū abs te vt diſtrahar:amatoria p Apoſtrophen. Abs te vt diſtrahar:nō dixit a me diſtraharis:⁊ vide v̄bū vim coherētis oſ̄dere. Nulla eſt mihi vita expetēda: nl̄la p nō aut nulli⁹ ꝯditōis:quaſi dicat ne deoꝝ quidē vita mihi dulcis eſt ſine te. Nulla eſt mihi vita expetēda.ſine Phanio. Tāto magis te aduigilare:ad vim actiuā nunc hꝫ vt adlaudabile:admirabile. Fortes fortuna adiuuat ⁊ fortes accuſatiu⁹ pluralis eſt. Nō ſum apđ me:id agit̄ vt ſupra dixim⁹ queadmodū Antipho ꝑſens nō ſit:quem neqꝫ ꝯuenit ꝯtra patrē aliq̄d dicere:neqꝫ rurſū ꝑſentē opprimi a patre ex argumēto eſt. Atqui opus eſt nūc cū maxīe vt ſis Antipho apđ te ſubaudit̄. Nā ſi ſenſerit te timidū pat̄ eē. arbitrabit̄ cō
Saluſtius meruiſſe culpā.ſic Salu.in hiſtoria. Ita fiducia q̄ꝫ argumētis purgatiores dimittunt̄. Naz
Virg. ſi ſenſerit te ti,timidū p timentē. Vt addidit ſe ſociam timidiſqꝫ ſuperuenit, Aegle, Virgi,

Cōmeruiſſe culpā,p cōmiſiſſe.hoc veꝛ eſt ꝯgrue fit:vt.ꝛ Geta ꝛ phedria audacio res ſint q̄ ꝛ abſqꝫ amoꝛe ſunt ꝛ hoc optet obijci,p Antiphone irato ſeni.Nō poſſum imutarier viꝫ negantis hoc habet qȯ ait īmutarier.oñdit em̄ nature ſue timiditatē nullis adhoꝛtationibus:eijci poſſe.q̄d faceres ſi aliud grauiꝰ tibi nūc faciendū foꝛet:bñ grauius qꝛ hoc graue: vt videas ip̄aꝫ hoꝛtatoꝝ vim hr̄e ꝯcedētis ḡue eſſe qȯ gerit.Cū hoc nō poſſuꝫ illud miꝰ poſſem:h̄ intulit.

Cōmeꝛuiſſe culpā.p.hoc veꝛ ē an ñ poſſū imutaꝛieꝛ
Ge.q̄d faceres ſi aliq̄d grauiꝰ tibi nūc faciūdū foꝛꝫ
An.cū hoc nō poſſū illȯ miꝰ poſſeꝫ.Ge.hoc nihil
Eſt o phedria ilicet.q̄d ꝯterimꝰ opaꝫ fruſtra quin
Abeā:Ph.eq̄dē ego.an.obſecro:q̄d ſi.aſſimulabo:
Satin eſt,Ge.garris.An.vultū ꝯtemplamini hem
Satin ſic ē.ge.nō.An.q̄d ſi ſic:Ge.pꝛopemodum
An.Quid ſi ſic.ge.ſat eſt hem iſtuc ſerua
Et verbū verbo par pari vt rñdeas ne te iratus
Suis ſeuis dictis ꝓtelet.An.ſcio.ge.vi coactuꝫ te
Eſſe inuitū lege.iudicio.tenes.ſed quid hic eſt
Senex quē video in vltima platea,An.ipſus eſt.

Nā videbat hac interrogatōe adduci poſſe ad ſniaꝫ ꝑcōtātus.ꝛ h̄ ars ē dialetica ꝯ cū male rñdendo callide iterrogationis interrūpamꝰargumtū:Hoc nihil eſt Phedria ilicet:vtrū h̄ relatiuū: in h̄ cuꝫ ꝯtēptu ꝑ hic Antipho.Nil eſt:ſic.Cicero in verrinis.Et ſi hoc neſcio q̄dē nugatoꝝ ſciebā:ꝑ hūc.ilicet finē rei ſignificat.vt actū eſt.Ilicet ꝑ ſyncopē.ſic iudices ō ꝯſilio dimittebāt ſupma,.Ilicet ſp.dicta cū p̄co ꝓnūciaſſet ilicet.qȯ ſignificat ire lꝫ.Cū abeā:hic terroꝛe cōmouet Antiphonē:ꝛ q̄n dicit ꝑ cur nō.Et quidē ego:oꝛdo ꝛ ego quidē:ꝛ deeſt ab eo.q̄d ſi aſſimulabo audacē.ſ. Obſecro q̄d aſſimulabo ſatin eſt:adeo moꝛale vitiū eſt ex ꝯſcia pauoꝛ.vt ipſe qꝫ Antipho nitat ꝯtra neqꝫ q̄cq̄ ꝓmoueat:Satin ſic eſt:h̄ locus auctoꝛis magis q̄ lectoꝛiſ eſt.oñditur em̄ conari ad ſimulandā audaciā:quo magis ridicula foꝛmidoloſa ꝑſona eſt. Pꝛopemodū.ꝛ hoc nō plene ꝯſentiōis eſt qȯ ait,ꝓpe modū. Sat eſt non dixit bñ eſt ſ ſat eſt.ꝛ vide vix ad hoc ip̄m eſſe ꝑuentū.Hem iſtuc ſerua.ꝛ v̄bū v̄bo.par pari:vt rñdeas dicendo ſerua oñdit iam incipe depire.qȯ finxit atqꝫ ſiſtauit audacie.Hem iſtuc ſerua.ꝛ verbū.n.p p.apī aduerte ꝛ q̄d doceat ꝛ cōmachinet artifex poeta.q̄ debitū reddat rebꝰ atqꝫ ꝑſonis. Verbū v̄bo par pari:duo dixit nō tm̄ v̄bū v̄bo ſed par pari.Ne te iratꝰſuis ſeuis dictis cauſalē vi hꝫ qȯ ait iratꝰhoc eſt q̄ ob p̄ntē irā vehemētꝰtecū agit:Pꝛotelet:ꝛ,ꝓtelū a,p ꝛ cedēdo dictū eſt qȯ eſt añ ꝛ trahere.Alij aſſiduo teloꝝ iactu exiſtimāt dici.vt lucretius.vndiqꝫ ꝓtelo plagaꝝ ꝯtinuato.hoc eſt tenoꝛe.Pꝛotelet.ꝓtrahat ꝑueniat exagitet.Vi coactū eſſe te.mira bꝛeuitas in q̄ tota defenſio ꝯtinet.ꝛ ſubaudit fac rñdeas.aut quid tale.Inuitū bñ h̄ repeti ad ꝯfirmandā memoꝛiā trepidātis.nō em̄ diuerſa ſunt.ſed repetunt.vt teneri poſſit id qȯ cauſe opꝰ eſt.Nā vi coactū eē idē ſignificat qȯ inuitū.an iō vi coactū.inuitū iungendū eſt. qꝛ interdū ꝛ ipſi nos cogimur etiam ꝓpꝛia volūtate.vt ip̄e in andria.Tu coactus tua volūtate es.Scio.apparet hoc verbū eo vultu dici.vt manifeſtū ſit abſenti animo eſſe cū eo cum quo loquit.Tenes exq̄ſite addidit tenet vt appeat antiphonē vult oñdere.q̄ hoꝛ nihil ꝑturbatꝰ aduertat.Sꝫ q̄s h̄ ſenex eſt:ſ vt diximꝰ trāſitū ſigficat ad aliā rē q̄ ad eā que ſagebat.Quē video in vltima platea:ſic dixit vltima platea queadmodū Virgilius.Imas obſedere foꝛes.Ipſus eſt:ꝛ qꝛ timidioꝛ eſt,ꝛ qꝛ poſtea de pꝛoximo ipſe agnoſcit magis,

Marginal notes: Cicero · Ilicet · Pꝛotelo · Pꝛotelum · Vir. · Vir.

Non poſſum adeſſe appet ex ↄſp ectu pr̄is magis ↄfundi. ꝙ ex nūcio aduent⁹ eius filiū. q̄
Vir. abis Antipho: ſic Vir. Quo fugis enea: ꝛ quē fugitis ſocij. Sic em̄ loquit̄: q̄ vult oñdere
conditionē locoꝝ in qua pverſo mō alius petat̄: alius linquat̄. Mane, mane inquā. oīa h̄
hūt ſingularē vim in ſe reuocātis. Ah q̄d agis: ꝛ pturbati interceſſoris eſt dicere quid agis
vt alibi mea Glyceriū quid agis: cur te is pditū. Egomet noui me ꝛ pctm̄ meū: duo dixit.
ꝛ hoīem pa- uidū ꝛ pctm̄ graue. Vob commendo Phaniū ꝛ vitā meā. com:tce: duobus duo⁹ retulit: me. ꝛ pctm̄ meū: phaniū ꝛ vitā meā. Et animaduerte ꝙ amator pri⁹ ponit Phaniū ꝙ vitā ſuā. Beta q̄d nūc fiet: appet hec ſic pnūciāda q̄ſi a deſtituto dicant̄. tu iā lites audies. ego plectar pendēs nō itulit q̄ querebat̄. h̄

Nō poſſuz adeſſe Ge. ah q̄d agis: quo abis ātipho
Māe māe inq̄. An. egomet me noui ꝛ pctm̄ meū
Vobis commendo phanium ꝛ vitam meam
Ph. Quid nūc iam fiet. Ge. tu iam lites audies:
Ego plectar pendens: niſi quid me fefellerit:
Sed q̄ modo hic nos antiphonem monuimus:
Id noſmetipſos facere oportet phedria.
Ph. Aufer mihi oportet: quin tu quod faciā impa.
Ge. Meminiſtin olim: vt fuerit noſtra oratio in re
Incipiūda ad defendendā noxiā iuſtā illā causam
Facilem: inuincibilem. optimam. Ph. memini.
Ge. Hē nūc ipa eſt opus. aut ſi q̄d potes meliorem
Et callidiorē. ph. fiet ſedulo. ge. nūc prior adito tu.
Ego iſidijs h̄ ero ſuccēturiat⁹. ſi q̄d d̄ficies ph. age

Demipho. Geta. Phedria.

verba ſunt hoīs deſperantis. Tu iam lites audies. e. p. p. tu audies. ego verberabor: vt alibi. Tibi erūt parata verba: huic demū verbera: q̄ ipm mire: tu nō facies lites: ſed audies.
Plectrum ego plectar pēdens: plectar feriar. vñ ꝛ plectruz ꝛ plage dicte. Sed q̄ modo hic nos: deeſt
Plaga tm̄ vt ſit ſed tm̄ id noſmetipſos facere oportet q: nos ſupra dixit in ſignificatione actus ꝓprij ipſos addit. Aufer mihi oportet addidit mihi: ꝛ ſine hoc em̄ plena ſnīa ē. Quin tu q̄d faciam impera. mire ad oīa paratū ſe indicat, qui impa dixit ſeruo. Meminiſtin olim vt fuerit noſtra orō mire ꝛ ↄſilio ꝛ orōne cōpendioſus eſt quo magis Phedriā ꝓprijs conſilijs ac domeſticis pmoueret. Ut fuerit veſtra. o vt magis excitaret non modo noſtra dixit: ſed veſtra. In re incipiunda: incipiunda ꝓprie quaſi diceret magna dixit. ſic alibi. Vide q̄ me ꝓpter facinus. Ad defendendam noxiam: noxiam nunc culpam: alias penam: ꝛ eſt epentheſis ab eo quod eſt noxam: ꝛ hoc factū eſt propter iambum. Juſtam illam cauſam: facilem inuincibilem: optimam conſidera ſingula ꝛ inueniēs ꝛ naturali ordine: ꝛ per auxeſim dicta cauſam ꝓ defenſione poſuit ꝛ vincibilem que facile vincat. nunc ipſa opus eſt ſi meliore ꝛ callidiore: bene callidiore quia tunc proluſio fuit. Nunc ipſum prelium fiet. Sedulo:
Vir. parelcon ſedulo. nam ſuffecerat fiet. Nunc prior adito tu: adito quaſi ad prelium. Virgilius. Nec quiſquam ex agmine tanto. Audet adire virum. Ego inſidijs hic ero: tota methaphora de re militari eſt. Succenturiatus. ſuccentarij dicuntur qui explende centurie gratia
Succenturiatur ſubijciunt ſe ad ſupplementum ordinum: ꝛ eſt tranſlatio a re militari. Age: potuit dicere vero aut ita. ſed age dixit; quod verbum vim hortantis maximam prebet,

Ita ne tandem vxorē duxit Antipho in iuſſu meo: In hac ſcena accuſatio eſt et cōtradictio ꝑ remotiuā qualitatē ergo cōtrouerſia. Ita ne tandem vxorē duxit Antipho: hic exemplū vite eſt: in quo ſpectat nullā eſſe tā iuſtam ⁊ gratā iracūdiam patris: quin ⁊ fiducia defenſoris ⁊ interuallo tpis euaneſcat. Ita ne tādē vxorem duxit: nō potuit vehemētius incipere ꝙ̄ vt ipſe crimen qđ obiicit miraret. Ita ne

Ita ne tādē vxorē duxit antipho i iuſſu meo:
Nec meū iperiū: age mitto iperiū. n̄ ſimultatē
Meā fuereri ſaltē nō puderet o facin⁹ audax o geta
Monitor. Ge. vix tādē. De. qđ mihi dicēt aut quā
Cauſam reperiēt demiror. Ge. atqui repi aliđ cura
De. An hec dicēt mihi iuit⁹ feci hec coegit audio
Et fateor. Ge. placz. De. verꝫ ſcientē ⁊ tacitū cauſaz
Aduerſarijs tradere ne ⁊ id lex coegit. Ph. illud
Dux. Ge. ego expediā ſine. De. incertū eſt qđ agā
Quia ꝑter ſpē atqꝫ incredibile hoc mihi obtigit ita
Sū irritatus aīm vt nequeā ad cogitādū iſtituere:
Quāobrē oēs quum ſecūde res ſunt tum maxime

tandē vxorē duxit. tandē hic expletiua ꝯiunctio: vt Cice. Quouſqꝫ tādem abutere Catilina Ita ne tandē. hoc tot⁹ ꝯſus. n. hoc eſt an factuz ſit. qđ factuz ſit: ⁊ a quoſa cū ſit. ⁊ i cuius iniuriaz factū ſit. Nec meū iperiuz quā nō ſequitur. ſꝫ intulit n. age ſubaudit reuereri. — Cicero

ſic Lucretius. Nōne videre. Age mitto impeņū. nō ſimultatē: vt Virgi. Cuius ob auſpiciū infauſtū moreſqꝫ ſiniſtros. Age. n. legit ⁊ icci. Simultatē: iurgiū: cōtentiōem. Nō pudere. hoc abſolutū eſt. ⁊ nulli annixum. Nō pudere. Nigidius adnotauit nemīnē videri pudere ante delictū. Vix tandem: cōuenit hoc dictū ei qui iampridē ſe male audiri putat: ⁊ ideo ſero videt ad hunc ſenex ꝑueniſſe: cū ille metuēs ſe primū ad accuſationē crederet: an vix tandē ad hoc ꝑtinet: q: ille monitor dixit: quaſi dicat vix tādē factū eſt: vt me ſenex laudare cepiſſet: q: monitor. ⁊ vix in cōtrariū dixerit tn̄ nomē eſt laudis. Vix tandē: ironia quaſi pene me oblitus eſt. an q: tarde ad ſuū ꝑuenit ſenex quē ille ob cōſcientiā a ſe ceptuꝫ eſſe credebat. Quid mihi dicent: aut quā cauſam: dicent ſi negare voluerint: cauſam reperiēt: ſi purgare. omne. n. crimen a defenſore aut negat aut purgat. Demiror. ꝓ neſcio. nam admirationem ignorātia facit. Atqꝫ reperi iam aliud cura: eo animo hoc dixit quo ſupra dixit tandē: et cū ille pluraliter reperient dixerit: hic ſingulariter reperi reſpōdit: quaſi in ſe dolo ſit crimē. Inuitus feci. lex coegit: bene poeta iam ſcire facit ſenem qđ iſti dicturi ſunt: vt videat frangi poſſe qui iam partē defenſiōis admittit. Illud dux: illud dux dicit q: ſupra atqꝫ reperi iam aliam cauſam reſpondit. Illud dux ego expediā ſine: vide ꝑparatiōem future defenſionis quā niſi hoc modo Terentius intuliſſe: incredibile videret ſubito ſedatū ſenem. Incertū eſt quid agam: nō nihil iam fracta indignatio eſt cū his verbis: nō iam ira: ſed ad modū meror eſt. Quia ꝑter ſpem atqꝫ incredibile hoc Virgilius. Nūc ego ſi potuit. ſ. d. Atqꝫ incredibile hoc mihi obtigit: grauius eſt incredile ꝙ̄ ꝑter ſpem: ⁊ ideo poſterius ⁊ i actu eſt. Obtigit: ꝓ accidit: ob cuius reciprocū eſt: ſi quis bonū accidiſſe dicat nō obtigiſſe. Ita ſum irritatus: irritatus ꝓuocatus: in irā ipulſus: hoc eſt cōmotus ⁊ ꝑturbatus. Animū vt nequeā ad cogitandū inſtituere: bene inſtituere dixit: quo verbo quies oſtendit cogitatiue mentis: que nūc nō adeſt. Cū ſecunde res ſunt maxime: tū maxime: vt Nudus ara ſere nudus: ⁊ bona ſentētia: tum maxime ſapienti metuendū quo tpe maxime ſecutus eſt ſtultus.

Lucretius
Virgilius
Nigidius
Virgil.

Meditari oportet ſecū.inſane eñ videbit̃ hoc palā agere. Aduerſam erumnā ferā:abun-
Salustius dat aduerſam. Pericula dāna:exilia pegre rediēs ſemp cogites:aut ſi.pec.aut vxo.mor.ſu
piora. Aſyntheta inferioribus intermixta ſunt ꝯiunctiōibus intermixtis. Salu. Nā quidē
Pyrrho. Hānibale equor ꝛ terra. Peregre rediēs ſemp cogitet:mire a genere ad ſpēm nō
ſemel trāſit. Nā quū dicit peregre rediēs iam de ſe loquit̃.ſ; latēter. Semp cogitet:a ſingu

lari ad plura
lē tranſit ſup̃
dixit omnes
et ſic cogites
nūc: ꝛ eſt or-
do: ſemp pe-
gre rediēs q̄
cunq; pegre
redit. Aut fi-
lij peccatu;:
aut. v. m. a.
m. filie: q̄uis
iratus filio:
nō potuit tñ
dicere filij
mortē. Cōue
nit autē ſeni
vxoris mortē
nō putar̃ ma
gnū incōmo
dū. Aut filij

Meditari ſecū optet quo pacto aduerſam erumnā
Ferāt picula:dāna:exilia:pegre r̄diēs ſemp cogitet
Aut filij peccatū:aut vxoris mortē:aut morbū filie
Cōmunia eſſe hec fieri poſſe vt ne q̄d aīo ſit nouū
Quicq̄d p̄ter ſpem eueniat.omne id deputato eſſe
In lucro. Ge. o phedria icredibile eſt q̄to her᷑ an̄
Eo ſapiā. meditata ſunt mihi oīa mea incōmoda
Herus ſi redierit molendū mihi eſſe in piſtrino
Vapulandū habēde cōpedes o pus ruri faciundū
Hor᷑ nihil quicq̄ accidet animo nouum
Quicq̄d p̄ter ſpem eueniet omne id deputabo eſſe
In lucro.ſed quid ceſſas hoīem adire:ꝛ blande

peccatū aut vxoris.m.aut morbū filie:varie poſt enumeratiōnē ꝯcluſa; cetera itulit. Virg:
Virgil. Sed neq; Medor᷑ ſilue ditiſſima terra.n.p.g.a.a.b.l.i.c.n.b.n.i.t. q. Cōmunia eſſe ſ; fie
ri poſſe:ordo eſt ſemp cogites cōia eſſe ꝛ fieri poſſe peccatū filij:vxoris mortē:filie morbū
Cōia eſſe:cōe eſt qđ accidere oībus pōt. Quicq̄d p̄ter ſpem veniat oē deputare id eſſe ī lu
cro:vide iam ſenē fractū nō culpā filij magnā dicere:ſ; ideo indignari:qđ nō crediderit pec
catū in quo ipſe rep̄hendat ſe qđ a peccatoribus dici ſolebat.hec dicit cōia eſſe ꝛ fieri poſſe
Her᷑ anteeo ſapiētia:legit̃ anteeo:ſ; p̄nūciatiuū anteeo p̄ anteeā. Meditata ſunt mihi oīa
mea incōmoda:nimis comice nō clades aut erūnas poſuit ſeruus:ſ; incōmoda. Molere ī
piſtrino:vapulare:habere cōpedes ꝛ cetera:cū hoc nomē leue quoddā ſignificat:vt in Eu
nu. Immo.n.infeliciter.nā incōmoda alia ſunt dicēda Parmeno. Herus ſi redierit:ſi autē
p̄ eū ſeruiliter vt dubitet ex voto ſuo vtr᷑ dn̄s redeat an nō:qđ cupit. Molēdū v ſc; ī piſtri-
no:facete enumerat ſeruus vniuerſa ſupplicia ſue cōditiōis excepta cruce de furca:quar᷑ pe
nam v̄bis extenuare nō potuit. Habende cōpedes:vitioſam locutionē ſeruili p̄ſone dedit
Terētius.nam integr᷑ eſſet ſi diceret habēdas cōpedes. vnde quidā nō eſſe:ſ; vſq; legunt.
Opus ruri faciundū:varie molendū.vapulandū cōpedes.h.opus .f.ꝛ ſupra v̄ba gerūdia
ſunt:ꝛ infra p̄ticipia. Hor᷑ quicq̄ nihil aīo nouū.recte addidit aīo. Omne eñ quicq̄d acci-
derit nouū erit:ſ; nō aīo. Hor᷑ quicq̄d nihil. Parelcon.iiij. Hor᷑ nihil quicq̄ accidet aīo no
uum:tale eſt illud ſapiētis Aenee. Nō vlla labor᷑. O v̄go noua mi facies inopina ve ſurgit
et arma pate animis ꝛ ſpe p̄ſumite bellū:ꝛ hūc ego ſi potui tñ ſperare dolorē. Quicq̄d p̄-
ter ſpē euenerit id deputabo eē ī lucro:totidē v̄bis eſt vſus q̄t ſenex ad irriſionē eı᷒: ſic ꝛ in
Adel. Inſpicere tanq̄ ī ſpeculū ī patinas Demea iubeo. Omne id deputabo eē ī lucro: ſ;
idē ſenex nō oportere fieri dixit qđ hic fecit:g̃ ſapiētior Geta. S; q̄d ceſſas hoīem adire:
bene adire q̄ſi terribilē ꝛ pugnatur᷑:vt audet adire vir᷑.ꝛ hoie; comice addidit. Et blāde ī
p̄ncipio alloq̄ recte monuit nō p̄petuo blāde:ſ; in p̄ncipio agēdū ſm̄ p̄ceptū Socratis q̄

ait. Phedriaȝ mei fratris: hec ỽba oſtendūt ꝙ miti pectore ſuſcipiat̃ phedria. Mi patrue ſalue. in vim blandimēti hȝ. naȝ ſignificat me⁹ ſalue. Sȝ vbi eſt Antipho: bene exp̄ſſit, pro ptū aīm alligandū ptim addita ſalute ꝛ poti⁹ ad iurgiū ꝯuertēdo. Saluū te aduenire: ecli pſis vel apoſiopeſis. gaudeo em̄ ſubaudit̃ qđ niſi accepis: nō ītelliges cur hic reſpōderit credo. Saluū te aduenire: irācūdiā frangere conat̃ obſeq̄o ꝛ mora. Saluū te aduenire: altera ſalutatio ad leniendū et ad criminis diſſolutiōeȝ: ħ ꝛ tertio addidit. Satin oīa ex ſētētia. Vellē q̄dez hic em̄ oratorie diſſimulat: atqȝ ita q̄ſi ſenex non irat⁹ q̄rat: ſȝ de ſalute ſolicit⁹ ſit antiphonis. Credo hoc rn̄de mihi: ħ ī certa diſtinctōe ꝓnūciat̃. Sȝ ſati oīa ex ſētētia: qđ vulgo oīa recte: et deeſt q̄ris aut q̄d tale. Vellē q̄dez ſemp ħ ỽbū

In pricipio alloqui. De. phedriā mei fratris video
Filium mihi ire obuiam. Ph. mi patrue ſalue.
De. ſalue. ſed vbi eſt antipho: Ph. ſaluum
Te aduenire. De. credo: hoc reſponde mihi.
Ph. Valet. hic eſt. ſed ſatin omnia ex ſententia:
De. vellē quidē. Ph. q̄d iſtuc: De. rogitas phedria
Bonas me abſente hic confeciſtis nuptias.
Ph. Eho an tu id ſuccēſes nūc illi: De. o artificem
Probum. De. ego ne illi ſuccenſeam: ipſum
Geſtio dari mihi in cōſpectū nūc vt ſua culpa ſciat
Lenem patrem illum factū me accerrimū.
Ph. Atqui nihil fecit patrue quod ſuccenſeas
De. ecce autem ſimilia omnia omnes congruūt
Unum cognoris: omnes noris. Ph. haud ita eſt.
De. hic in noxa eſt: ille ad defendendā cauſaȝ adeſt
Quū ille abeſt: hic p̄ſto eſt: tradūt operas mutuas.

dolētis eſt ac negātis euenire qđ voti ſit. Quid iſtuc ē: magnā vī hȝ cōtra irā hmōi īterrogatio. Bonas me abſēte: mire ꝯſuetudīeȝ exp̄ſſit dicēdo bonas. Me abſēte: ſūma criminis. Bonas me abſente ħ ꝯfeciſtis nuptis: crimē ī duob⁹ eē demōſtrat: qđ nos bonas ꝛ abſēte prē. Eho an id ſuccēſes nūc illi: hic tēdebat īterrogatio. vt tā ītegris reb⁹ admirarent̃ iraſci ſenē. Artificē ꝓbū: ironia. nā nō eſt artifex eui⁹ rep̄hēdit̃ loc⁹. Geſtio pl⁹ geſtio ꝙ volo. Dari mihi ī ꝯſpectu: nō dixit venire vt filiū ſ; dari vt reū. Lenē prēȝ illū fem̄: oē artificiū poete ī media pr̄is ſeuitia mētionē lenitatꝭ īduxit vt oñdat ꝙ placari facile poſſȝ. Lenē prēȝ illum factū a nota Antithetō. nō ei leni aſprimū ſ; accerrimū reddidit: ꝛ mutauit gradū poſitio ſuplatiuū oppone. Leuē patrē. i. f. ſic Vir. Quātū mutat⁹ ab illo hectore Atq̄ nihil fecit pa. ſūmā ꝯdictōis ꝛ nō dixit lenit̃ peccauit ſ; nihil fecit: neqȝ qđ puniaſ: ſ; qđ ſuccēſcas id qđ leuiſſimū ē. ecce aūt ſilia oīa. ecce ātvox ē apta his q̄ noua ꝛ īꝓuiſa aīe accidūt. ſic Vir. Ecce aūt gemī a tenēdo trāq̄lla ꝑ alta. Silia oīa oēs ꝯgruūt more ſtomachātis oīa: ꝛ oēs de his dicit q̄ ad duos ꝑtinet. Unū cognoris oēs noris: iterū nō duos ſed oēs ꝛ varie cog noris noris. Unū co. o. no. ſic Vir. Et crimie ab vno diſce oēs. Hic noxa ē. ille ad defendēdam cām adeſt: hoc demipho nō ſine q̄daȝ dilectōe dixit: quā tū ꝑmit ob irā ꝓſentē. Cuȝ ille abeſt: hic p̄ſto eſt: huic loco reddidit. Cicero illū locū in Verrinis: q̄ ciues romani erāt ſi Siculi eſſent tū ſi eoꝝ legib⁹ dari opteret q̄ Siculi: q̄ ciues Romani eſſent nā ſubaudit̃ atq̄ q̄ ciues romani erant iudices dabant̃ ad Siculi eſſent ſubaudit̃ ei. Cū ille abeſt Virgili⁹ Virgili⁹ Virgili⁹ Cicero

Nam ꝛ hic ſubaudiendū eſt in noxis, Hic p̄ſto eſt, ad defendēdū cām ſubaudit̃.

Probe hoꝝ facta iprudēs depinxit ſenex:iō iprudēs q: neſcit in amore Lithariſtrie eſſe phedriā. Imprudēs:nō neſciēs. Nā ni hec ita eſſent cū illo haud ſtares phedria. vide quē admodū iā ꝓſtruat poeta ad ea q̄ futura ſunt adiuuādū amorē phedrie. Cū illo haud ſtares phedria cū antiphone.ſ. ⁊ cū illo pro illo in eiꝰ pte ſtanꝰ ꝑ quo facinꝰ. ſic

Virgilius Vir. Juppiter hic ſtat Si ē patrue culpā antipho vt in ſe admiſerit:pricipiū p inſinuatōes

Be. Probe hoꝝ facta imprudens depinxit ſenex:
Ge. Nā ni hec ita eēnt cū illo haud ſtares phedria
Ph. Sic ſit patrue culpā vt antipho in ſe admiſerit
Ex qua re minus rei foret:aut fame obtemperans.
Non cauſam dico:quin qđ meritus ſit ferat.
Sed ſi quis forte malicia fretus ſua
Inſidias noſtre fecit adolenſcentie.
An vicit:noſtra ea culpa eſt an iudicium:
Qui ſepe propter inuidiam adimunt diuiti
Aut propter miſericordiam addunt pauperi:
Ge. Ni noſſem cauſam crederem vera hunc loqui
Be. An quiſq̄ iudex:eſt qui poſſit nocere

ſubtilē ⁊ hōeſtā locutio. ſi eſt vt admiſerit:pro ſi admiſit. Si eſt patrue culpam vt antipho: adhortatoriū principiū: In ſe admiſerit bono ornatu addidit in ſe:cū ⁊ ſine h planū videri poſſit:⁊ hic ē quē Cice. ſuccuꝫ orōis appellat. Cicero ex q̄ re minꝰ rei aut fame foret. Nota hic cōpatiua q̄litas eſt paupis neq̄ ſtrenui:⁊ docuit in negocio nuptiarū duabꝰ rebꝰ cōſuli: rei ⁊ fame hoc eſt facultatibꝰ dotis honeſtatiq̄ nataliū. Ex qua re minꝰ foret:hec tractatio eſt criminis oratoria in qua defēſor accuſat crimē reūq̄ purgat. Minꝰ rei aut fame:venuſte icertū rei cū ꝓpoſuiſſet ⁊ culpā. Minꝰ rei foret q: paupeꝝ. fame:q: ignobilē. Tēperās:cōſulēs:prouidēs:moderatꝰ:vt Jam ſibi tū curuis male tēperat vnda carinis. Non cāꝫ dico q̄n qđ meritꝰ ſit ferat:rhetoricū theorema in hmōi exceptōibꝰ q̄vti ſolꝫ q̄n ꝓpoſite cauſe fiduciā gerit:ſic hoc aut illō:nō oro veniā nō deꝑcor penā. Qui qđ meritꝰ ſit. q̄n hūc cōfeſſorē magis ⁊ nō iudicē dicā. ſed hic colligit patrocināntis auctoritas. nō ei dixit qđ voluerit ſed qđ meritꝰ ſit manēte eo ſi peccauit tñ. Sꝫ ſi q̄s.f.m.f.ſ. forte q̄ſi nō defēſurus ſed ſimul cām cogniturꝰ aduenerit. nō ꝓtēdit verū eē qđ dixit ne ſollicitū faciat ad credēdū. ſic apđ

Virgilius Vir. Si nōdū vela darēt ſi forte dediſſent. Sꝫ ſi q̄s.f. Bene ſi adiūgit ad crimē vt leuet culpā. Inſidias nr̄e fecit adoleſcētie:mire inſidias dixit: vt diu cōꝑata cā ꝑ ignorantiā doloq̄ capti videanť adoleſcētie oportune etatis ꝯmeōratio

Noſtra ne culpa ē:an iudiciū.q.ſ.p.i.potētior facta ſnīa ē Noſtra ne culpa a.i. duplex: Metatheſis. altera in accuſatorē altera in iudices. ⁊ bñ miſcuit pſonā:vt reuꝫ ſubleuet ⁊ ſuo merito ⁊ multitudinē reoꝝ. Nr̄a ne culpa.a.i. mire aſſurrexit in fiduciā defēſoris. nā ſup cū de ātiphone dixerit:nūc itulit nr̄a. Qui ſepe ꝑpter inidiā adimūt diuiti notū alťari q̄ iuidēt. aut ꝑpť miaꝫ addūt paupi:poſteriorē cāꝫ hōeſtiorē poſuit ne nō ātiphonē defēdere ſꝫ accuſare iudices videreť aut ꝑpť miaꝫ. ꝓmū Antithetō:⁊ oratorie naꝫ in dicū expediuit. Ni noſſeꝫ cāꝫ crederē ꝟa hūc loq̄ ſuauiſſime laudauit oratorē q̄ oia ad pſuadēdū idonea adnotās ſolū ꝯſiliū nō adduxit ad credēdū. Ni noſſeꝫ cāꝫ.c.u.h.l. obliq̄ poeta ſe laudaīt. An q̄ſq̄ iudex q̄ ē poſſit.n.t.u.i.t.u.n.r. appet tā pſuaſū ſuꝫ ſeni eē veꝝ aduerſariū fuiſſe phormionē ſubiectū atꝫ appoſitū ſycophātā. vñ ad illō trāſit vt accuſet ſegnitiē i r̄ndēdo q̄ leuior culpa ē:ita vt cedētibꝰ. mos ē paulati ſeni ſingľa extor

quenſe manibus. Tua iuſta: diſerte magis ⁊ abſolute tua iuſta q̄ ſi aliter diceret. Ubi tute verbū nō dixit par dicas: ſed verbū. Ita vt ille fecit: vnde ſit: an hic poete virtus eſt q̄ oīa ante inducit cognouiſſe: ne in ſcena hec vt noua audiens tragicis motibus inſanire. Functus adoleſcētuli eſt officiū; oratorie crimē qd̄ obiectū eſt nō purgauit modo: ſ etiā ad laudē cōuertit: qd̄ rhetores, dicūt: ⁊ hoc de Apollodoro. Functus adoleſcētuli officiū liberalis

Tuā iuſta vbi tute verbū nō rn̄deas: ita vt ille fecit.
Ph. Functus adoleſcentuli eſt: officium liberalis:
Poſtquā ad iudices ventū eſt: nō potuit cogitata
Proloqui: ita eum timidū tum obſtupefecit pudor
Ge. Laudo hūc: ſed ceſſo adire q̄primū ſenem.
Here ſalue: ſaluum te aduenīſſe gaudeo.
De. O bone cuſtos ſalue: columen vero familie:
Cui cōmendaui filium hinc abiens meum.
Ge. Jamdudū omnes nos te accuſare audio
Jmmerito: ⁊ me omnium hoꝝ immeritiſſimū
Nam quid me in hac re facere voluiſti tibi
Seruum hominem cauſam orare leges nō ſinunt.

ciū liberalis d̄riuatio cāe et eſt venial ſtatus. Functus. a. o. l. ingenioſe n̄ negauit hoc crimen occaſionē laudis de pfeſſiōe ſumpturus. Officiū li. potenter officiū nominat: qd̄ ille crimē appellat ⁊ nota functus officiū: accuſatiuo caſu qd̄ nos ablatiuo. Poſtq̄ ad iudices ventū eſt nō. p. c. d. p. hec apd̄ oratores dicit: hoc eſt trāſlatio cāe facti: quē vulgo colorē noīant. Nō potuit cogitata ploqui: ḡ qd̄ cogitauit induſtrie eſt: qd̄ nihil dixit pudoris. Ita eū tū. t. timidū pturbatū. Plautus. Nā ex mari timida es: ⁊ ipſe ī Adelphis. Me miſerā q̄dnā eſt q̄ ſic video timidū ⁊ pperātē Getā. Laudo hūc ſ ceſſo adire: ſatis defenſiōis vbi Geta iā adire nō timeat dn̄m. Here ſalue: ſaluū te ad. g. pncipiū a beniuolētia: ⁊ vide vernilitatē aptiſſimā ſuo callido. Credas me hūc eē q̄ ſupra dixerit. Verus ſi redierit molēdū eſſe ī piſtrino vapulādū. O bone cuſtos. ſ. q̄ ab initio idē modus ſeruatus ē ſeni. ne idē nūc eſt q̄ ſupra dixit o Geta monitor q̄q̄ auxeſi pl⁹ ſignificat qd̄ dixit bone cuſtos q̄ qd̄ ſup̄ monitor. Columē vo. f. columē: culmē an columē colūnā. vn̄ columelle apd̄ veteres dicti ſui maioris dom⁹. Lucilius. xxij. ſuus neq̄ infidus dn̄o: neq̄ inutilis: q̄q̄ Lucilij columelle hic ſitus: tu vo hūc. m. n. an columīe ciuitas ptinebat. Horatius ꝓ p. Plautus
columīe colūnā iniurioſe. Ne pede proruas ſtantē colūnā. Enni⁹. x. regni vſatū ſummā vo colūnā. Columen vo: fama: ſuſtentatio: vel decus. vn̄ colūne dicte ⁊ moralis Auxeſi Ironia. Cui cōmēdaui filiū hinc abiēs meū: duplex accuſatio ē de eo qd̄ fecerit hec puenīt in eas pſonas q̄s ſpectare nō oportuerit. Jamdudū te oēs nos accuſare audio īmerito: vide q̄ in his vbis etiā vultus q̄dā ſui ptumacis appeat: ⁊ verſute mali: ⁊ h̄ ē qd̄ dixerat: ego ī inſidijs h̄ ero ſuccēturiatus. Jmmerito ⁊ me oīm hoꝝ īmeritiſſimū: tm̄ ipudētie ſupeſt: vt nō ſolū ſe: ſ alios etiā defendat. Hoꝝ cōmertio Hoꝝ ⁊ ſic nos hāc ⁊ hūc dicimus. Nā q̄d me ī hac re voluiſti facere: bona exceptiōe locutus ē: q̄ſi ī alijs oīa fecerit. Jmmerito: vt puo: falſo: d̄ aduerb n̄s ē in. o. deſinētibus. Jn hac re voluiſti tibi: q̄ cōtēnat irā dn̄i: vide vt h̄ ipſo purgatior videat: ⁊ hic appet qd̄ addidit tibi. Sic eīn dicere ſolem⁹: q̄d tibi vis faciā: cū alieno negocio fruſtra nos on̄dimus laborare. Seruū hoīem cām leges orare nō ſinūt: h̄ nō q̄ſi ignorāti dixit: ſ ſtomachoſe admonet: velut ſtultū q̄ rē manifeſtā nō cogitet, Seruū hoiez cām leges orare nō ſinūt: venuſte hoiez. Saluſ. ī Jugurtha. Saluſti⁹

Lucilius
Horatius
Ennius

Cū interim Dyemſal reperiꝉ occultās ſe in tugurio mulieris Ancille. Seruū hoīez cām leges: ⁊ mire extenuauit ꝯditiōem ſuā dicendo nō me: ſed ſeruū ⁊ addēdo hoīem: moraliter locutus eſt. ſic Virgi. Venerat antiqs Corinthi. de finibus Acron Graius homo. Cām orare leges nō īproprie. ſic Virg. Orabūt cās melius. Neq̄ teſtimonij. d. eſt vis ſcire inq̄t ꝙ nō liceat ſeruo ꝓ dn̄o ne teſtis loco ꝓduci pōt. Neq̄ teſtimonij. d. eſt varie. nō. n. dixit: ne

Virgilius

Neq̄ teſtimonij dictio eſt. Ge. mitto oīa. adde iſtuc
Imprudēs timuit adoleſcēs ſino: tu ſeruus: verū
Si cognata eſt maxime: nō fuit neceſſe habere.
Sed id qđ lex iubet. dotē daretis: quereret alium
Vir qua rōne inopem potius ducebat domū. Ge.
Nō ratio: ver argentū deerat. De. ſumeret alicūde
Ge. Alicūde: nihil eſt dictu facilius. De. poſtremo
Si nullo alio pacto vel fenore. Ge. hui dixti pulchre
Siquidē q̄ſꝙ crederet te viuo. De. nō nō ſic futur
Eſt. nō pōt. ego ne illā cū illo vt patiar nuptā vnuz
Diem: nihil ſuaue meritū eſt hoīez cōmonſtrarier

q̄ teſtimoniū dicere. Mitte oīa: ⁊ iā h̄ ꝑdidit ſenex qđ videbaꝉ validū ad accuſatiōez: ita ḡdatim illa ſingula ſubducunꝉ: ⁊ accuſatiōis ipſe niſi euaneſcit. Adde iſtuc īprudens timuit adoleſcēs hec nōne v̄ba cauſalem ad argumētādū vim habēt. Mitto: ſino vim habēt cōtra volūtatē ꝓcedētis. Imprudens. t. a. ſ. ⁊ ſingula ꝓnunciāda: vt plura videanꝉ. Tu ſuus ver ſi cognata eſt maxīe: ⁊ ſub obtētu huius ꝓpoſitiōis in qua ꝑs legis oſtendiꝉ iam poete ꝑparat locū fallacie Phormiōis de dote accipiēda. Ver ſi cognata eſt maxīe addidit maxīe. nā ſiue eſt cognata ſiue nō eſt nō recipit hoc eſt nō dr̄ maxīe cognata ⁊ cognata mīme: ꝉ aut ē aut nō eſt: alij ſic ordināt: nō fuit neceſſe maxime hr̄e: alij ꝉ id qđ lex iubet maxīe dotē daretis. Sz id qđ lex iubet dotē daretis: id qđ lex iubet: ordo ſic Virg. Ver id qđ m̄lto tute ipſe fatebere maius. Quereret: aliū vir quereret ꝙ idoneū eſt ad ſignificatiōnē odiorū. Vir. Querat ſibi federa Turnus. Qua rōne inopē potius. d. etiā dicebat magno ſonitu intulit qđ minus momēti hz aduerſus eos qui accuſanꝉ ꝙ illa ſupiora. Inopē potius ducebat domū: inopē potius ⁊ potius ducebat ſubdiſtinguēdū eſt. Nō ratio ver argētū deerat: h̄ ita ludibūdus abſoluit Geta: vt etiā quaſi ꝑ iocū r̄ndeat. Alicūde nihil eſt dictu facilius: h̄ quaſi ſubridēs ⁊ auerſo ab illo vultu ꝓnūciauit Ge. qđ genus actiōis ſecuritatē oñdit hoīs manifeſta dicētis. Alicūde: Demipho alicūde ad facilitatē retulit: ⁊ h̄ ſic intelligi fingūt: vt q̄ſi nō habēs ipſe Demipho de ꝓximo a quo dicere incipiat dixerit alicūde. Nihil eſt dictu facilius: ⁊ more vt ſolet ꝓuerbio vno diſſoluit totā ſenis intētiōem: vt in Heauton. Qui ſi h̄ pater reſciuerit. Quid ſi redeo ad illos qui aiūt. Quid ſi nūc celū ruat. Poſtremo ſi nullo alio pacto vel fenore: oñdit ſe ſenex hec ꝑdere: cū ab his alia trāſcēdit excluſis. Dixti pulchre: ſiquidē q̄ſꝙ crederet: vide quā nō laboret ad r̄ndendū Geta. Siquidē illi ꝑ ironiā r̄ndit. Crederet: pecuniā cōmitteret. Nō nō ſic futur eſt: nō pōt. h̄ iā palme locus eſt debite poete. Siquidez vt oīa obiecerit Demipho ⁊ oīa ſoluerit Geta: q̄bus actis ſola irrōnabilis exclamatio relinquiꝉ ſeni. Nō nō ſic futur eſt nō pōt: moralis abnegatio freq̄nti repetitōe firmata. Ego ne illā cū illo vt patiar nuptā: hic eſt de quo ſupra dictū eſt. Ille ne indotatā virginē atq̄ ignobilē daret illi: nunꝙ faceret. Ego ne illā cū illo vt patiar nuptā: h̄ iā ꝑſtruiꝉ q̄ facile triginta mīas ꝑditurus ſic Demipho dū illā vult excludere. Nihil ſuaue meritū ē: ordo ⁊ ē ſen

Virgil.

ſus.hic eſt nihil mihi mercedis ſuaue eſt vt ego illã cum illo nuptã feraz.ſuaue meritũ em̃ ſuauẽ mercedẽ ſignificat.Nihil ſu aue eſt meritũ hoīem cõmõſtrarier.Bono ordine pueīt ad Phormionẽ a quo magis cõfutabiꝛ.Aut vbi habitet demõſtrarier.mire oſtẽdit ꝙ hic ſenex cõtẽnat Phormionẽ mõ a quo mox ſupabiꝛ.Iſtũ patronũ mulieris: hic ⁊ contẽptũ aduerſarij ⁊ ſui fiduciã mõſtrat.Antip ho vbi nũc eſt:miti⁹ nũc q̃rit vbi ſit antipho ⁊ vtrũ

Mihi iſtum volo: aut vbi habitet demonſtrarier.
Ge.nẽpe phormionẽ.de.iſtũ patronũ mulieris
Ge.iã faxo hic aderit.de.ãtipho vbi nũc ẽ.G.foris
De.abi phedria:eum require:atq; adduce huc.
Ph.Eho recta via q̃dẽ illuc.ge.nẽpe ad pãphilam
De:At ego deos penates hinc ſalutatum domum
Deuortar:inde ibo ad forum:atq; aliquot mihi
Aduocabo amicos:qui ad hanc rem adſient:
Ut ne imparatus ſim cum aduenit phormio.

amate adhereat ſubtiliꝛ q̃rit qđ ſeru⁹ intelligẽs rñdit foris.Iã faxo huc aderit.Uirgili⁹.Haud ſi cuz danais rẽ.faxo ⁊ pube pelaſga.Foris foris dixit cũ fugiſſe cũ ſciat.Abi phedria cũ req̃re atq; adduce huc: opportuna et apta ſimplicitas attribuiꝛ demiphoni nihil tale de phedria ſuſ-

Uirgili⁹

Phormio paraſitus:Geta ſeruus.

Ita ne patris ais ↄſpectũ veritũ hinc abijſſe:
Ge.admodũ.P.phaniũ relictã,ſolã.ge.ſic.P.⁊ iratũ
Senẽ.ge.oppido.Ph.ad te ſumma ſolũ phor.rerũ

picanti.Eo recta via quidẽ illo:⁊ amatorẽ oñdit Phedriã ⁊ ſimul id agit nẽ in cõſpectũ patris veniat antipho.Nẽpe ad pãphilã:niſi hoc geta dixiſſet nõ ĩtelligerẽt ſpectatores q̃d dixiſſet Phe.At ego deos penates hĩc ſalutatũ domũ deuertor:nulla mẽtio fit vxoris apud Demiphonẽ.nõ em̃ ↄuenit argumẽto vt abeat:neq; q̃d in ſicilia geſſerit demõſtraꝛ.ĩdo q2 iam dictũ eſt noſter in Siciliã ad hoſpitẽ antiquũ.cauſa em̃ queſita eſt cur abeſſet dũ vxorem ducat antipho:⁊ cauſa ex argento.i.auaricia ⁊ quo minus videaꝛ pati virũ paupez:q̃ ob ſpem lucri ab attica in Siciliã nauigarit.Hinc ſalutatũ:ab hoc loco.Salutatũ:adoratum qđ eſt primũ poſt redditã ꝑcẽ.Deuertar:bene deuertar quaſi de via.Atq; aliquos mihi amicos aduocabo:iam ꝑpat ridiculã aduocationẽ que plures adhibendo iuriſcõſultos incertior reddeꝛ.Amicos aduocabo:amicos ⁊ pro teſtib⁹ ⁊ pro aduocatis veteres poſuerunt.Adſiẽt:proprie adſiẽt.adeſſe em̃ dicuntur aduocati.Ut ne impatus pro non.

Ita ne patris ais cõſpectũ veritũ hinc abijſſe:In hac ſcena de paſitis viliorib⁹ terenti⁹ ꝑponit imaginẽ vite:vt in Eunu.de potiorib⁹ ⁊ his q̃ nup ꝓceſſerit.i.de aſſẽtatorib⁹.Aiaduertẽdũ aũt hmõi gen⁹ hoiz magis a Terẽtio lacerari.Ita ne pris ↄſpectũ ṽitũ hic abijſſe:adhuc narraꝛ fabula de terẽtio ⁊ ãbiuio ebrio q̃ actur⁹ hãc fabulã oſcitãs temulẽt:atq; aurẽ mimo ĩſcalpẽs digitulo hos Terẽtio ꝓnũciauit ṽſus q̃b⁹ auditis exclamauit poeta ſe talẽ cũ ſcriberet cogitaſſe paſitũ ⁊ ex indignatõe qua cũ ſatur potuq; deꝑhẽderat oclmitũ:ſtatim hec labia lingẽs.vt ebri⁹ vt ructãs vt potu ſatur ꝓnũciauit actor bon⁹.Admodũ.admodũ ãnuẽdi vim hʒ dũtaxat mõ.⁊ ſubaudiꝛ veritũ.Phaniũ relictã ſolã.ſubaudiꝛ ais.Oppido nõ aio ſed iratũ ĩtellige.Iratũ ſenẽ.iterũ ſubaudiꝛ ais.Ad te ſolũ ſũma phormio rerũ redit tute hoc intriſti.ĩdo velut exꝑgefact⁹ ad has cãs accedat phor.q2 nõ diu ſollicitũ ↄuenit ẽẽ paſitũ.nec q̃cq̃ aliõ niſi õ ↄuiuio vł ꝑpt ↄuiuiũ cogitare adeo nihil a geta cogitaꝛ.mõ etiã negocioꝝ Antiphonis negligẽs ẽ atq; ſecurus

Redit. tute hoc itriſti. tibi oē eſt exedēdū: accingere
Ge. obſecro te. P. ſi rogitabit. g. ī te ſpes ē. p. ecce rē
Quid ſi reddet. g. tu ipuliſti. P. ſic opior. g. ſubueni
P. Cedo ſenē iā ſtructa ſunt mihi ī corde oīa ꝯſilia
G. q̇d ages: P. q̇dvis niſi vt maneat phaniū atꝫ ex
Crimie hoc ātiphonē eripiā atqꝫ in me deriuē oēꝫ
Iraꝫ ſenis. ge. o vir fortis atqꝫ amicꝰ veꝝ hoc ſepe
Phormio ṽeor ne iſta fortitudo ī neruū erūpat deīꝫ
Ph. Ah nō ita factū eſt piculū iam pedū viſa eſt via
Quod me cēſes hoīes deuerberaſſe vſqꝫ ad neceꝫ
Hoſpites tū ciues quo magis noui tanto ſepius
Cedo dū en nūqꝫ iuriaꝝ audiſti mihi ſcripta dicā

Tu te intriſti: hoc tibi omne eſt exedendū apta paraſito: que de cibo eſt hoc autē inter ruſticos de alcato mortario dici ſolꝫ. ⁊ bene intriſti. ꝓprie ei intrita dr̄ huiōi cibus. Accingere: appara te atqꝫ expedi. Ecce rem q̇d ſi reddet: totū hoc q̄ſi alia gēs paraſitus: vt ex hoc appareat q̇d interſit inter audaciā ſycophāte iprobi ⁊ patrisfamilias ꝑturbationē mīme litigioſi. nā ille in bona cā aduocatos q̄rit ⁊ ipſe ſollicitꝰ in toto actu eſt: hic in puncto tē poris ſe ad calūpniā pre parait. q̇d ſi reddet: bene ſiam ad illud reſpicit fabu la qđ futurū eſt ꝓpter phe driā. Sic opi nor nō id tu ipuliſti h̄ ꝑti net ad id qđ ſecū tacitus voluit phor mio. Quid ſi reddet: hoc ē qđ rn̄debit: an mulierē reddꝫ. Cedo ſenē: hic aliꝗ excluſiſſe tor porem ſomni inducūt paraſitū. aliꝗ trāſglutiſſe qđ in ore mādebat: q̄ſi hoc in ore fuerit ad vincendū ſenē. Cedo ſenē. Non paꝝ vl'gus molimē ipēdet cū ſenex dicat hoīeꝫ cōmōſtrari paraſitꝰ dicat cedo ſenē. Quid agis: nō interrogātis ſed metuētis hoc dictū eſt. Quidvis niſi vt maneat phaniū: atqꝫ crimie hoc Antiphonē eripiā. c. i. m. o. u. d. f. tria ꝓmittit in q̇bꝰ oīs cā antiphonis eſt cōſtituta. Atqꝫ crimie: ſic dixit crimie eripiā: q̄ſi ex incēdio cōſideratiū rerū quas ꝓmittit gradꝰ ꝑ auxeſim eſſe ſepatos. Phaniū: vxorē. ſ. antiphonis Antiphonē eripiā: bene eripiā dixit: ꝙ cām ſignificat doli ꝓ eo ꝙ teneat oppreſſus. Uir. Tu ne hīc ſpoliꝗs indute meoꝝ eripiare mihi. In me oēm irā deriuē ſenis. Deriuatio dr̄ inflexio criminis ab eo ad quē ꝑtinebat: ad eū ad quē nō ꝑtinet. O vir fortis atqꝫ amicꝰ: ordie laudauit. plus eſt em̄ amicꝰ q̄ vir fortis ⁊ apparet aduerſuꝫ getā exclamaſſe qđ maioreꝫ vim hꝫ q̄ ſi amice dixiſſet. O vir fortis atqꝫ amicus: noīatiuū ꝓ vtio poſuit. Uerū h̄ ſepe phormio bene ſepe addidit: vt ſnīaꝫ faceret de ſpāli dicto. Uereor ne iſtec fortitudo ī neruū erūpat: q̇d eſt iſtec nimiū audax. ſcꝫ ⁊ cōuenit hoc dictū gete: q̇ ⁊ ſup̄ dixerat eſt paraſitꝰ q̇dē phormio: hō cōfidēs: q̇ illū diꝗ ꝑdāt. Uerū hoc ſepe Phormio vereor ne iſtec fortitudo ī neruū erūpat ex cōſuetudie romana dixit. q2 ſepe in neruū cōꝗcebant ex aliq̄ maleficio in carcerē miſſi annū: qđ ꝓuerbiū a ſagittariꝗs natū ē: qđ imoderate plerūqꝫ oēs vires adducēdo arcū nō telū incitēt ſ3 neruū rūpāt: qđ ſepe fortiꝰ feriētes neruū ſibi aliquē ledāt. ergo fortitudine nimia ſepe vīci: ſepe decipi cōtigit. In neruū erūpat deniqꝫ: mō ꝑalecta terētiana cōſuetudie q̄ hāc ꝑticulā ī vltia poīt ſnīa. Iam pedū viſa eſt via: pedū ꝓ pedibꝰ viſa ꝓ ꝓuiſa: ⁊ totū metaphoricos. Quot me cēſes hoīes iā deuerberaſſe vſqꝫ ad necē. Paraſitice totū trāſlatōis loq̄r huiōi. eſt ei ius vmbraticoꝝ hoīm ⁊ ſcurrilis oratio. Hoſpites tū ciues deeſt ei ac ſup̄ tū ⁊ bene poſteris poſuit id qđ maiꝰ ē. Cedo dum en vnq̄ iniuriaꝝ audiſti mihi ſcriptā dicā: plus eſt hoc ꝑ interrogatōeꝫ itulīſſe q̄ ſi diceret

Uirgiliꝰ
Deriuatio

nunq̄ mihi ſcripta eſt iniuriarū dica. Iniuria ꝑ ſcriptā dicaꝫ Acyrologia: ſic em̄ ⁊ Tullius Scribit Eraclio dica. Dica dice cā eſt grece: q̄ fit latine dica: vt acte acta: Calliope calliopa Quid iſtuc iterrogare ōr ⁊ fingit Geta vt paſitica pgrediat oratio. q: nō rete accipitri tē-ditur neqꝫ miluo rurſus p allegoriā alloq̄tur paſit⁹ vt totū triuiale ſit: ⁊ puuijs eſcuſqꝫ trāſlatū. Quiā nō rete accipitri tendit neqꝫ miluo: i egit ⁊ tēnit. hꝫ em̄. n. littera cū. d. cōionē. q̄ malefaciunt nobis: ore et vnguib⁹ ſ. Illis q̄ nihil faciūt tenditur nō ſic accipe nihil faciūt. q. d. nec bn̄ nec male: ſed cū lege] ſub audito nobiſ male. q: n. in illis fruct⁹ eſt pelcon. iij. q̄ aut q̄. n. ſic ſubiūgit: aut n. ipm ſupua cuū eſt. In illis fructus ē:

Tullius

Ge. q̄d iſtuc: Ph. q: nō rete accipitri tenditur neqꝫ
Miluo q̄ male faciūt nobis: illis q̄ nihil faciūt tēdit
Quia em̄ in illis fruct⁹ eſt: in illis opera luditur.
Alijs aliūde periculū eſt: vnde aliquid abradi pōt.
Mihi ſciunt nihil eſſe: dices ducent dānatū domū.
Alere nollent hoiem edacē: ⁊ ſapiūt mea q̄dē ſnia
Pro maleficio ſi beneficiū ſummū nolunt reddere
Ge. nō ſatis p merito pōt ab illo tibi referri gratia
Ph. imo em̄ ſatis nemo p merito grām regi refert.
Te ne ad ſymbolū venire vnctū atqꝫ lotū e balneis

qui nihil faciūt nobis male. q: n. in illis fructus eſt: fructus cib⁹. q: ſi umit dicit tractus gule qua cib⁹ in aluū demittit. In illis opa ludit: q̄ malefaciūt nobis. Ludit: exterret an illuditur. i. fruſtrat. Alijs alicūde eſt piculū. vn̄ aliq̄d abradi pōt: vtrū hic ſenſus eſt q̄ſi dixerit aliud alijs piculū affert: a q̄bus auferri pōt: an alijs alicunde piclitantur qua creduntur. eſt em̄ illis cā piculi nō q̄ videt ſed q̄ ab his aliq̄d auferre pōt. vn̄ aliq̄d abradi: abradi p vim auferri Mihi ſciūt nihil eſſe rei. ſ. Dānatū domū ducēt f in ius. ſ. quo oberrati cū ſoluēdo non eſſent manu capiebant. Ducēt dānatū domū: vſus eſt verbis ad extenuēdā penā ⁊ rē ad cōmodū transferendā. nā qđ oberratis inimicū eſt id paſit⁹ maxīe optat duci ab aliq̄ domū addidit aūt dānatū q̄ſi q̄ irrideat gen⁹ dānatōis in qua victor paſcere cōpellit ⁊ paſcit victus. Alere nolēt. h. e. ſenſus eſt ſciūt edacē ⁊ iō nollēt alere: ⁊ hoc ſic pnūciādū vt facete totū videat illatū: qn̄ accuſat⁹ ſit ſub hmōi pena: nec accuſari ab aliq̄ q̄rit neqꝫ dānari hominē edacē ē ſe ſignificat Sapiūt: ſibi cōſulūt. Pro maleficio ſi. b. paſitice ſi bn̄ficiū ſūmū dixit alere. Pro maleficio p iniuria. Reddere: retribuere: reponere. Non pōt ſatis p merito ab illo tibi referri grā: multū pmittit Ge. paraſito cū dicat nihil futuꝝ qđ p merito poſcit. Nō pōt ſatis p merito ab illo: hmōi ſnia infert poeta parēthesi cū his q̄ voluit inferre. Ab illo tibi. r. g. imo ei ſatis nēo graꝫ nō ab eo q̄ te dānatū duxerit. ſed ā phone de q̄ ſermo ē Immo em̄ ſatis nēo graꝫ p. m. r. r. bn̄ paſit⁹ q̄cq̄d pſtat dēre ſe dicit ⁊ ē ppriū pſone inferioris Vir. Tu mihi qđcūqꝫ h̄ regni tu ſceptra Iouēqꝫ cōſiliās: tu. d. e. a. di. Gratiā vincē. Nēo p merito ſatis refert graꝫ. rex alias regnator: alias dn̄s: alias diues ſigificat. ſ nūc rex nomē hꝫ nois ad aliq̄d dicti ad ſignificādū paſitū. vt em̄ paſit⁹ regis eſt ⁊ libert⁹ pronī ſic ecōtrio rex paſiti ē ⁊ patron⁹ liberti. qđ ſi nō eſſꝫ nō nēo tm̄ mō. ſ nēo paſit⁹ diceret. Te ne ad ſymbolū veīre vnctū atqꝫ lautū de balneis nondū ab Apollodoro ſed. e. ſexto ſatis trāſlata ſunt oīa. q̄ppe ſine cura let⁹ laut⁹ cū aduenis inſertis malis expedito brachio: alacer celſus lupino ipetu expectās. mox cū alteri⁹ obligurias bona q̄d cēſes dn̄s cē ai: Prob dn̄ū fidē ille triſtis cibū dū ſeruat tu ridens voras. Te ne ad ſymbolū venire ⁊ hoc nomē cōſtat inter paſitos cōfictū atqꝫ cōpoſitū eſſe. Contra illud in andria. Symbolum dedit:

Abradi

Virgili⁹

cenauit. Ocioſum ab aio addidit ab cum ſufficeret aio. Cum ille cura et ſumptu abſumit: cura in apparādo: ſumptu in comedendo. Dum tibi ſit qđ placet acuēda vox in eo ꝙ ait tibi: ⁊ hoc emmēter adiectū eſt: nō ſui cura ſed cōuiuar: vt gereret illū q̄ vocat. Ille ringit tu rideas: poetico lepore ĳſdē ſillabis diuerſa ſignificātia ꝓ ſe inuicē poſuit ringit ⁊ rideas. Ille ringit tu rideas: varie nam pnūciatiuā cōiūctio miſcuit. nō eñ dixit

Ringi — rigat. Ringi eſt ſtomachari. tracta ē ei tranſlatio a canib⁹ latraturis. Prior bibas: prior decūbaſ hoc ad ꝓcacitatē paraſitoꝝ retulit. Prior decūbas. ſic alibi: Nature veniūt diſcūbit inqt. Cena appoitur dubia: ⁊ hoc ade paraſiticū verbū eſt: vt id non intelligat Be-

Ocioſum ab aio: quū ille ⁊ cura ⁊ ſumptu abſumit.
Dum tibi ſit quod placeat. ille ringitur: tu rideas
Prior bibas. prior decūbas. cena dubia apponitur.
Ge. q̄d iſtuc vbi ē: ph. vbi tu dubites q̄d ſumas
Potiſſimū. hec cū rōes ieas ꝙ ſit ſuauia ⁊ ꝙ cara ſit
Ea q̄ p̄bet: non tu hunc hēas plane preſentē deum.
Ge. ſenex adeſt vide q̄d agas p̄ria coitio ē acerrima
Si eaꝫ ſuſtinueris: poſt illā iam vt lubet ludas licꝫ.

Demipho. Geta. Phormio.

Enū ꝙ cuiꝙ ꝯtūelioſi⁹ audiſtis fc̄aꝫ iīuriā ꝙ hec
Eſt mihi: adeſte q̄ſo. ge. iratus eſt. P. q̄n tu hoc
Ages. iā ego hūc agitabo. proh deū imortaliū atꝙ

ta. Quid iſtuc verbi eſt: vt intelligat populus icirco: ⁊ non intelligit ⁊ vult doceri Beta. oſtendit aūt poeta pro vnaquaꝙ re verba ꝓpria eſſe: neꝙ cōia cuꝫ his q̄ diuerſi ſunt actus. Ubi tu dubitas quid ſumas potiſſimū: nō poti⁹ ſed potiſſimū dixit. vt in re omi alĳs alia

Plautus } monſtraret potiora. Plautus. Stādū eſt in lecto ſi q̄d de ſūma petas. Hec cū rōne in eas: intelligas: eſtimes. Quā ſint ſuauia ⁊ ꝙ cara ſint: nihil philoſophatus eſt poeta oñdendo multis ſuauia eſſe q̄ cara ſint: Cara magni p̄cĳ. Ea qui p̄beat. non tu hunc habeas plane preſentē deū: hoc eſt qđ ait. Immo eñ vero ſatis. Nemo ſatis ꝓ merito gratiā regi refert. Non tu hūc eñ habeas plane p̄ſentē deū: p̄ſentes dĳ ſunt vel q̄ ſtatim p̄ſtāt vel q̄ colūtur ⁊

Virgili⁹ videnť vt ſol ⁊ luna. Alĳ p̄ſentē ꝓ potētiſſimo accipiūt: vt Uir. Quo nō p̄ſenti⁹ vllū. Senex adeſt vide quid agas interuenit ſenex vltimo quidē qđ eſt extra argumētū ꝓ inuentionem dici potius cōſumptū eſt. Uide quid agas: non terrentis eſt ſed excitātis. Prima coitio acerrima eſt: tranſlatio eſt a prelio. nam ⁊ cōgredi milites ⁊ coire dicūtur. Si eam ſuſtinueris multū de illo exigit quādo non dicit ſi eam repuleris. ſed potius ſi eam ſuſtinueris Poſt illā iam vt lubet ludas: licet in officio militari oīe negociū vel pugna vel ludus eſt.

Enū ꝙ cuiꝙ cōtumelioſi⁹ audiſtis factā iniuriā? In hac ſcena vt rhetorib⁹ placet veluti quedā cōtrouerſia eſt que vno tēpore ex vtraꝙ pte tractať: vt ſi q̄s dicat legē eſſe ne de eadē re bis agať: ⁊ item vt orbā ꝓxim⁹ ducat. q̄dā abſente p̄re ſub hoc noīe vxorē coactus erit ducere: vult illā pater aduenien eĳcere matrimonio cōtradicit. Meminiſſe aūt debem⁹ in oī cōtentōe ea maxīe dici q̄ ſimplici patrifamilias ⁊ calūmoſo ſycophāte iꝓbiſſimoꝙ paſito ꝯgrue poeta miſcet iter ſe. Enūꝙ cuiꝙ cōtu. a. f. i. Jā iſtructi ſūt aduocati ⁊ recte lōgū ei fuerat oīa hec p⁹ ſcenā geri. Enūꝙ enim hꝫ idignatōis poſt enarratā iniuriā. Quāꝙ hec mihi facta iīuria ſubaudiť. Adeſte q̄ſo: interī aduocati iducūť ⁊ ridicule tacēt pci⁹ poſtea locuturi: ⁊ adeſte ꝓp̄e. adeſſe ei cauſe ꝓp̄e dicūť p̄roni ⁊ aīci. Irat⁹ ē: h̄ ad excitādū phormionē d̄r. Quī tu h̄ age: ānuit vt iaceat ⁊ ſignificat ſilētiū. Jā ego hūc: nō iā celeritatē ē ſignū hūc cū ꝯtēptu dixit. agitabo ꝓturbabo

Proh deũ immortaliũ. Eclypſis deeſt fidẽ aut quid tale. Cicero in economico. Quid igit̃ proh deũ ĩmortaliũ: primũ eã doceb as queſo. Proh deũ ĩmortaliũ: artificioſe prior excla‑mat: vt Demipho qui iniuriã paſſus eſt vltro ĩpetũ accuſatõis incurrat. Adeſte q̃ſo: ꝓprie aduocatis dixit: ⁊ q: ipſe ꝓperãtius pergit: rogat vt aſſequerent̃. Sequimini me: ſeq̃mini dixit qui ꝓperãtius ⁊ cõcitatiore gradu pergit iratus: ⁊ parẽs pater. nã vt variaret pentẽ Cicero

Hoim negat phaniũ hãc eẽ ſibi demipho cognatã
Hanc demipho negat eſſe cognatam: Ge. negat.
Ge. ipſum phormionẽ eſſe opinor de quo aiebam.
Seq̃mini me. Ph. neqꝫ eius prẽz ſe ſcire qui fuerit:
Ge. negat. neqꝫ ſtilphonẽ ipſum ſcire qui fuerit.
Ge. negat. Ph. Quia egẽs relicta eſt miſera
Ignorat̃ parẽs. negligit̃ ipſa. auaricia vide quid
Facit. Ge. Si hex inſimulab auaricie: male audies
Ge. O audaciã. etiam me vltro accuſatũ aduenit.
Ph. Nã iam adoleſcenti nihil eſt qð ſuccenſeam

dixit quẽ ſu‑pra dixerat patrẽ: patrẽ ꝗ dixit puel‑le a Demipho‑ne ignorari. Negligit̃ ip‑ſa q: ignoret pentes puel‑le id ignora‑re ſe dicat: et tñ ipſe nõ ne‑gligat puellã v vtrũqꝫ cõ‑queſtus eſt. Vide q̃d a‑uaricia facit: hec ꝯuerſus Vir.

ad circulũ ⁊ coronã circũſtantiũ dixit ⁊ cõqueſtus eſt. nulla eñ re magis populus cõcitat̃: ꝙ ſi q̃s egenũ ꝓ̃tenat: inde ⁊ bonis inuidẽt: ⁊ malos extollũt. Salu. Vide auaricia: ꝓprie vide ſtomachãtibus ꝯuenit qui indignatõe cogunt̃: q̃ſi cũ aliquo colloqui: ſic in Adel. Il‑lud ſis vide exẽplũ diſcipline. Si hex ĩſimulabis: inſimulare eſt crimẽ ingerere. Inſimula‑tio ẽ ⁊ falſi ⁊ veri criminis ĩcuſatio. Inſimulo gtõ iungit̃. Sic Cicero. Nihil eox q̃ galli inſi‑mulabãt negarũt. Male audies. ſ. a me. O audaciã: hec exclamatio oñdit ꝙ abſente patre offenderit filius. Nihil eſt qð ſuccẽſeã: ſuccẽſere dicimus eũ q̇ cũ amare debeat leſus iraſcit̃: vide ꝙ veteratorie oñdat ꝯ̃dixiſſe adoleſcẽtẽ. Cui opa vita erat: opa ꝑ metu poſuit: ⁊ opa hic ablũs caſus ẽ. Ruri fere ſe ꝯtinebat. Cõtinere dr̃ q̇ ꝯ̃ voluptatẽ ſe ꝯtinet. Sepe iterea mihi ſenex narrabat: hꝫ miſeriã ocioſa narratio. Quẽ ego viderim ĩ vita optimũ: mõ ĩ vi‑ta: in actu: in moribus. Videas te atqꝫ illũ vt narras: ħ eſt pentẽ te illi exiſtimo: atqꝫ illũ ti‑bi: an potius ħuus ſciẽs hãc ꝑſonã fingi: vl̃ certe etiã mortuũ hoiem induci male ꝑcat̃ paſſi‑to: vt etiã ipſe ſit: aut nuſꝙ ſit vt fictus: aut ꝑeat vt mortuus: an ſic accipiẽdũ vt ſeruus ſub‑miſſa voce ħ ꝑ iocũ dixerit tñ in vita te videas optimũ ꝙ̃tũ fuit ille q̃ narras: an ſic intelli‑gẽdũ: vt ſeruus ħ dicat: ſi optimũ eſt victũ opa q̃rere: ⁊ ĩ alio agro eſſe videas: atqꝫ illũ vi‑diſti quẽ ad hũc modũ narras viuere. ⁊ alluſit ad illõ qð ait. Quẽ ego viderim ĩ vita opti‑mũ. nã eũ ita exiſtimarẽ vt ĩ vita optimũ iudicarẽ. Nũꝙ tã ꝯ̃ues: ħ nõ q̃ſi timidũs: ſ q̃ſi re‑ligioſus ⁊ fidelis loquit̃ Phormio. Ob hãc taꝙ̃ ꝑ̃ſens mulier de q̃ lis eſt: ſic demõſtratiua ꝑticula vſus dicẽdo hãc. Inimicitias caperẽ: cape dicimus cũ id qð in nobis aſſumimus vnde capere ꝑ eligẽdo ponit̃. Quãuis aſpernat̃ quã eñ ſuꝑ̃ reuocauit ad puellã referens: vt Quẽ regno heſperio fraudo. ⁊ Salu. Nã Sylle oñatiões audebat: ⁊ interpoſitis quibuſdã. neqꝫ eſt offenſus oñatiõem Sylle. Illiberaliter apud veteres illiberaliter dicebãt factũ. ſiquis exceſſiſſet omne genus maleficij. ſic in Adelphis factũ a vobis duriter ĩmmiſericorditerqꝫ atqꝫ equũ ſic eſt dicere magis aperte illiberali‑ter vides amore aurẽſis ꝑ magno hic vltimũ poni. O audaciam. hic iam oſtendit̃ perſua‑ſum eſſe Demiphoni. ⁊ vim adhibitã filio ſuo vxorẽ ducere vna cũ hunc audacẽ appellat. altero quod dicit etiam quem cõiunctio eſt Antiphonem cõplectit̃ ⁊ ſic accuſat̃. Nam iam adoleſcenti nihil eſt quod ſuccenſeam. ſic ſubtiliter ac latenter purgat̃ a Phormione. nam

Saluſtius

Succẽſere

quum dicit nihil eſt qđ ſuccenſeā adoleſcenti: oſtendit adhuc ſuccēſiſſe ⁊ inimica fuiſſe ani
mo cunctꝫ addidit: ſi illū minus norat oſtendit cōtraxiſſe ſibi ⁊ reſtituiſſe iudicio: ⁊ ſic dicit
ꝙ ſi adoleſcens nō agnoſcens puellā veniam meruerit pater negata cognata ferre nō poſ-
ſit. Si illum minus norat: nō dixit nō norat: ſed minus norat quaſi ⁊ ipſe noſce debuerit.
Quippe homo repēte trāſit ad noīatiuū cū ſupra dixerit illū: ⁊ deeſt erat qđ aſſumit ab in-

Si illum minus norat quippe homo iam natu
Grandior pauper: cui in ope vita erat: ruri fere
Se cōtinebat. vbi agrum de noſtro patre
Colendum habebat. ſepe interea mihi ſenex
Narrabat ſe hunc negligere cognatū ſuū. at quem
Uirꝝ: quē ego viderim in vita optimū. Ge. videas
Te. atqꝫ illū vt narras. P. abi in malā crucem
Nam ni eū ita exiſtimaſſem: nunꝙ tam graues
Ob hanc inimicitias caperem in veſtrā familiam
Quam is aſpernatur nunc tam illiberaliter.
Ge. Pergin hero abſente male loqui impuriſſime.
Ph. Dignū aūt hoc illo eſt. Ge. ain tandē carcer.
De. Ge. honorꝝ extortor: legū cōtortor. De. Geta.

feriore. Jam
grādior. hic
cōparatiuus
nō hꝫ ſignifi
catōꝫ qđ ma
gis ſiue mi-
nus a poſiti
uo ſignificet
vt iaꝫ ſenior
ſꝫ cruda deo
v. q. ſ. Quip-
pe hō iā grā
dior argumē
talis narra-
tio dr̄ q̄ non
ſubiecta eſt
ad fidē faciē
dā ⁊ cōſtitu-
endā pſonā
defenſoris ⁊
grandior nō
grādis: qua-
ſi q̄ dicat grā
dior fuit: ꝙ vt illū adoleſcens optime noſce poſſet. Jam grādior: ꝓprie grādis ad ſpēm re-
fert etatis: vt grādis puer: ⁊ grādis natu ſenex dr̄. Cui opa vita erat. hic oñdit ꝙ paup fue
rit: ⁊ opa ablatiui caſus ē: ⁊ vita noīatiui. Ruri fere. i. ruri opam faciēdo q̄rebat cibū: ⁊ bñ
addidit fere. nō eñ ſemp ſꝫ plerūqꝫ ruri fere ſe ꝯtinebat: expſſe oñdit miſeriā hoīs q̄ i vrbe
nat⁹ interdixerat ſibi acceſſus ei⁹ ob pudorē in ope. nā hoc ſignificat ꝯtinebat. vñ ꝯtēti di-
cunt i malis durātes. ħ aūt veteres faciebāt nobiles cū ad pauptatē redacti eſſent. Colen-
Virgil. dū habebat. Uirg. Cōductāqꝫ pater tellure ſerebat. Sepe īterea mihi ſenex narrabat: miſe
rabiliter ⁊ īuidioſe poſitū ſenex: ⁊ maiore fide quā narrabat dixit nō querebat: ⁊ vide cōge
ſtionē argumētorꝝ: ⁊ ordo eſt: ſepe narrabat ſenex. Sed hūc negligere cognatū: Amphibo
logia: ſꝫ i ſenſu diſſoluit. Cognatū ſuū. ħ eſt crimē: ⁊ cā eſt ꝙ cognatū addidit. Ad quē virꝝ
q̄litas iniurie ad dignitatē pſone. multi eñ tales ſunt vt cognitiōe abdicādi ſint. Ut nar-
ras: deeſt vidiſti. ſic eñ illū nō vꝫba dicere. Jn malā crucē: aduerbialiter: vt huic vicinie. Quē
ego viderim i vita optimū: in actu ac morib⁹: ⁊ i vita ħ eſt cū viueret ⁊ qđ a viuo fit. Uide
as te atqꝫ illū vt narres: melius: ħ clare dictū a duo accipimus vt defendiſſe dñm videret.
Aspernari Ob hāc. i. p filia ipſi⁹. Quā is aſpernat tā illiberalr̄: aſpernari ē: auerti nō ſolū corpe: ſꝫ etiā
aīo: aſpernari recuſare: auertere: nō agnoſcere. eſt aūt dictū ab aſpero. Pergin male loqui:
p male dicere: ⁊ q̄rit pbus q̄s ante Terētiū dixerit. Impuriſſime: īprobiſſime. Hero abñte:
argute: aut abſente: vt videat fidelior q̄ defendat abñtē: qđ pſtans argumētū eſt id aīo ha
buiſſe. Getam etiā peregrināte dño. Dignū autē hoc illo eſt. nō negat male loqui: ſed hoc
eſſe dignū cōtendit malo hoīe. Ain nota eſt que ſeparat. e. ab. n. ⁊ interi-
mit. s littere ſonum. eſt eñ integꝝ aiſne. Ain tandē carcer: nō carcerariū: ſed carcerē aſpe-
Lucilius rius appellauit. ſic Lucilius. Carcer vix carcere dignus: ⁊ vix p nō. Honorꝝ extortor legū. c.
ingenioſe de ipſo negocio ſunt inuēta cōuitia: ⁊ fingit illa criminandi cauſa: ⁊ de negocio.

Phormio

Reſponde: timuit poeta: ne hmōi vociferatio Gete quaſi veram diſcordiā apud populū fingeret: ⁊ ideo facit iam a phormione ipm admoueri. Quis homo es hem: mire ſeruꝰ finxit ſe nō vidiſſe ſenē: vt ea que dixerit in phormionē ſyncere dixiſſe credatꝛ. ⁊ mira diſſimulatione addidit homo: vt videatꝛ nihil de pſentia dñi cogitaſſe. Abſenti tibi: tunc fidelis opa eſt ſi abſens aliq̄s defendatꝛ. hoc ergo cōfirmat veluti indicādo. ſic in Andria. O Chreme per tps huc aduenis auſculta. Seq̃ dignas ɔtumelias. i. quas ipſe debʒ audire. Deſine imponit ſilētiū Gete q̄ſi validiora dicturus ſit: et ſup tace dixit ſenex. Ohe iam deſine: hac voce oñdit pluſ iuſto pro ſe locutū videri Getā: nā ohe interiectio ē ſacietatē vſq̃ ad faſtidium deſignans.

Ph. Rñde. Ge. quis homo eſt: hem. Ge. tace.
Ge. Abſenti tibi te indignas ſeq̃ dignas
Contumelias nunq̄ ceſſauit dicere. Ge. deſine
Adoleſcens primū abs te hoc bona venio peto
Si tibi placere potis eſt: vt reſpondeas mihi.
Quē amicum tuū ais fuiſſe iſtum explana mihi
Et qui cognatum me ſibi eſſe diceret. Ph. proinde
Expiſcare quaſi nō noſces. Ge. noſſe. Ph. ita.
Ge. Ego me nego. tu q̇d ais redige ad memoriā.
Ph. Eho tu cōſobrinū tuū nō noras: de. enecas dic
Nomē. Ph. nomē maxie. de. q̇d nūc taces: phor. pij
Hercle nomē pdidi. Ge. hem q̇d ais: Ph. geta ſi
Meminiſti id qȯ olim dictum eſt: ſubijce. Ge. hem
Non dico quaſi nō noris tēptatū aduenis. de. egon
Autē tēpto: Ge. ſtilpho. Ph. atq̃ adeo qui mea
Stilpho eſt. Ge. quē dixti: Ph. ſtilphonē inq̄

Proinde: ita ſimilitudinis aduerbiū eſt modo non cōiunctio Ut, pinde tona eloquio ſolitū tibi. Adoleſcēs primū abs te eſt auctoritas hec in ſenibꝰ: vt q̇ minoris etatis fuerit illos appellatōe pueri vel adoleſcētis vel iuuenis appellēt, etiā oñdit etate vt hoc de noīe illis q̇dē detrahāt ſibi nō auctoritatē tribuāt. ſic Virg. O preſtās aī iuuenis q̄tū ipe. f. ⁊c. Bona venia. ſine ira ſine diſcordia. Si tibi placere potis eſt: pro pōt. Mihi vt rñdeas: bene mihi vtpote patri adoleſcētis vel dño Gete vel etiā ſeni: ⁊ verbū eſt ſcrupuloſe aliq̇d interrogātiū. ſic Virg. Mihiq̃ hec ediſſere vera rogāti: ⁊ dic mihi. Dameta cuiū pecus: Quē amicū ais fuiſſe: ais dicimꝰ de his q̇ vana loquantꝛ: dicere aūt de his q̇ validiora. Explana: manifeſta expoſitōe. Et q̇ cognatū: qui quō vnde. Proinde expiſcare q̄ſi nō noris. Expiſcari eſt diligētiſſime q̄rere vbi nā piſces lateāt ergo verbū eſt tractū a piſcatoribꝰ. Ego me nego q̇d tu ais: ſubauditꝛ ad oīa noſſe. Eho tu ſobrinū tuū: populari q̄dā vulgariq̃ fatigatōe vtpote ſcurra rñdit. Nomē maxie: falſaʒ nō habēt memoriā. hic ergo deeſt neſcio: ve neceſſariū eſt. Quid nūc taces: vrget ſenex q: intelligit eū nomē neſcirꝛ. Subijce ſuggere Nō dico q̄ſi nō norīſ. t. mire. nā videtꝛ arte celarꝛ id qȯ inuitus neſciebat. Stilpho: ſylepſis. nā reddit ad noīatiuū. ē vtiq̃ ſtilpho: vt rurſus ad accuſatiuū: noueras ſtilphonē. ſ. Atti talētū reʒ: more romanoꝝ apō q̇s hr̄ditas pecūie erat talētū: aut qȯ dixerat more grecoꝝ admiſcuit. Qui mihi cognata: ſchema. Quā lites ſecter aut q̄ te aut bis poſuit: q̄: qȯ genꝰ figure pmo ſchemati ē ɔriū: vt i heauꝰ Propt q̄ i ſūma infamia ſuʒ ⁊ meo pr̄i muꝰ obſequēs. Jtē cepi rōʒ: vt neq̃ tu egeres neq̃ h̄ poſſes pdere. ſtil

Virgiliꝰ

Virgiliꝰ

phonem inq̃ non noras: figura Epitrocaſmos. eſt autẽ epitrocaſmo s verboꝝ ſup ſe inui-
Virgili⁹ cem effuſio vel ſupmẽſio q̃ fit aduerſarij cã turbãdi. ſ. Conuincã ſi ne ges. Vir. Non longe
ſcz hoſtes. Querẽdi nobis circũſtant vndiq3 muros. Jmus aduerſo s: q̃d ceſſas. At ſi ta-
lentũ rem illud fecit. Jta vt dicis ego tum ſi aduenisſez: ita ſum inq̃t. vt di
cis auarus ⁊ ſupb⁹. ⁊ vide ſenẽ de iniuria nõ agere q: iuſte cõfidit: ⁊ nititur cauſe plerũq3

emĩ hac cõſtã
tia aſ fulciũt
qui iuri cõfi-
dũt: at cõtra
q̃ nullo iure
fieri ſunt liti
gant: ad iniu
rias ꝓſiliunt
vt his ſaltẽ p
turbẽt aduer
ſariuz q̃ iure
nõ valẽt ꝯdo
no: igit tibi
omẽ cõtumẽ
lie gen⁹ Ego
tũ ſi aduenis
ſem: deeſt ad
iudiciũ vt ſit
cũ ad iudiciũ
veniſſez. qui
mihi cogna-
ta: q̃ vñ qũo
Deus noſter
recte. Geta
ſic laudat ſe-
nẽ vt oporteret vi
cere Phormi
onẽ. De⁹ no
ſter recte plau
dit ſibi Terẽ
tius ſuppoſi
ta pſona: q̃ſi
recte dixiſſet
Judicib⁹ q̃-
bus pbaui iu
dicibus inq̃t

Noueras. de. neq3 ego illũ norã: nec mihi cognataſ
Fuit quiſꝗ̃ iſto noĩe. ph. ita ne: non te hoꝝ pudet?
Atſi taletũ rẽ reliqſſet decẽ. De. dij tibi malefaciãt.
Ph. Prim⁹ eſſes mẽoriter ꝓgeniẽ vrã vſq3 ab auo
Atq3 atauo ꝓferẽs. de. ita vt dicis ego tũ ſi adueiſſez
Qui mihi cognata eſſe dicerem itidem tu face.
Cedo q̃d ẽ cognata? G. he⁹ noſter recte he⁹ tu caue
Phor. Dilucide expediuit quibus me oportuit
Judicibus tum id ſi falſum fuerit filius cur non
Refellit? de. filiũ narras mihi cui⁹ de ſtulticia dici vt
Dignũ eſt non põt. ph. at tu q̃ ſapiẽs es magiſtrat⁹
Adi. iudiciũ de eadem cauſa iterum reddant
Tibi. quãdoquidem ſolus regnas et tibi licet ſoli
Hic de eadem cauſa bis iudicium adipiſcier.
De. Et ſi facta mihi iniuria eſt verũtamen potius
Quã lites ſecter aut quã te audiã itidẽ vt cognata
Sit id qđ lex iubet dotem dare abduc hanc minas
Quinq3 accipe. Phor. ah ha he homo ſuauis!
De. Quid eſt? num iniquum poſtulo? an ne
Ego hoc quidem adipiſcar qđ ius publicum eſt.
Phor. Jta ne tandem queſo itidem vbi meretricez
Abuſus ſis mercedẽ dare lex iubet? ei atq3 amittere

Refellere Finis cur nõ refellit? refellere ẽ argumẽto falſuz oñdere. Cui⁹ de ſtulticia dici vt dignũ ꝑpẽ
diũ cõuitioꝝ eſt nihil inuenire pro magna iniuria qđ reſpõdeas Quãdo quidẽ ſolus. r. q̃m
regnũ ſolutũ legib⁹ eſt: ⁊ opprimẽs libertatẽ. Sic alibi. Regnũ ne hic Eſchine poſſides?
Hic de eadẽ cã: hic videlz apđ Athenas vbi leges: vbi libertas cõis eſt. Jd qđ lex iubet: id
p ob id dotẽ dare. Abduce hãc minas. q. a. mõ id agit qđ rephẽdit a filio nõ eſſe factũ. Do-
tem daret ne q̃reret aliũ ⁊ dotẽ: voluit ⁊ cuſtodẽ eſſe pudoris. Ah he: hic riſu deſtruxit qđ p
tẽdebat ſenex. Hõ ſuauis: pſcriptio quũ iã alteꝝ factũ ſit fieri vtrũq3 nõ poſſe. An ne hoc q̃-
dẽ ego adipiſcar. q. i. p. e. q: emĩ a lege recitat tñ id qđ a lege ſcriptũ. Jta ne tandẽ q̃ſo itidẽ
Vti. abuti maiora argumẽta ſũt q̃ iterrogatõe ꝓferũt. Vbi abuſus ſis: ſcriptũ ⁊ volũtas. Vtimur cum
honore: abutimur cũ iniuria. Atq3 amittere: bene amittere. q: finis cupiditatis amiſſio eſt

Phormio

An vt ne quid turpe in ſe admitteret:idoneū teſtimoniū bonoꝝ eſſe nataliū ciuem dixiſſe. nā apud veteres peregrine mulieres in meretricū numero habebant:ſic ipſe alibi. Adcon eſt demēs ⁊ peregrina:⁊ alibi.Samia mihi mater fuit:ea habitabat Rhodi:⁊ Parmeno cōprobans reſpōdit.Pōt taceri hoc.i.meretricē matrē te habuiſſe. An vt ne q̄d turpe in ſe admittere a volūtate. Ut cū vno etatē degeret.q̄d em̄ eſt pudicitia niſi vnius ſcientia viri.

An vt ne quid turpe eius in ſe admitteret ꝓpter
Egeſtatem ꝑrimo iuſſa eſt dari vt cū vno
Aetatem degeret quod tu vetas. De.ita ꝑrimo
Quidem.at nos vnde aut q̄obrē. Phor. ohe
Actū aiunt ne agas.De.nō agā imo haud deſinaz
Donec ꝑfecero hoc.Ph.ineptis.De. ſine modo
Ph.Poſtremo tecū nihil rei nobis demipho eſt
Tuus eſt dānatus gnatus nō tu. nam tua
Preterierat iam ad ducendū etas.De. hec omnia
Illum putato.que ego nunc dico dicere.
Aut quidē cū vxore hac ipſum ꝓhibebo domo.
De.iratus eſt.Ph. tute idem melius feceris.
De. Ita ne es ꝑatus facere me aduerſum omnia
Infelix:Ph.metuit hic nos tam et ſi ſedulo
Diſſimulet.De.bene habēt tibi principia.Ph.quin
Quod eſt ferendū feras. tuis factis dignū feceris
Ut amici inter nos ſimus.De.egon tuā expetam
Amicitiam.aut te viſum aut auditum velim.
Ph.ſi cōcordabis cum illa habebis que tuam
Senectutem oblectet.reſpice etatem tuam.
De.te oblectet.tibi habe.Ph.minue vero iram.
De.Hoc age ſatis iam verboꝝ eſt niſi tu ꝓperes
Mulierē abducere.ego illā eijciā dixi phormio.

Actū aiūt ne agas:actum dicim⁹ quū ꝓuerbium ſignificamus: acta res ē de qua ſnīa ꝓlata ſit.Donec ꝑfecero hoc. Uirgil.Donec me flūine viuo abluero:ꝑfecero: ꝑ ꝑficiā. Ineptis: vt a ſapiētia ſapis dicimus: ita ab ineptia ineptis. Sine mō: hec minātis ſunt v̄ba: ⁊ bn̄ imitatus ē modū cōminantis. Tuus ē dānatus ludit phormio cū dicit non tu ꝯtēptibile orē i hac cā ſibi ſenez q̄ Antiphonē fuiſſe dicit ſimulq₃ etatē i illo eſſe deſpectā Tu te idē meli⁹ feceris:quidā ſic ītelligūt:tu te idē melius feceris:vt ſenex poti⁹ exeat q̄ eijciat filiū.Artificioſe aūt loquit̃ Phormio vt adimat ſuſpitionē ſeni cōſenſionis ⁊ ꝯuentiōis inter paraſitū et filiū.Tuus eſt gnatus nō tu ꝑ volūtate cōcedentis eſt ꝓbatio ſnīe. Illū putato que nūc dico dicere:definitiue reſpondit.Cū vxore hac id eſt tali.Tute idē melius feceris:locus eſt hic vt oſtēdat Phormio de cōpacto egiſſe cū Antiphōe.Sedulo.ſine dolo inſtāter.Diſſimulat:fingit:mentit̃.Quin q̄d eſt ferendum feras:cur nō inquit accōmodas neceſſitati volūtatē que tuā ſenectutē oblectet:nō te:ſ; ſenectutē tuā.Minue vero irā.ꝯtēnentis eſt iracūdia.diſſuadētis eſt ira,Hoc age:annuentis eſt.Dixi phormio:dixi ſolet dicere pacta cā

Vir.

Ira iracūdia.

Dixi Demipho: mire cõminatiõem ⁊ ferocitatem eius imitatus eſt ſimili verbo. Si quid opus fuerit. d. m. hec repẽtina diſceſſio habet aliquã maiorẽ litigaturi denunciatiõem. et bene breuiter: ne multiloquio infringeret̃ ſuperior cõminatio. Hanc tibi cognatã: additur ꝓnomen eſt: quaſi notã oĩbus diceret. Phaniũ hanc eſſe ſibi co. magno ingenio Terẽtius impudentiã calũniatoris expꝛeſſit. nam ⁊ prior incipit: ⁊ prior accuſat: ⁊ q: nõ põt dicere expellit Phanium Demipho: negat cognatã inquit: negat vna opa Geta in duplici verſat̃ dolo. nã ⁊ audiẽte tã ſene ſe ei9 defenſorẽ tã q̃ abſẽtis aſſimulat: ⁊ irritat ad vociferatõꝫ phormionẽ q̃ clamãdi vlteri9 cãm nõ hꝫ ſi taceret Geta. Neq₃ ei9 patrẽ ſe ſcire q̃ fuerit: ambiguitas q̃ tñ ſenſu diſcernit̃. Cognatã Demipho hec eſt flagitatio que etiã tumultuoſe nomẽ ꝑſequit̃ atq₃ exagitat: ideo callidus ſycophãta prĩſfamilias ꝓpriũ nomẽ: nõ ſolũ inuidioſe infert: ſ; etiã repetit. Nec Stilphonẽ ipſum: hec aſſeueratio mẽtis mutata ꝑitate. Negat Sylepſis ꝑma. nã extrinſec9 audiẽdũ eſt pr̃. Seq̃mini. apparet Demiphonẽ: vt patrẽfamilias ꝯturbari nõ mediocriter. q̃ppe q̃ ⁊ aduocatos cõquiſiuerit aduerſus hoĩeꝫ ſine aduocatis agẽtẽ ⁊ ꝓgredi nõ audeat niſi illi ſequãt̃. Nec Stilphonẽ ipſum ſcire. q. ſ. multa calũniatoris clamãdi cauſa dicũt ⁊ vociferandi: vt ipſum ſtrepitu terreãt. Nec Stilphonẽ ipſum: tantũdẽ q̃õ ſupra. Neq₃ eius patrẽ. ſcire debemus hoc nomen nõ fictũ a paraſito: ſed auditũ a puella: q̃ vxor ducta ſit dici: q: egens relicta ſit miſera: cõmunis locus ĩ auaricia generalitate approbatior. facilius eñ hoc de oĩbus q̃ de Demiphone credat̃. ⁊ ideo ignorat̃ dixit vt negligit̃ nõ ignorat ⁊ negligit. Demipho. Ignorat̃ nõ agnoſcit̃: ignorat̃ q̃õ fingit̃. hoc eñ ſignificat modo.

Ph. Si tu illã attigeris ſecus q̃ dignum eſt liberã
Dicã tibi impingam grandem: dixi demipho.
Si quid opus fuerit heus domo me. Ge. intelligo

Demipho: Geta: Hegio: Cratinus: Crito

Quãta me cura ⁊ ſollicitudine affecit gnatus
Qui me ⁊ ſe hiſce impediuit nuptijs.
Neq₃ mihi in cõſpectum ꝓdit: vt ſaltem ſciam
Quid de hac re dicat: quid ve ſit ſententie
Abi tu: viſe redierit ne iam an nõdum domum:
Ge. Eo. De. videtis quo in loco res hec ſiet.
Quid ago: dic hegio. Heg. ego cratinũ cẽſeo ſi tibi
Videt̃. De. dic cratine. Cra. me ne vis: De. te. Cra.
Ego que in tuã rem ſint: ea velim facias mihi
Si hoc videt̃: quod te abſente hic filius
Egit: reſtitui in integꝝ equum ⁊ bonum eſt. ⁊ id
Impetrabis. dixi. De. dic nũc heg. Heg. ego ſedulo

Cura ſollicitudo

Quanta me cura ⁊ ſollicitudine affecit gnatus. Cura eſt ĩ ſpe bonoꝝ: ſollicitudo in metu maloꝝ. Quãta me cura ⁊ ſollicitudine: hec deliberatiua eſt ĩ q̃ aduocati ſunt quoꝝ vnus ſuadet: alter diſſuadet: tertius q̃ ſe alterutri addere debuiſſ;: eiuſmodi ſñia dicit: vt rurſum deliberatiõe op9 eſſe videat̃. Ego Cratinũ cẽſeo: põt ego diſtingui: vt ſubaudit̃ ego dicã. Que in rẽ tuã ſint: bene ꝑncipio beniuolẽtiã ſuã ꝯmẽdauit: ⁊ ſic cõſiliũ dedit equũ eẽ ab honeſto: ⁊ bonũ ab vtili: ⁊ id ĩpetrabis a poſſibili ⁊ breuiter deliberatũ tres locos tetigit: iuſtũ: vtile: ⁊ poſſibile. Ego ſedulo hũc dixiſſe credo: artificioſe ꝑſonã rep̄hẽdit ſñiaꝫ rep̄hẽſuri9: vt ſi inimic9 ſit adimat auctoritatẽ ſñie ſue.

Ver ita eſt: ſubiunxit locum Apocriſeo oratorie: vt inuidis cõtradicturus occurreret. Nihil nõ videt: a poſſibili. Quod ſit factũ legibus: hic alio ordine ⁊ loco ſuaſorie tetigit: primum a poſſibili: ſecundũ ab honeſto. ⁊ turpe inceptũ eſt ab honeſto. m. litteram ꝑtermiſit per artem: que vbi nõ poteſt fieri fruſtra ſectatur. Res magna eſt: cauſa ampliandi ſententiam. Incertior ſum multo ꝗ̃ dudũ. ex tribus enĩ vnus ſuaſit: alter diſſuaſit: tertius nihil dixit. In tẽpore huc ſeſe recipere

Hunc dixiſſe credo. ver ita eſt quot hoĩes. tot ſñie
Suus cuiq; mos: mihi nõ videt quod ſit factum
Legibus reſcindi poſſe ⁊ turpe inceptum eſt.
De. Hic crito. Cri. ego ampli⁹ deliberandũ cenſeo
Res magna ẽ. He. nunq̃d nos vis: De. feciſtis ꝓbe
Incertior ſum multo ꝗ̃ dudum. Ge. negant
Rediſſe. De. frater eſt expectandus mihi. is quod
Mihi de hac re dederit cõſilium: id exequar.
Percõtatum ibo ad portum quoad ſe recipiat.
Ge. At ego antiphonẽ querã: vt q̃ acta h̄ ſunt ſciat
Sed eccũ ipſum video in tempore huc ſe recipere

Salu. Maximeq; ferocia regi Mithridatis in tpe bellaturi

¶ Antipho: Geta.

Enimuero antipho multis modis cũ iſtoc
Aĩo es vituperandus: ita ne hic abijſſe. ⁊ vitã
Tutandã alijs dediſſe: alios tuam rem
Crediſti magis ꝗ̃ te animaduerſuros. nã vt vt
Erãt alia: illi certe que nũc domi tue eſt cõſuleres:
Ne q̃d ꝓpter tuã fidẽ decepta pateret mali: cui⁹ nũc
Miſere ſpes: opeſq; ſunt ĩ te oẽs ſite. Ge. Equidẽ
Here nos iãdudũ hic abñtẽ incuſamus q̃ abieris.
An. te ipm q̃rebã. ge. ſ; ea cã nihilo magis ↄfecim⁹
An. loq̃re obſecro quo ĩ loco ſunt res ⁊ fortũe mee
Nunq̃d patri ſubdolet: Ge. nihil etiã: An. ecq̃d ſpei
Porro eſt: Ge. neſcio. An. ah. Ge. mihi phedria
Haud ceſſauit ꝓ te eniti. An. nihil noui fecit. Ge. tu
Phormio itidẽ hac re vt ĩ alijs ſtrẽnuũ hoĩe; ꝓbuit
An. quid is fecit: Ge. cõfutauit v̄bis admodũ

Enimuero Antipho multis mõis cũ iſtoc aĩo. Cũ iſtoc aĩo ꝓ huiuſ aĩ. Ennius. Optia cũ pulchris aĩs Romana iuuẽtus. Ita ne hinc abijſſe: vitã tuã Ut inuidiſſe deos p̄rie. v. a. a. o. o. Et ſuo fortũas meas ↄmiſiſſe futili. Alios tuã rẽ: ab ĩfinitiuo ad ĩdicatiuũ trãſitũ fecit. Credidiſti: ꝓ putaſti. Patereẽ mali: legitur ⁊ potiret q; potiri fuit Plaut⁹. Plautus Poſtiũ poti-

tus eſt. Spes opeſq; ſunt. hec quidẽ de his ſunt q̃ amãti. Spes opeſq; ſunt: vt res fideſq; vſq; adieris: mollius ꝗ̃ fugeris: S; ea cauſa qua abieris. Nunq̃ patri ſubdolet ↄuenientia ſua ⁊ Phormionis dicit. Cõfutauit v̄bis ↄuicit; vt ſi diceret refutauit: ſ; refutatio in re eſt:

Cōfutatio in pſona Heus Phormio: de ſe mediocriter p̲ ecly pſim moraliter ſatis. Ego qđ potui porro: ordine primo dn̄m: poſt Phormonē: vltimū ſe poſuit. Hic ſaluū patruū: Geta nō optat ſaluū patruū venire ſecundū apollodoꝝ: ⁊ oſtendit nō cōgruere ſalutē eius cū incōmodo ſuo: at nō dicit malū eſſe incōmodū ſibi: ſed tantū magni terroris plenū aduentū. patrui, Paleſtra exit foras: bene paleſtrā eius dixit lenonis domū quo eſt exercitꝰ amator aſſidue plautꝰ abſtine a paleſtra vbi demens deſudaſcit.

Plautus

Iratū patrē. An. hem phormio. Ge. ego qđ potui
Porro. An. mi geta oēs vos amo. Ge. ſic habent
Principia ſeſe vt dico: adhuc trāquilla res eſt
Māſuruſqꝫ patruū prī ē dū huc aduēiat. An. q̇d eū:
Ge. vt aiebat đ eiꝰ ꝯſilio velle ſeſe facere qđ ad hāc
Rē attinet. An. ꝗtus metꝰ ē mihi venire huc ſaluū
Nūc patruū. Geta. nā vt audio p̲ eius vnā aut viuā
Aut moriar ſententiā. Ge. phedria tibi adeſt. An.
Ubinā eſt. ge. eccū a ſua paleſtra exit foras.

Phedria: Dorio: Antipho: geta.

Dorio audi obſecro. Do. nō audio. Ph. parūper
Do. Quin omitte me. Ph. audi q̇d dicā. Do at
Em̄ tedet iam audire eadē milies. Ph. at nūc dicaꝫ
Qđ libēter audias. Do. loquere: audio. Ph. neq̄o
Te exorare vt maneas triduū hoc: quo nunc abis:
Do. mirabar ſi tu mihi q̇cq̄ afferres noui. An. hei
Metuo lenonē ne q̇d ſuo aſſuat capiti. ge. idē ego
Metuo. P. n̄ mihi credis. Do. ariolare. P. ſi fidē do
Do. Fabule. Ph. feneratū iſtuc bn̄ficiū pulchre tibi
Dices. Do. logi. Ph. crede mihi gaudebꝭ facto ꝟe
Hercle hoc ē. Do. ſomniū. Ph. experire nō eſt longū.
Do. Cātilenā eādē canis. Ph. Tu mihi cognatus:
Tu parēs. tu aīcus. Do. garris mō. Ph. adeon eſſe
Te igeīo duro atqꝫ iexorabili vt neqꝫ miſcđia neqꝫ
Precibꝰ molliri q̄as. Do. ad eon te eē icogitātē atqꝫ
Impudentē phedria vt phaleratis dictis ſeducas

Dorio audi obſecro. Hec cena in petitiōe ē: q̄ ſepe admittit deliberatiuum locum. Dorio audi obſecro: ſunt q̄ ſic legūt vt dorio phedrie dicat: audi leno obſecro: iterū Phedria. Quin omitte me: q̄n mō corripiē di vim hꝫ: vł iperandi: vt Quin age. Quin aliq̇d. Suo ſuat capiti: deē ſuat aut appigat: affigat Suo ſuat capiti. Apoſiopeſiſ

ſuo capiti dixit: cū diceturꝰ eēt phedrie: vt Dardanieqꝫ rogū capitiſ feneratū atꝫ ab vtili. Feneratuꝫ iſtuc bn̄ficiū id eſt ei a te feneratū. Uerꝫ hercle hoc eſt: bene ipſe dictū ſuū cōfirmauit. Cantilenā candē canis: ita dicit vetus ⁊ vulgata cantio. Tu mihi cognatus: ab honeſto. Tu mihi parēs: tu amicus: ſecūda Apoſiopeſis. Phaleratis dictis: honeſtis atqꝫ ornatis; quia dixit tu mihi

cognatus: tu parens: ⁊ quaſi leno irridet honeſtatē ⁊ deſpicit. Miſerū eſt. Ironia. Hei verberis vincor: hoc ſibi dicit adoleſcēs. Neq; antipho alia cū occupatus eſſet ſollicitudīe hic colet phedria ꝙ in eadē re laborauit ātipho .i. in amore: qđ ꝗq; amare ꝯtigerit. Neq; ātipho alia minore aliqua ſollicitudīe quā hec eſt: quā nūc gerit: an alia preter hāc quā de me gerit. Ordo ⁊ ſenſus hic eſt. Neq; tuz eſſet mihi hoc obiectū malū: cū Antipho alia ſollicitudine eſſet occupatus leui quā piaz: nō hac de nuptijs ꝗ eſt grauiſſima. Un ꝙ vſus venit opus aut neceſſe fuit. Auribus teneo lupū: grecuz prouerbium

Me. ⁊ meā ductes gratis. an: miſerum eſt. Ph. hei
Verbis vincor. Ge. ꝙ vterq; ē ſimilis ſui. Ph. neq;
Antipho alia quū eſſet occupat⁹ ſollicitudīe: tū hoc
Eſſz mihi obiectū malū. An. ah ꝗd iſtuc ē phedria
Ph. O fortūatiſſime ātipho. an. ego ne: Ph. cui qđ
Amas domi ē nec quū hmōi tibi vnq; vſus veīt dōi
Ut ꝯflictares malo. an. mihi domi eſt imo qđ aiūt
Auribꝰ teneo lupū nā nez quō a me amittā iuenio nez
Ut retineā ſcio. do. ipm iſtuc mihi ī hoc ē. an. eia ne
Parū leno ſies. ge. nūqđ hic ꝯfecit. Ph. hiccine hō
Inhumaniſſimꝰ pamphilā meā vēdidit. ge. quid
Vēdidit. an. ain' vēdidit. P. vēdidit. do. ꝙ īdignuz
Facinꝰ ancillā meā ēptaz ere meo. ph. neqo exorarē
Ut maneat ⁊ cū illo vti mutet fidē triduuz hoc dū
Id qđ eſt ꝓmiſſuz ab amicis argentuz affero ſi nō
Tunc dedero vnaz preteream horaz ne optus ſies
Do. obtundis. an. haud lōguz eſt id qđ orat dorio
Exoret ſine id hoc tibi qđ promeritus fueris
Cōduplicauerit. do. iſtec verba ſunt. an. pāphilā ne
Ab hac vrbe priuari ſines tuz ꝑterea iſtorū amorez
Diſtrahi poterī pati. do. neq; ego nez tu. ge. dij tibi
Oēs id qđ ē dignū diūt ego te ꝯplures aduerſum
Ingeniū meū mēſes tuli pollicitātez ⁊ nihil ferētē
Flētē nūc cōtra hec oīa repi ꝗ det neq; lachrymet
Da locū melioribꝰ. an. certe hec leſi ſatis ꝯmemini
Tibi quidē eſt olim dies qua dares huic ꝑcōſtituta
Ph. factuz. do. non ego iſtuc nego. an. iam ne ea
Preterijt. do. nō vez hoc ei āteceſſit. an. non pudet
Vanitatis. do. mime dū ob rem. ge. ſterqlinium

Leno ſcies. Eclipſis de eſt vniuerſa. Aere empta ſuo: bene ſuo ꝗſi de tertia ꝑſona. Conduplicauerit: cōiūctiuū ꝓ indicatiuo .i. ꝯduplicabit hoc eſt aliter feneratum iſtuc beneficiuz tibi dices Nihil ferentem flentem

vſitatū veteribus. Tibi quidē eſt olī dies. hic olī futuri tpis ꝑ. nā leno ō acipienda ab adoleſcēte pecūia dīe ꝯſtituerat ⁊ iuncta meliori ꝯditōe aſſcepat tps cū adoleſcēte ꝑſcriptū. iā ne ea ꝑterierit iterroga

Ph. Dorio ita ne tandē facere oportet. do. ſic ſuꝫ ſi
Placeo vtere. An. ſiccine hūc decipis. do. imo eiuero
Antipho h̄ me decipit: nā h̄ me hmōi ſciebat eē hūc
Ego eē aliter credidi. iſte me fefellit. ego iſti nihilo
Suꝫ ac fui: ſꝫ vt hec ſūt: tm̄ hꝰ faciā: cras mãe argētū
Mihi miles dar̄ ſe dixit. ſi mihi tu attuleriſ phedria
Prior mea lege vtar vt ſit potior ꝗ̄ ṗor ad dād̄ ē vale

¶ Phedria: Antipho: Geta

Quid faciā: vn̄ ego nūc huic tū ſubito inueniā
Argentū miſer cui minꝰ nihilo eſt: qd̄ ſi hic
Potuiſſꝫ nūc exorarier, triduo hoc ꝓmiſſuꝫ
Fuerat. An. ita ne hūc patiemur geta fieri miſerū ꝗ̄
Me dudū vt dixti adiuuerit comiter: ꝗ̄ quū opꝰ eſt
Bn̄ficiū rurſuꝫ ei expiamur reddere. Ge. ſcio eq̄dē
Eſſe equū. An. age ergo ſolus. hunc ſeruare potes
Ge. q̄d faciā. An. inuenias argētū. Ge. cupio: ſꝫ vn̄ id
Edoce. An. pr̄ adeſt. Ge. ſcio. ſꝫ q̄d tū. An. ab dictū
Sapiēti ſat ē. ge. ita ne. an. ita. ge. ſane hercle pulcre
Suadeſ ⁊ tu hic abis nō triūpho ex nuptijs tuis: ſi
Nihil nãciſcor mali ni etiā nūc me hucꝰ cauſa q̄rere
In malo iubes crucē. An. veruꝫ hic dicit. Ph. quid
A nobis geta alienꝰ ſuꝫ: Ge. haud puto: ſꝫ parꝫ ne ē
Qd̄ oibus nobis nūc ſuccēſet ſenex ni inſtigemus
Etiā vt nullus locus relinquat̄ preci. Ph. alius ab
Oculis meis illā ignotū hic abducet in locū. hē dū
Igitur licet dūq; adſum loq̄mini mecum antipho
Contēplami me. An. q̄obrē aut q̄dnam facturus
Cedo. Ph. quoquo hic aſportabit̄ terrarꝫ certuꝫ eſt
Proſeq̄: aut perire. Ge. Dij bene vortant qd̄ agas
Pedetenti tm̄. An. vide ſi q̄d opꝰ potes afferre huic
Ge. Si q̄d: quid: An. quare obſecro ne q̄d plꝰ minꝰ
Ue faxit. qd̄ nos poſt pigeat geta. Ge. quero. ſaluꝰ
Eſt vt opinor. verꝫ ꝰci metuo malū. an. noli metuere
Una tecū bona malaq; tollerabimꝰ. Ge. q̄tum
Opus eſt tibi argenti. eloquere. Ph. ſole. xxx. mine.

tūc pronunciandū. Nō veruꝫ hec anteceſſit: vrba ne leno hec anteceſſit vt alij putāt meretrix vendita vt alij dicſ lenoni ꝗ̄ cōſtitutuꝫ fuit. An aperte leno perfidus mentitur. vnde ſequit̄ nō pudꝫ vanitatis: ergo plꝰ ē anteceſſit ꝗ̄ preterijt Iaꝫ non pudꝫ vanitatis apparet: ſupra lenonem de ꝑfidia āticipati tēporis eſſe confeſſum

Mea lege vtar lenonia ſcꝫ ī qua ſemper cōmodū eſt priuſq̄ fides.

Quid faciam: economia ad futurum exitum comedie. minus nihil hyperbole. Adiuuerit: ſecūdum Uirgil. pronunciari debet adiuuerit comiter veteres dixerunt.

Quid faciam: comiter q̄uis vterqꝫ intelligat qd̄ alteruter dicat: diſſimulant tamē. Et iam in hinc abis: vt etiā: vt ſi qua tibi vis in malo aliud malū. Relinquatur p̄ci: bene p̄ci. Pede tētin: caute a pedib⁹: ⁊ tēptādo: m̄ hoc quidā ſic accipiūt tanq̄ Gete dicat Antipho: vt caute aggrediat̄ ſenē ſallere. Iſta vo vilis ē: amatorie Solus eſt hō amic⁹ amico.

Apollodorus

Ge. Triginta: hui ꝑcara eſt phedria. Ph. iſtec vero
Vilis eſt: G. age age inuentas reddā. P. o lepidū
Caput. Ge. aufer te hinc. Ph. iā opus ē. G. iā feres:
Sed opus eſt mihi phormiōe ad hāc rē adiutorē
Dari. An. p̄ſto eſt audaciſſime quid vis oneris
Impone ⁊ feret. ſolus eſt hō amico amicus. Ge.
Eam⁹ ergo ad eū ocius. P. abi. dic p̄ſto vt ſit domi.
An. Nunq̇d eſt qd̄ opa mea vobis opus ſit: Ge.
Nihil verꝫ abi domū ⁊ iſtam miſerā quā ego [nunc
Scio eſſe intus exanimatā metu cōſolare ceſſas.
An. Nihil eſt eque qd̄ faciā lubens. Ph. qua via
Iſtuc facies: Ge. dicā in itinere mō te hinc amoue

Demipho. Chremes. Senex. Fratres

Quid: q̄ pfectus hinc es lēnū chremes cauſa
Adduxtin tecū filiā: Ch. nō. De. q̇d ita nō:
Ch. Poſtq̄ videt me eius mater hic eſſe diutius
Simul autem nō manebat etas virginis. meam
Negligentiā ipſam cū omni familia ad me ꝓfectā
Eſſe aiebant. De. quid illic tādiu queſo igitur
Cōmorabere vbi id audieras: Ch. pol me detinuit
Morbus. De. vn̄ aut q̄: Ch. rogas: ſenect⁹ ipſa eſt
Morb⁹ ſꝫ vēiſſe eas ſaluas audiui ex nauta q̇ illas
Vexerat. Ch. q̇d nato obtigerit me abſēte chremes
Audiſtin: De. qd̄ quidē me factum cōſilij incertū
Facit. nam hanc cōditionē ſi cui tulero extraneo
Quo pacto aut vnde mihi ſit dicundū ordine eſt.
Te mihi eſſe fidelē eq̄ atqꝫ egomet ſuꝫ mihi ſciebā.
Ille ſi me alien⁹ affinē volet tacebit ħ dū intercedet
Familiaritas ſin ſpreuit me pluſq̄ op⁹ ē ſcito ſciet.
Vereorqꝫ ne vxor aliq̄ cā hec reſciſcat mea qd̄ ſi fiet
Et vt me excutiā atqꝫ egrediar domo. id reſtat.
Nam ego meorꝫ ſolus ſum meus. De. ſcio ita eſſe.

Quid: q̄ ꝓfect⁹ cā h. d. narrato ſimplex Senect⁹ ipſam eſt morbus. Apollodorus

Hanc cōditionē ſi cui tulero: q꞉ ꝑ cōditiōem alicui dicimus. Te mihi fidelē eſſe eq̄: mire admixtū ante cōpletā ſniam de extraneo te mihi fidelē eſſe ⁊ cetera. Tacebit dū intercedet fa. icertū qn̄ ꝓditū i ſe dicat: ante aut p⁹ nuptias. Ut me excutiā legit̄ ⁊ ex

cutiat. Meoꝝ ſolus ſum meus: Apollodo. Quod
Virgilius pollicitus ſum eff. Virgilius. Donec me flumine viuo abluero. Veni ad hominē: venuſte
repetitū hominem. Hunc adorier hoſpitē de eo qui ſuperuenit: nomen actum imprudenti
Saluſti9 rerum atq; alieno ab earum ſcientia. Saluſtius, Vitam ſicuti peregrinantes tranſige-
re: ⁊ cetera.

Expecto
q̄ mox
recipiat
ſe Geta. ad
errorē cumu
landū pſona
Demiphōis
interponitur
atq; ei abdu
cto metu ad-
mittēdū vxo
ris maior viſ
fiat repētine
Volupe leticie. Volu
pe eſt: h̄ vo-
luptatis no-
men eſt vt h̄
facultatis ſic
enī veteres p
apocopē lo-
quebant̄. Cō
Cōpluria pluria: ſcd̄m
regulā locu-
tus eſt. nam
hoc cōplure:
et hec cōplu
ria: ſic vete-
res qd̄ noſtri
dēpta ſylla-
ba cōplura
dicūt: ſic di-
Cato cendo. Cato
originū: va-
ria nec loco
Cicero cōpluria. Ci
ce. i ptagora
Cōfirmāda ſ
gn̄a ꝯpluria
Credo q2 ve
teres h̄ plure
nō h̄ plus di
cebāt. Cōmo
dū: cōmoda
eſtimatio eſt
temporis: cō

Et iō iſtec mihi rēs ſollicitudini eſt: neq; defeciſcar
Ego vnq̄ adeo experirier donec tibi id qd̄ pollici-
¶Geta. tus ſum effecero.
Ho hominē callidiorem vidi neminem: q̄
Phormionē: veni ad hominē vt dicerem
Argento opus eſſe. ⁊ id quo pacto fieret vix
Dimidiū dixeram dū intellexerat. gaudebat. me
Laudabat: q̄rebat ſenē. dijs grās agebat: tp̄s ſibi
Dari vbi phedrie ſeſe oſtēderet: nihilominus
Amicū eſſe q̄ antiphoni hominem ad forum
Juſſi operiri eo me eſſe adducturum ſenem.
Sed eccum ipſum. quis eſt vlterior: atat phedrie [
Pater venit ſed quid pertimui autē belua.
An q2 quos fallam p̄ vno duo ſunt mihi dati
Cōmodius eſſe opinor duplici ſpe vtier petā hinc
Unde primo inſtitui. ſi dat ſat eſt. ſi ab hoc nihil
Fiet tamen hunc adoriar hoſpitem.
¶Antipho. Geta. Dempho. Chremes.
Expecto q̄ mox recipiat ſe geta. ſed patruū
Video cū patre aſtantem. hei mihi q̄ timeo
Aduentum huius quo impellat patrem.
Ge. Adibo hoſce o noſter chremes. Ch. ſalue geta
Ge. Uenire ſaluū volupe ē. Ch. credo. Ge. q̄d agit̄
Ch. Multa aduenienti vt fit noua hic cōpluria.
Ge. Jta d̄ antiphone audiſtin q̄ facta ſūt: Ch. oīa:
Ge. Tum dixeras huius facinus indignū chremes
Sic circumiri. De. id cū hoc agebam cōmodum
Ge. Nā hercle ego quoq; id mecū agitās ſedulo
Jnueni vt opinor remediū huic rei. De. quid geta
Quod remediū: Ge. vbi abij abs te fit forte obuiā

modū tm̄ qͦ Lucillius. Quod mihi cōmodū eſt: aut vdaveſtimēta repoſuerā. Is qui iſtā Apoſiopeſis tertia: deeſt obtruſit nobis aut defendit aut q̄d tale. Fugitans litiū: genitiuo caſu vim noīs hz fugitans: iunctū accuſatiuo vi pticipij. Fugitās litiū: q̄ſi qͦ vult in dn̄o facere id iam in eo eſſe dicit p̄parās hoīem ad cōtēptū pecunie que poſcet̄ ſtatim. Dari tibi in manū. datur ei qui ſepatim accipit ſine arbitrio aut interp̄te: vt p̄uaricator aut iudex

Mi phormio: de. q̄d phormio: ge. is q̄ iſtā. de. ſcio.
Ge. viſuz eſt mihi vt eius temptarē ſn̄iam prendo
Hoīem ſolū cur nō inq̄ phormio vides inter nos
Si hec poti⁹ cuz bona vt cponāt̄ grā q̄ cum mala
Herus liberalis ē fugitās litiū. nā ceteri q̄dē hercle
Amici oms mō vno ore auctores fuere vt p̄cipitez
Hāc daret. An. q̄d hic ceptat aut quo euadet hodie
Ge. an legib⁹ latuz penas dices ſi illā eiecerit iam
Id exploratū ē. Eia ſu dabis ſatis. ſi cū illo īceptas
Hoīe ea eloquētia ē. vez pone eū eē victū at tandē
Tamen non capitis eius res agitur ſed pecunie
Poſtq̄ hoīez his v̄bis ſētio mollirier. ſoli ſum⁹ nūc
Hic inq̄ eo dic q̄d velis dari tibi in manū vt herus
His deſiſtat litib⁹ hec hic faceſſat tu moleſt⁹ ne ſies
An. Satin illi dij ſunt ppitij: ge. nā ſat ſcio ſi aliq̄
Partez eq̄ boniq3 dixeris. vt ē ille vir bon⁹ tria non
Cōmutabitis verba hodie inter vos. De. quis te
Iſtec iuſſit loq̄. ge. īmo nō potuit meli⁹ puenirier
Eo quo nos volum⁹. An. occidi. ch. pge loq̄. ge. at
Primo hō inſaniebat. ch. cedo q̄d poſtulat: ge. q̄d
Nimiū. q̄tū libuit. Ch. Dic. ge. ſi q̄s daret talentū
Magnū. de. imo malū hercle vt nihil pudet. ge. qͦd
Dixit adeo ei q̄ſo. ge. q̄d ſi filiā ſuā vnicā locarz. pui
Retulit nō ſuſcepiſſe iuēta ē q̄ dotē petat vt ad pauca
Redeam ac mittā illi⁹ ineptias hec deniq3 ei⁹ fuit
Poſtremo ratio. ego iā inq̄t a principio aiei filiā ita
Ut equū fuerat volui vxorē ducere. nā mihi veiebat
In mētē ei⁹ icōmodū i ſ̄uitute paupez ad ditē dari

corrupt⁹. hec hic faceſſat: p hic ſe faciat. i. abeat vt hic ſe faciat huc accedat ſigificat. hec hic faceſſat: p cedat alias faciat g̃ duas res ſigificat h̄ vnū verbū. an hic faceſſat puerbialiter q̄ſi hic faciat. Plaut⁹. Argētū hic facite. huc te fac dicit̄. pro huc accede. Aliā p̄tē ⁊ ſi nō totū vel aliquā ptem. verba hodie inter nos: ſic dicebant iurgiū ſignificātes ppē v̄ba cōmutari eſt qͦ altercari dicim⁹. Quid nimiū: q̄tum cūq3 apō q̄ſdā diuerſe pſone cū v̄bis ſinglis. Par ui retulit: nihil īterfuit vl̄ paz īterfuit. id eſt nihil pfuit. Non ſuſcepiſſe inuēta eſt que. d. p. in greca fabula ſenex

Plautus

hoc dixit quod intereſt me non ſuſcepiſſe filiam: modo dos dabitur aliene.

Sed mihi.Parentheſis prima.Sed mihi opus eſt:inditio doli eſt.naȝ ante ꝙ petat pe
tendi cauſaȝ ingerit.Que affert. qui diſſoluerē.q: ſi opū cā habēdaꝝ dotatā q̄reret:minor
eſſet neceſſitas captāda cū opulentioris eo alienū addidit vix ei nihil opponi pōt.Ab hac
accipio que ſpōſa:ꝛ mire accipio:non accepturus ſuȝ:ꝛ definitū mō poni ne de ſumma do
tis ſupſit diſputatio.Utrū ſtulticia facere.Parelcon tertiū.hec idem eñ valet vtrū qđ an,

Dicā ſcientē
ac.i.Antithe
ton ſecundū
naȝ ſcīēti im
prudētē red-
dit. Quid ſi
aīam debet:
grecū ꝓuer-
biuȝ ſpreuit:

Sed mihi opus erat vt aperte,tibi nunc fabuler:
Aliquantulum que affert qui diſſoluerem
Que debeo:ꝛ etiam nunc ſi vult demipho
Dare quātum ab hac accipio que ſponſa eſt mihi.
Nullaȝ mihi malim ꝙ iſtam vxorem dari
An.Utrū ſtulticia facere ego hūc:an malicia dicaȝ
Prudentē an inſcientē incertus ſuȝ.De.q̄d ſi aīam
Debet.Ge.ager oppoſit⁹ ē pignori ob decē minas
Inq̄d.De.age age.iam ducat dabo.ch.edicule iteȝ
Sunt ob decē alias:de.hui nimiū eſt.ch. ne clama
Petito haſce a me deceȝ.Ge.vxori emēda ancillula
Eſt.tū aūt pluſcula ſuppellectile opus eſt.opus eſt
Sumptu ad nuptias.his reb⁹ pone ſane inq̄t decē
De.Sexcētas ꝓinde poti⁹ ſcribito iam mihi dicas
Nihil do:īpuratus ne ille vt etiā irrideat.Ch. q̄ſo
Ego dabo q̄eſce:tu modo filius fac vt illam ducat
Nos quā volum⁹.an.hei mihi geta occidiſti me tuiſ
ffallacijs.Ch.mea cā eijcit me hoc ē equū amittere
Ge. Quātū potes me certiorē inq̄t face ſi illā dant
Hāc vt omittā ne incert⁹ ſiem.nā illi mihi dotē iam
Cōſtituerāt dare.ch.iā accipiat.illis r̄pudiū r̄nūciet
Hanc ducet.De.que quidē illi res vortat male.

Ager oppo-
ſitus eſt pig-
nori.x. mīas
aſtute non ꝑ
tin⁹.xxx. mi-
nas dixit ſed
paulatim col
ligit vt ptib⁹
congeſtis in
ſūma ſenex
min⁹ grauet
nam ſi ſemel
diceret deter
reret parciſſi
mū ſenē. de-
niq̄ȝ addidit
deceȝ minis
ſtatim r̄ndet
dabo ꝯcedū
tur ab alio đ
reliquiſ decē
minis ſupeſt
dubitatō nō
difficilis ad
dādū. Sūp
tu ad nuptias:opus eſt ſubaudit.Sane inq̄t decē minas:bene ſa ne q̄ſi q̄dē plus exigat:ſȝ
cōtētus ſit.Ducētas ꝓinde poti⁹ ſcribito.m.i.d. ꝓſpicere hinc licȝ ꝯſuetudinē vtriuſq̄ȝ ſer
monis.nā appollodor⁹.d.c.dixit ꝑ mltis.ꝛvt apđ grecos.c.ita apđ nos.d.c.dicere ꝑ multi
Cicero] vſitatū eſt.Cicero.Sexcēta poſſuȝ decreta ꝓferre. Mea cā eijcit:me hoc ē equū amittere
ratio cur ipſe vigīti dare dēat mīas dāte demiphōe decē.Quātū potes me certiorē: feſtinat
Geta.ſcit ei dixiſſe lenonē:mea lege vtar vt potior ſit q̄ prior ad dandū eſt. Que q̄dē res il
li vortat male:nō deſinit poeta oñdere auariciā Demiphonis q̄ nec iđ libēter fert dari ali-
Uirgili⁹ q̄d Phormioni: q: ſic ꝯmodū rei eſt.Uirg.Uos illi qđ nec bñ vertat mittim⁹ hedos.Me-
cū argētū attuli.Comicū argētū p̄ſto:ꝛ cā addit:cur p̄ſto ꝛ vñ ſit ſimul iracūdie vxoris et

ſurgio preparatur locus.Fructuʒ quē lemni:ꝛ Lēni ꝛ lēno legitur.Reddūt predia: ſchema Ephexegeſis.Id ſumam:nō fructū ſed argentū.Id ſumam:impēdā.vnde ꝛ ſumptus dictus.Vxori tibi opus eſſe dixero:bene eſſe non fuiſſe ne iam repetendū videretur opus eſſe dixero adiunctum pro pronunciatiuo.vt in Eunucho.Perculeris iam tu me.

Ch.Opportune adeo huc mecum argentum
Attuli:fructū quē lemni vxoris reddunt predia
Id ſumam vxori:tibi eſſe opus dixero.

Antipho Adoleſcens:Geta Seruus.
GEta.Ge.hem.An.q̄d egiſti:ge.emunxi
Argēto ſenes.an.ſatiſ ē id:ge.neſcio hercle
Tantū iuſſus ſum.An.eho verberato aliud mihi
Reſpōdes ac rogo.ge.q̄d ergo narras:an.q̄d ergo
Narrem opa tua ad reſtim mihi quidē res rediit
Planiſſime.vt te equidē oēs dii deeqꝫ ſuperi inferi
Malis exēplis pdāt hē ſi q̄d vel q̄n huic mādes qͦd
Recte curatū velis qui te ad ſcopuluʒ e tranquillo
Auferat q̄d min⁹ vtile fuit q̄ hoc vlcus tāgere:aut
Noiare vxorē iniecta ē ſpes patri poſſe illā extrudi
Nunc cedo porro phormio doteʒ ſi accipiet vxor
Ducēda ē domū.q̄d fiet:Ge.nō ei ducet.An.noui
Ceterū quū argentū repetēt noſtra cā ſcʒ in neruū
Poti⁹ ibit.ge.nihil ē ātipho q̄n male narrādo poſſit
Deprauarier tu id qͦd boni eſt excerpis dicis quod
Mali eſt.audi nunc cōtra iam ſi argentuʒ accepit
Phormio ducēda eſt vxor vt ais cōcedo tibi ſpaciū
Quidē tādē apparādis nuptiis vocādi.ſacrificādi
Dabitur paululum.interea amici qͦd polliciti ſunt
Dabunt argentū.id de iſtis reddet.An.q̄obrē aut
Quid dicet.Ge.Rogas:qͦd res poſt illa monſtra
Euenerunt mihi.introiit in edes ater alien⁹ canis
Anguis per impluuium decidit de tegulis.

Munxi argēto ſenes. Mire cuʒ econtrario dicatur emūctus hō elegās et facetus: vt Horatius de Lucilio: facetus emūcte naris inquit. Satis ne id eſt:hoc eſt id ne tibi videt̄ ſatis eſſe ad miſerias meas q̄ſi inimico diceret:vt dicer̄ ſolem⁹ aut bene hʒ nūc autē feciſti certe qͦd voluiſti.ideo autē ſub ambiguo locut⁹ eſt:vt nequaq̄ poſſet alit̄ interp̄tari a geta:q̄ ide neſcio hercle totuʒ iuſſus ſuʒ. Satin.i.recte ē. Vlcus tāgere tangere puerbiale non ironicoſ dixit. In neruū poti⁹ ibit decipiet:a puerbio tracto a ſagitta

Horatius

riis:cū vis cognatuſqꝫ tendētis arcū nō in volatū teli ſed in ruptionē nerui expent̄. Tu id qͦd bonū ē excerpis:hōeſte excerpis dixit:ꝛ attēde queādmodū dicat excerpi bona q̄b⁹ nō vtat̄. Ante brumā:arte irriſit hoies Terēti⁹:q̄b⁹ religio ſit aggredi negociū aliqͦd diebus

excreſcentibus. Gallina cecinit: obſtetricũ eſt in qua domo gallina canat. Supſtitẽ: mari
Ariolus to eſſe vxorẽ. Interdixit ariolus: ariolus eſt q̄ diuina mente vaticinat̃: dictus ariolus q̄ſi fa
riolus: a faris ⁊ a fando. h. eñ pro. f. ⁊ item. f. pro. h. in multis locutionib⁹ mutabant̃: an ad
halando. nã halitu ſolẽt excludere: velut mortalẽ aĩaʒ vt diuinã recipiat: vñ ⁊ vocẽ eiuſmõi
dabãt que eſt oe: qd̄ oe ſonũ exhalandi vim p̄ſtat: An te brumã: anteq̄ dies decreſcere inci
Aruſpex piant. Aruſ-
per vetuit: a-
ruſpex ab a-
ruga noiat̃.
nam oruga
dicit̃ hoſtia
ab hara in q̄
ↄcludit̃ ⁊ ſer
uat̃. ara aũt i
qua pecora
includuntur
Plautus Plaut⁹. Ru-
ſticus hyrcuſ
ara moſtella
ria. fient me
vide: reſpice
id eſt vultus
mei fiduciaʒ
gere nõ alit̃
latini ſiq̄deʒ
q: nullũ peri
culũ eſt. Me
vide: q: in iu
re ſuã ꝓmit-
tis: ⁊ ĩterpo-
nit fideʒ: qd̄
nos dicimuſ
me hẽs me
vides r̃ſpice.

Quiet⁹ eſto in q̄ cu-
rabo. Quiet⁹
id eſt ſecuruſ
ab eo qd̄ pre
cedit id qd̄
ſeq̃t̃. Ut cau
tus vbi nihil opus eſt: conſulit inquit quẽdamodũ detur: vt oĩno dare non debuerit ſiqui-
dem argentuʒ Phedrie ſub nomine Phormionis. Dum libido eadem hec manet: bene li
bidinem poſuit pro volũtate homĩs incerti ac leuis. Nos forſitan eijciat: mulierem. ſcʒ an
vere nos id eſt negocium noſtrum ⁊ conditionem. Rem ipſam putaſti pro deputaſti mo-
do. Quid tua malum. id refert interiectio: ordo quid tua id refert. Magni Demipho: no-
ta reſponſum cõtra quid refert: non ad quid relatum: et quere quomodo dicatur. Quid
mea: aut quid tua: an deeſt ad: vt ſit aut ad mea aut ad tua. Reperire illas: filiũ ⁊ vxorem.

Gallina cecinit: interdixit ariolus: aruſpex vetuit
Ante brumã aliq̄d noui negocij incipe: que cauſa ẽ
Juſtiſſima. hec fiet. An. vt nõ fiant. Ge. fient: me
Uide. pater exijt: abi: dic eſſe argentuʒ phedrie.

Demipho: Geta: Chremes.

Quietus eſto inq̄: ego curabo ne q̄d iſti verboꝝ
Diũt. hoc temere nunq̄ amittã: ego a me qui
Mihi teſtes adhibeã cũ dem ⁊ q̄obrẽ cõmẽorabo
Ge. vt caut⁹ ẽ vbi nihil op⁹ ẽ: ch. atq̄ ita op⁹ fcõ ẽ: ⁊
Matura dũ libido eadẽ hec manet. nã ſi altera illa
Magis iſtabit forte nos reijciat. ge. rẽ ipſã putaſti
De. Dũc me ad eũ ergo. ge. nõ moror. Ch. vbi huc
Uegeris trãſito ad vxorẽ meã vt ↄueniat hãc pusq̄ hic
Abeat dicat eã dar̃ nos phormioni nuptũ ne ſuccẽſeat
Et magis eẽ illũ idoneũ q̄n ipſi ſit familiarior nos
Noſtro officio nihil egreſſos. q̄tũ is voluerit datũ
Eſſe dotis. De. q̄d tua malũ id refert: Ch. magni
Deipho. de. nõ ſat tuũ ẽ officiũ feciſſe id ſi nõ fama
Approbat. Ch. volo ipſi⁹ quoq̄ voluntate hec fieri
Ne ſe eiectã p̄dicet. De. idẽ ego iſtuc facere poſſuʒ.
Ch. Mulier mulieri magis congruit. De. rogabo
Ch. Ubi ego nunc illas reperire poſſim cogito.

Sophrona: Chremes.

Audio violenter quod greci dicũt Nam que hec anus eſt: vt Quis te iuuenũ cõfidentiſſime noſtras. Sed figura hec apta cõmotis eſt aliqua re noua A fratre: ꝓ a domo fratris vt iam ꝓximus ardet Ucalegon. Egeſtas me ĩpulit: venialis ſtatus. Interea vita vt ĩ tuto foret: cõpẽſatiua qualitas. Niſi me animus fallit: nã viſa vel corꝑis vel animi ſunt: h̃ eſt rõnis vel ſenſus. Meũ nomẽ. mire ſuũ nomẽ ille agnoſcit: illa diſſimulat. Paululũ iſtorſuꝫ nũc paululũ aduerbiũ eſt alias nomẽ. Quẽ ſemꝑ te eſſe dictitaſti eſſe ꝓ noĩari ãtiquoꝝ more dixit. Concluſam h̃ habeo vxorẽ ſeuã: illaturus ſeuam bene ꝯcluſam ꝓtulit: vt ſi diceret ferã. Effutiretis: eloq̃remini: euacuaretis: manaretis: ab eo qđ eſt effundo: trãſlatio eſt a vaſe futili noĩe: qđ patulo ore fundo acuto ĩſtabile nihil ꝑ ſe ꝯtinet: ⁊ effutit̃ dr̃ eiꝰmodi: vt nihil ĩtra ſe ꝯtineat: ⁊ ſemꝑ ĩanis ſit. Ex egritudĩe: infirmitate: ac morbo. Ex egritudine mors cõſecuta eſt: bñ moderatus eſt: vt neq̃ nimis egre ferat neq̃ rurſum et hẽc eſt economia: ne in eadẽ vrbe due vxores plus mali ex ſollicitudine afferãt Chremeti: q̃ ex alterius morte triſticie: neq̃ ĩ comedia pñt nimis mi

Quid agã: quẽ amicũ mihi inueniã miſera aut cui
Cõſilia hec referã: aut vnde auxiliũ mihi petã:
Nã vereor hera ne ob meũ ſuaſũ ĩdigne ĩiuria afficiat̃
Ita p̃rẽ adoleſcẽtis fctã hec tollerar̃ audio violẽt̃
Ch. Quenã ẽ hec anꝰ exaĩata a f̃re q̃ egreſſa ẽ mõ:
So. Qđ vt facerẽ egeſtas ĩpulit me cũſſcarẽ ĩfirmas
Nuptias haſce eſſe: vt h̃ ꝯſulerẽ iterea vita vt ĩ tuto
Foret. Ch. certe adepol: niſi me animus fallit: aut
Parꝝ ꝑſpiciunt oculi mee nutricẽ gnate video.
So. Neq̃ ille inueſtigat̃. Ch. q̃d agã: So. qui eſt
Eiꝰ p̃r: Ch. adeon an maneo: dũ ea loquit̃ magis
Cognoſco. So. qđ ſi eũ nũc reꝑire poſſim nihil eſt
Qđ vereor. Ch. ea ẽ ipſa: eloq̃r. So. q̃s hic loquit̃:
Ch. Sophrõa. So. ⁊ meũ nomẽ q̃s noĩat. ch. r̃ſpice
Ad me: So. dij obſecro vos: eſt ne h̃ ſtilpho: Ch. nõ
So. negas: Ch. ꝯcede hic a foribꝰ paululũ iſtorſum
Sodes ſophrõa ne me: iſtoc pꝰ hac noĩe appellaſſeſ
So. q̃d nõ obſecro is es quẽ ſemꝑ te eẽ dixti: Ch. ẽ
So. q̃d has metuis fores: Ch. ꝯcluſaꝫ h̃ hẽo vxorẽ
Seuã: veꝝ iſtoc đ noĩe eo ꝑꝑerã oli dixi: ne vos forte
Impudẽteſ foris effutiretiſ atq̃ id porro aliq̃ vxor
Mea reſciſſeret. So. hem iſtoc pol nos te h̃ iuenire
Miſe nũq̃ potuimꝰ. Ch. eho. dic mihi q̃d tibi rei ẽ
Cũ familia hac vñ exis aut vbi ille ſũt: So. miſerã
Me. Ch. hẽ q̃d eſt: viuũt ne: So. viuit gnata. mr̃eꝫ
Ipſam ex egritudĩe miſerã mors cõſecuta eſt. Ch.
Male factũ. So. ego aũt q̃ eſſem anus deſta egẽs.
Ignota vt potui nuptũ virginem collocaui huic
Adoleſcenti haꝝ q̇ eſt ediũ dñs. Ch. antiphoni ne

Effutire

ſerabiles mores eſſe: ne res in tragediã tranſeat. Deſerta: egens: ignota: ſingula ꝓnunciãda ſunt argumẽta. hec eñi ad venialẽ ſtatũ ꝑferunt. Cõpoſito factũ eſt: ſic veteres nos ex cõpoſito: vt cõpoſito rumpit vocẽ: ⁊ me deſtinat are. Que nõ audeas optare: ꝓ que nõ audeat q̃s: vt facile ꝓ eunucho ꝓbes. Offendi aduenięs ꝓ quũ aduenilſez: vt ipſe nemus linquẽs patruũ ſaltuſq3. q: lingua latina deficit hac declinatiõe. Hec ſola fecit: ſi h̄ legerimus Antiphonẽ itelligimus: ſi h̄ Sophronã. Sz ꝑ deos: adiurationis gen⁹ ẽ. Ita fugias: ꝓuerbiũ ira fugito. Ne p̃ter caſam: h̄ ẽ ne p̃termittas caſaʒ tuã q̃ ſit tibi tutiſſimũ receptaculũ: aut ita fugias ne p̃ter caſã vbi cuſtodiri magis: ⁊ ꝓhendi fur ⁊ mulctari v̄berib⁹ põt aut v̄bũ erat furẽ exagitãtis: ⁊ interea ꝓuidẽtis: ne añ caſam trãſeat: ne i p̃tereũdo etiã inde aliq̃d rapiat. Querit de ſe ſenex: q̃ dũ auari iſã miã fugerat ſtulti rephenſionem incidiſſet. Dũ aliquid vetuſte mõ vt h̄ cõſilio poſſit diſcedi: vt iſtã ducat: ne peniteat domi nũ pecuniaʒ dediſſe errorẽ ſuus ĩiecit

Inquã. So. hẽ iſti ipſi. Ch. q̃d duas ne vxores is hʒ
So. Haud obſecro. vnã q̃dẽ ille hãc ſolã. Ch. q̃d illa
Altera q̃ dr̄ cognata: So. hec ergo eſt. Ch. q̃d ais:
So. Cõpoſito factũ eſt quo hanc amãs hr̄e poſſet
Sine dote. Ch. dij vrãʒ fidẽ quã ſepe forte temere
Eueniũt que nõ audeas optare: offendi adueniẽs
Qui quũ volebam atq3 vt volebã collocatã filiã qd
Nos ambo ope maxio dabam⁹ opam vt fieret: ſine
Noſtra cura maxia: ſua cura hec ſola fecit. So. nũq̃d
Opus facto eſt: vide pr̄ adoleſcẽtis venit eũq3 aio
Iniquo oppido fere aiũt. Ch. nihil pericli eſt. ſz ꝑ
Deos atq3 hoĩes meã hãc eſſe caue reſciſcat quiſq̃
So. Nẽo ex me ſcibit. Ch. ſeq̃re me. int⁹ cet̃a audies

Demipho: Senex: Geta: Seruus.

Noſtrapte c̃lpa facim⁹: vt malos expediat eẽ:
Dũ dici nimiũ nos bonos ſtudemus et
Benignos ita fugias ne p̃ter caſam qd aiũt: nõne
Id ſatis erat accipe ab illo iiuriã: etiã argẽtũ ẽ vltro
Obiectũ vt ſit q̃ viuat: dũ aliq̃d aliud flagitij ꝯficiat
Ge. Planiſſime. De. his nũc p̃miũ ẽ q̃ recta praua
Faciũt. Ge. veriſſime. De. vt ſtultiſſime quidẽ illi rẽ
Geſſim⁹. Ge. mõ vt hoc ꝯſilio poſſit diſcedi: vt iſtã
Ducat. D. etiã id ne dubiũ ẽ: G. haud ſcio hercle vt
Hõ eſt an mutet aim: De. hẽ mutet aim. Ge. neſcio
Verũ ſi forte dico. De. ita faciã vt frater cẽſuit vxorẽ
Ei⁹ huc adducã cũ iſta vt loq̃t. geta abi: ꝓnũcia hãc
Venturã. Ge. argẽtũ inuentũ eſt phedrie. de iurgio
Silet. ꝓuiſum eſt: ne in p̃ntia hec hinc abeat. q̃d nũc
Porro: q̃d fiet: i eodẽ luto heſitas vorſurã ſolues.
Ge. p̃ſens qd fuerat malũ i diẽ abijt: plage creſcũt:

Niſi pſpicis nūc hic domū ibo ac phaniū edocebo
Ne q̇d vereatur phormionē aut eius orationem.

Demipho: Nauſiſtrata: Chremes

Gedū vt ſoles nauſiſtrata fac illa vt placet
Nobis vt ſua volūtate qđ ē faciundū faciat
Na. faciā. de. piter nūc opa tua me adiuues
Ac dudū re opitulata es. na. Factū volo at pol min⁹
Que o viri clpa q̄ me dignū ē: D. q̇d aūt: na. q2 pol
Mei patris bn̄ pta indiligenter tutat̄. nam ex his
Predijs talēta argēti bina ſtati capiebat. hē viro vir
Quid pſtat. De. bina q̄ſo. Na. ac de reb⁹ vilioribus
Multo tamen duo talenta. De. hui. Na. q̇d hec tibi
Videntur: De. ſcʒ. Na. viruʒ me natam vellem
Ego oñderē De. certo ſcio. Na. quo pacto: De. pce
Sod eſ vt poſſiſ cū illa ne te adoleſcēſ mlier d̄fatigʒ
Na. Faciā vt iubes. ſed meū viꝝ abs te exire video
Ch. hē deipho iā illi datū ē argētuʒ. de. curaui ilico
Ch. Nollē datū. ſʒ video vxorē pene pl⁹ q̄ ſat erat
De. cur noleſ chrēe: ch. iā recte. de. q̇d tū ꝛ q̇d locut⁹
Cū iſta es. q̄obrē hāc ducim⁹. ch. trāſegi. de. q̇d ait
Tandē. ch. abduci nō pōt. de q̇d. non pōt. Ch. quia
Vterq; vtriq; eſt cordi. de. q̇d iſtuc nr̄a. ch. magni.
Preterea cognatā cōperi eſſe nobis. de. q̇d deliras
Ch. Sic erit nō temere dico reddi mecū i meōriaʒ
De. ſatin ſan⁹ es: na. haud obſecro caue i cognatā
Pecces. de. nō eſt. Ch. ne nega patris nomē aliud
Dictū ē. hoc tu erraſti. de. nō norat patrē. ch. norat
De. Cur alid̄ dixit: ch. nūq̄ ne hodie ↄcedes mihi
Neʒ itelligeſ. de. ſi tu nihil narraſ. ch. pgiſ. na. miror
Quid hoc ē: de. eq̇dē hercle neſcio. ch. vi ſcire: at ita
Me ſeruet iupiter vt ppior illi q̄ ego ſū ac tu nēo ē
De. dij vr̄aʒ fidē eam⁹ ad ipaʒ vna oēs nos āt ſcire
Aut neſcire h⁹ volo. ch. ah. de. q̇d ē: ch. ita ne puā
Mihi fidē apđ te. de. vin me hoc credere: vin ſatis
Queſituʒ mihi iſtuc eſſe: age fiat q̇d illa filia amici
Noſtri q̇d futuꝝ eſt: ch. recte. de. hāc igit̄ mittim⁹

Vorſurā ſolues: vorſurā facere dicit̄ q̇ es alienū ex ere alieno ſoluat dicit̄ etiā vorſuram facere cum minore fenore acceptā quiſ pecuniā maiorem occupat. Maluʒ in diem.

Vorſuraʒ facere.

plage creſcūt

De. duʒ vt ſoles Nauſiſtrata diuitiſ vxoris d̄ marito licentius conquerētis. hec allocutio eſt cuʒ diſpoſitione futuroꝝ turbaruʒ Ac dudū re opitulata eſt: ſupra em̄ dixerat Chremeſ id ſumā vxori tibi opus eſſe dixe: o. Statim capiebā ſtatim ppetuo eq̄lit̄ ꝛ q̄ſi vno ſtatu. Plautus: Ita ſtatī ſtāt ſigna. Vin ſatis q̄ſitū: h̄ totū p vna pſona quidaʒ legunt

Plautus

filia amici noſtri h̄ē tua Cōmodius eſſe in om̄s t

circa illū qui
duxit: ⁊ circa
illaꝫ q̄ ducta
eſt ⁊ circa te
ſocer. Perli-
beral' viſa cū
vidi mihi or
doē pliberal'
viſa ē mihi.
Letus ſuꝫ
Anti-
phois
pſona ē: Pa-
rare in aīo ve
nuſte additū
ē aīo. Enni'
Enni' in ſexto. Sꝫ
q̄d ego h' aīo
lamētor. Cū
res aduerſe
ſint cū ɔſide
rate fuerit. i.
cū haꝫ pecu
nie fuerit. im
probro ſiem
apd̄ prēm. ſ.
Si hoc celet͛
in metu: ſin
quarta: cū ꝓ
poſuiſſet ſi h'
celet͛ intulit
ſin patefit.
Argētū
accepi.
Iactā-
tia hic iducit͛
phormionis
et quaſi oīs
peruiſ
ſceleret͛. Pro-
pria ea phe-
dria. Vir. i. i.
Virgili' Cōnubio iū
gā ſtabili pp
amqꝫ dicabo
Viciſſiꝫ ptes
tuas acturuſ
eſt: ſm illud
quod dictū.
Reddūt ope
ras mutuas

Ch. Quid ni? De. iſta maneāt. C. ſic. De. re igit͛ tibi
Liber nauſiſtrata. Na. ſic pol cōmodius eſſe in oēs
Arbitror q̄ꝑ vt cepas manere hāc nā pliberal' viſa ē
Quū vidi michi. De. q̄ iſtuc negocij eſt? Ch. iaꝫ ne
Opuit hoſtiū? de. iā. Ch. o iupiter dij nos reſpiciūt
Gnatā iueni nuptā cū tuo filio. ge. hē quo pacto id
Potuit. ch. nō ſatis tut' ē ad narrādū hic loc'. D. at
Tu itro abi. Ch. ei' ne filij q̄dē nr̄i hoc reſciſcāt volo

Antipho Adoleſcēs.

Letus ſum vt mee res ſeſe hn̄t fratri obtigiſſe
Quod vult quā ſcitū eſt ſemp hmōi parare
In aīo tales cupiditates: qb' cuꝫ aduerſe res
Siēt paulo mederi poſſis. hic ſimul argētū vt repit
Cura ſe expediuit ego nullo mō poſſū remedio me
Euoluere ex his turbis: qn ſi hoc celet͛ patri i metu
Sin patefit i probro ſiē: neqꝫ me domū nūc recipē
Niſi mihi eſſet ſpes oſtentata huiuſce habende
Sed vbi nam getam inuenire poſſim: vt rogem
Quod tēpus ɔueniēdi patris me capere pſuadeat

Phormio Antipho.

Argentū accepi tradidi lenoni abduxi mulierē
Curaui propria ea phedria vt potiretur. nam
Emiſſa eſt manu. nūc vna res mihi etiā reſtat. q̄ eſt
Cōficiūda ociū ab ſeniu' ad potandū vt habeā nā
Aliquot hos ſumā dies. an. ſꝫ phormio adeſt quid
Ais? ph. quid? an. quidnā facturus phedria quonā
Pacto ſacietatē amoris ait ſe velle ſūere? ph. viciſſiꝫ
Partes tuas acturus ē? an. q̄s? ph. vt fugitet patreꝫ
Te ſuā rogauit rurſuꝫ: vt ageres cāꝫ vt ꝓ ſe diceres
Nā potaturus eſt apd̄ me ego me ire ſenib' ſumū
Dicā ad mercatū ācillulā ēptū dudū quā dixit geta
Ne quū hic nō videāt me ɔficere credāt argētū ſuū
Sꝫ hoſtiū ɔcrepuit abs te. A. vide q̄s egrediat͛. P.

Geta Antipho Phormio   geta eſt

O fortuna: o fors fortuna q̄tis cōmoditatibus
Quā ſubito hero meo antiphoni ope veſtra

Hũc honoraſtis diē. An. quidnā hic ſibi vult.
Ge. noſq; aicos eiꝰ exoneraſtis metu ſ; mihi nũc
Ceſſo q̄ nō humerꝫ hũc exonero pallio atq; hoiēs
Propero iuenire vt hec q̄ ꝯtigerunt ſciat. an. nō tu
Intelligis q̄d h̄ narret: Ph. n̄ tu: An. nihil. P. tm̄ dē
Ego. Ge. ad lēonē nũc ire ꝑgā ibi nũc ſũt: A. heus
Geta. A. hē tibi nũ mirꝫ āt nouũ ē r̄uocari curſum
Quũ īſtitueris. An geta. ꝑgin hercle nũq̄ tu odio
Tuo me vices. An. n̄ māes. G. vapulab̄. A. id q̄dē
Tibi iā fiet niſi reſiſtis v̄bero. G. curialis v̄nula ē
Qui me vocat familiariorē optet eſſe hũc q̄ minat̄
Malũ ſ; is ne ē quē q̄ro an nō: ipē ē. Ph. ꝯgredere
Actutũ. An. q̄dē: Ge. oim q̄tũ eſt q̄ viuāt hoim hō
Honoratiſſime nā ſine ꝯtrouerſia a dijs ſolꝰ diliger̄
Antipho. A. ita veli: ſ; q̄d iſtuc credā eē ita dici mihi
Velim. G. ſatin eſt: ſi te delibutum gaudio reddo.
An. enecas. Ph. Qui tu hic pollicitatōeſ auferꝛ qd̄
ꝯfers cedo. ge. oh. tu qꝫ aderas phormio. P. aderā
Sꝫ tu q̄d ceſſas: Ge. accipe hē vt mō argentũ tibi
Dedimꝰ apd̄ forꝫ recta domũ ſumus ꝑfecti. interea
Mittit herꝰ me ad vxorē tuā. An. q̄obrē. G. omitto
Prolog̃: nā nihil ad hāc rē ē ātipho. vbi ī gyneceũ ir̄
Occipio: puer ad me occurrit mida pōe me apphē
Pallio: r̄ſuſpiat: r̄ſpicio: rogo q̄obrē retieat me dit
Ait eē vetitũ itro ad herā acceder̄. ſophrōa mō frēꝫ
Huc inq̄t ſenis itroduxit chremetē: eũq; nũc eē irꝰ
Cũ ill̄. hꝰ vbi audiui ad foreſ ſuſpēſo gradu placid̄
Ire prexi: acceſſi: aſtiti: aiaꝫ ꝯpſſi aurē admoui: ita
Aim cepi attēdere hoc mō ſermonē captans. an.
Euge geta. Ge. h̄ pulcerrimũ facinus audiui itaq;
Hercle pene exclamaui gaudio. an. qd̄: Ge. qd̄ nā
Arbitrare: an. neſcio. Ge. atq̄ mirificiſſimũ patruꝰ
Tuꝰ eſt pr̄ iuētus phanio vxori tue: an. hē q̄d ais:

Te ſuā rogauit rurſuꝫ vt ageres ꝑteꝫ: iteꝝ ſubaudinꝰ: ꝛ eſt ꝯeugnia aſupior̄
O fors fortũa. Fortuna dctā eſt īcerta re. fors fortuna euētꝰ fortũe bonus. fors fortũa aliud fortũa ē: aliō fors fortuna. Nā fors fortuna eſt cuiꝰ diē feſtũ colũt q̄ arte alīq̄ viuũt. huiꝰ edes trās tyberim ē. Hũc onero pallio r̄cte q: palliata fabula nō togata. Pergit hercle: ꝑt diſtingui hic ꝑgit ꝛ ꝯiũcte legi hercle. Nunq̄ tu hodie me vices vapulab̄ idē. Id q̄dē iā fiet: id qd̄ ſibi dici audiuit mitat̄: ꝛ ꝯuenīes error ſeſtināſtis. Sine cōtrouerſia: ſine ābiguitate. Si te delibutuꝫ gaudio r̄ddo ad aīm tranſtulit: qd̄ eſt corporis. nā delibutus vnctus dicit̄. Ut mō argumentũ: vide narratiōem ceptam vnde opus eſt. Mittit herus me ad vxorem tuam: cōuerſus ad Antiphonem hoc dicit. Pulcherrimũ facinus. a. huiuſmodi locos poete actoribus indulgent: quod in his auctoris eſt cōmendatio.

fors fortuna

Ge.Cū eius ꝯſueuit olim matre in leno danculū.
Ph.Sōniū:vt in hec ignoraret prēz ſuū. Ge.aliq̇d
Credito phormio eſſe cāe:ſʒ me cēſem potuiſſe oia
Intelligere extra hoſtiū:itus q̄ inter ſe ipſi egerit:
Ph.atqꝫ hercle ego quoqꝫ olim audiui iſtā fabulaʒ.
Ge.imo etiā dabo quo magis credaſ.patru⁹ iterea
Inde egredit̃ foras haud mlto p⁹cū prē:ide r̄cipit
Se itro denuo.ait vterqꝫ tibi ptātē eius habende
Dari:deniqꝫ ego ſum miſſus vt te requirerē:atqꝫ
Adducerē.an.hē q̇n g⁹ rape me.q̇d ceſſaſ:g.fecero
An.O mi phormio vale.Ph.vale āntipho:bn̄ ita me
Dij amēt factū:7 gaudeo tātā fortunā de iprouiſo
Eē his datā:ſūma eludēdi occaſio ē mihi nūc ſeneſ
Et phedrie curā adimere argētariā:ne cuiq̄ ſuoꝝ
Aeq̄liū ſupplex ſiet.nā idē hoc argētū:ita vt datū ē
Ingratis his datū erit.hoc q̄ agā re ipa reperi.nūc
Geſt⁹ mihi vultuſqꝫ ē capiēd⁹ nou⁹:ſʒ hinc ꝯcedā
In āgiportū h⁹ primū.īde hiſce oñdā me vbi erūt
Egreſſi foraſ q⁹ me aſſimulatā ire ī mercatū nūc eo

¶Demipho:Phormio Chremes.

DIis magnas merito grās hēo atqꝫ ago q̄n
Hec nob̄ frater ꝓſpere euenere. q̄tum pōt
Cōueniendus phormio eſt priuſq̄ dilapidet nr̄as
Trigita mīas vt auferam⁹.P.demiphōez ſi ē domi
Viſam vt q̇d. De.nos ad te ibamus phormio.P.
Credidi.q̇d ad me ibatis ridiculū:an.vebami ne
Nō id facerē qd̓ recepiſſem ſel:heus heus q̄tūcūqꝫ
Eſt hec mea pauptas:tm̄ adhuc curaui vnum hoc
Quidē vt mihi eēt fides.C.ē ne ita vt dixi libalis:
De.oppido.Ph.idqꝫ ad vos vēio nūciatū deipho
Paratū me eē vbi vultiſ vxorē dare.nā oēs poſt hūi
Res mihi ita vt par fuit poſtq̄ tātope id vos velle
Aīm aduerterē.De.at h̄ dehortat⁹ ē me ne illā tibi
Darē.nā q̄ erit rumor ppli inq̄t ſi id feceris oliʒ cū
Honeſte poterat.tū nō ē data.nunc viduā extrudi

Salustius

Patru⁹ tuus pr̄ eſt īmuēt⁹ Phanio vxori tue:vt Salu. ī pmio.Liberis ei⁹ auūcul⁹ erat. Atqꝫ hercle ego q̄ illā audiui fabulā Plautus in milite gl̄ioſo. Nā h̄ colūnatiʒ poete eē mā diui barbaro. Curā adimere argētariā. varietas ꝓlu dēdi adimēdi occaſio ē.

PRiuſq̄ dilapidet:diſperdat.viſaʒ vt qd̓:Apoſi opeſis ſcda. Ne nō id facerē qd̓ recepiſſem ſemel et dcē ad me vt ī Heautō. Nō ad meretricem faciet adhuc curaui addidit adhuc:cū potuiſſʒ ſine h̄ itegr ſenſus eē Que tute duduʒ corā me incuſaueras noua locutō corā me īcuſaueras:nō q̄ hūc me incuſaueraſ corā me īcuſaueras belle:vexſi quid ne

neget ꝯ ſcipm ſentire videat̄. Satin ſupbe illuditis me. ⁊ dtm̄ ⁊ actm̄ caſū regit illudo. rurſuſ iube reſcribi Phormio: reſcribi reddi ſeu p mēſe ſcripturā. Iube reſcribi qm̄ ad nūeratoꝝ pecūie añcedit ſcriptura. Reſcribere dicebāt p renūcrare ⁊ ſic īfert ne ego p̄ſcripſi: porro illi qb' debui. h̄ eſt ḡ figura in q̄ ſcḋa de primis ſignificātiā ſumūt. iube reſcribi p ſcripturā i. p mēſe ſcripturā dari. vñ hodie dat̄ cirographꝰ domo ex actis ne mēſe ſcriptura. ne ego p̄ſcripſi mihi p ſcripturā r̄d di mihi dedi vt apud Uir. Dedit h̄ ſubito troiana p agmia rūor. q̄n tu mihi argētū cedo h̄ ab vtroqꝫ cū clamor̄ dici accipiēdū ē. In iuſ ambula ad iudicē ean'. ſ. tā iuſ p loco ē. Cicero. q̄n te i iure ꝯſpicio. enīuero ſi porro odioſi eē vultu iuuādū ē ⁊ pnūciatiōe h̄ tā minaciter ſuſpēdit enīuero. Enimuero pncipiū ē aliq̄d p iram dicturi. h̄ tuz al' ex alia pte enīuero h̄ ferret ⁊ ferre dotati ablatio: vt i eunucho. hēo alia mihi q̄ nunc ꝯdonabunt. idotati h̄ ē vt phāio ēt dotati ſoleo. vt nauſiſtrate. nul' ſuz pij. mortu' ſū ſepult' ſū. aute ſis: nā pi' eſt

Turpe eſt ferme eadē oīa q̄ tute dudū corā me
Incuſaueras. Phor. ſatin ſupbe illuditis me. De. q̄r
Phor. rogas qꝛ nec alterā quidē illā potero ducere
Nā quo redibo ore ad eam quam contempſerim.
Chr. tum aūt antiphonem video a ſe ſe amittere
Inuitū eam inique. De. tum aūt video filiū inuitū
Sane mulierē ab ſe amittere. ſed tranſi ſodes ad
Forū atqꝫ illud mihi argentū rurſum iube reſcribi
Phor. phor. qd̄ ego ne pſcripſi porro illis quibus
Debui. De. quid igit̄ fiet. Phor. ſi vis mihi vxorē
Dare. quā deſpondiſti ducā ſin eſt vt veliſ manere
Illā apud te dos h̄ oīs māeat demipho. nā nō eſt
Equū me ꝑpter vos decipi p̄ſertim cū ego veſtri
Honoris cā repudiū alteri remiſerim: que dotis
Tātūdē dabat. De. I hinc in malā rem cum iſtac
Magnificētia fugitiue ēt nūc credidiſti te ignorarier
Aut tua facta adeo. Ph. irritor. De. tu ne hāc duceres
Si tibi data eēt. Phor. fac piculū. De. vt fili' cū illa
Habitet apud te. hoc veſtrū ꝯſilium fuit. Phor. q̄ſo
Quid narras. De. q̄n tu argentū mihi cedo. Phor.
Immo vero tu vxorē cedo. De. in ius ambula
Phor i ius enīuero ſi porro odioſi eē pgitis. De.
Quid facies. Phor. ego ne vos me idotatis mō
Patrocinari fortaſſe arbitrami etiā dotatis ſoleo
Ch. q̄d id nr̄a. Pho. nihil hic quādā norā cui' vir
Uxorē. Ch. hē. De. q̄d eſt. Pho. lēni hūit aliā. Ch.
Nullus ſum. Pho. ex qua filiā ſuſcepit. ⁊ eam clam
Educat. Ch. ſepultus ſum. Pho. hec adeo illi iam
Denarrabo. De obſecro. Ch. ne facias. Ph. oh tu

Uir.

Cicero

nullus ſum q̄ p̄ij. Quid vis tibi argentū qd̄ habes condonamus tibi: vis iterum ſubaudiendū eſt vt ſit vis argentum qd̄ habes ⁊ eſt Aſyntheton inferendū. Condonam⁹ tibi: ſic eſt illud apud Vir. Vultis ⁊ hic mecū pariter conſidere regnis. Vrbē quam ſtatuo vr̄a eſt. Malum ergo ſic ludificamini: malū aduerbiū eſt interpoſite indignationis. Volo: nolo primo ſingula ſeparatim deinde ſimul vtraqꝫ pronuncianda ſunt. Animo virili a neceſſario adhortatur. Noſtro vlciſci modo ingenio frui. Hi gladiatorio aīo parato ad piculū hoc eſt ita pdito ac temerario vt non ſibi caueant dummō vulnerēt: vt Saluſtius. Auidius alter alterum ſauciare q̄ ſemet tegere. ad me affectāt viā: affectant viā plenū quod nos eclypticos. vt placari poſſit. vt pene non. cū e medio exceſſit: p q2 exceſſit. ⁊ additū ⁊ ad rōnem dici comicū eſt. Aſtute aggredimini ironia ⁊ ppe aggredi. accedere ad dimicandū eſt bene q̄ ſeruauit trāſlatōz a gladiatoribus captam Ain tu mō ad Chremetem cum inuectione cōuerſus eſt,

Vir.

Saluſtius

Ne is eras? De. vt ludos facit. Chre. miſſum te
Facimus. Ph. fabule. Ch. quid vis tibi?
Argentum quod habes condonamus
Ph. audio quid vos malum ergo me ſic
Ludificamini inepti? veſtra puerili ſententia
Nolo volo volo, nolo. rurſum cape cedo
Quod dictum indicium eſt
Quod mō erat ratum irritū eſt. Ch. quo pacto
Aut vnde hic hec reſciuit? De. neſcio niſi me
Dixiſſe id nemini certe ſcio. Ch. monſtri. ita me
Dij ament ſimile. Ch. inieci ſcrupulum. De.
Hem hiccine a nobis tantum argenti
Auferat tam aperte irridens emori hercle
Satius eſt aīmo virili preſentiqꝫ vt ſis para. vides
Pctm̄ tuū iā eē elatū foras neqꝫ iam id celare
Poſſe te vxorē tuā nunc qd̄ ipſa ex alijs auditura
Sit chremes id noſmet iudicare ipſi placabili⁹ eſt.
Tunc hunc impatū poterim⁹ nr̄o modo vlciſci
Ch. at at niſi mihi pſpicio hereo. hi gladiatorio aīo
Ad me affectāt viā. Ch. at vereor vt placari poſſit.
De. bono aīo es ego redigam vas in gratiam hoc
Fretus chreme. cum de medio exceſſerit vnde hec
Suſcepta eſt tibi. Ch. ita ne agitis mecū? ſatis me.
Aſtute aggredimini. non hercle ex re iſtius me
Inſtigaſti demipho ain tu tandē vbi peregre tibi
Quod libitū fuit feceris. neqꝫ huius ſis veritus
Femine primarie. quin nouo modo ei faceres
Cōtumelias. venias nunc mihi pcibus lautum
Peccatum tuum. hiſce ego illam dictis ita tibi

Lautũ peccatũ tuũ: vt lauem. vt maculaȝ. Lachrymis ſi extillaueris. extillare eſt guttare ex corpore. ⁊ extillare ipm corpus guttatim finiri. ergo quaſi totũ in lachrymas cõuerti. et ex toto extillare corpore. Publicit⁹ ſcelus. i. publica cura atq̧ conſilio. In ſolas terras. ſignanter Virgi. Parthoꝝ ⁊ ſolis exegit mõtibus euum. Et Salu. in. i. Solis vijs. In ius eam⁹. ad pretoris ſellã. modo eni locum ſignificar. In ius huc quid iubet. apparet paſitũ ad domum ſenis Chremetẽ ñ ad forũ abſtrahere litẽ.

Extillare
Virg.
Saluſtius

Incenſam dabo: vt ne reſtringas lachrymis
Si extillaueris. De. malũ: qđ iſti dij deeq̧ omnes
Duint. tanta ne affectũ queq̃ eſſe hominẽ
Audacia: nõ ne hoc publicitus ſcelus huc
Deportarier in ſolas terras. Chr. in id redact⁹ ſũ
Loci: vt quid agam cũ illo. neſciam prorſus
De. ego ſcio. in ius eam⁹. Ph. ĩ ius huc ſiqđ libet
De. Aſſequere. ac retine dũ ego huc ſeruos euoco
Chr. eteni ſolus nequeo accurrere huc. Ph. vna
Iniuria eſt tecũ. De. lege agito ergo. Ph. altera
Tecũ chreme eſt. De. rape hũc. Ph. ita ne agitis
Eniuero voce eſt op⁹. nauſiſtrata exi. Ch. opprime
De. Impurum vide quantũ valet. Ph. nauſiſtrata
Inquam. C. non taces. Ph. taceam. D. niſi ſequif
Pugnos in ventrem ingere. vel oculum exclude
Ph. eſt vbi vos vlciſcar locus

Nauſiſtrata. Chremes. Phormio. Demipho.

Quis noiat me: Chr. hem. Na. quid iſtuc
Turbe eſt obſecro mi vir: Phor. hem quid
Nũc obticuiſti: Na. q̇s hic hõ eſt: non mihi
Reſpondes: Phor. hiccine nunc tibi vt reſpondeat
Qui hercle vbi ſit neſcit: Chr. caue iſti q̇cq̃ credas
Ph. Abi tange: ſi non totus friget: me eneca
Chr. nihil ẽ: q̇d ergo ẽ: qđ iſtic narrat: Ph. iã ſcies
Auſculta. Ch. ꝑgin credere: Na. q̇d ergo obſecro
Huic credam: qui nihil dixit: Phor. delirat miſer

Enim ſolus pro at poſſin: vt turbatum oſtẽderet: ſic alibi. Enim non ſinam. Vna iniuria eſt. i. actio iniuriarũ ex lege alia quaȝ feciſti dotate vxori. Lege agito ꝙ lege agito diceba tur ei cui⁹ intentio cõtentibilis aduerſario videbatur Plautus in Aulularia Lege agito: ei cenam coque Pugnos in ventrẽ ingere: vrbane in ventrem: quaſi paraſito: an ventrẽ totũ paraſitum dicit: vt Lucili⁹ i ſcđo Viuite clauones come dones viuite ventres. An ſimplicit: q̇a q̇ reſiſtit ne ſe quatur collo trahentẽ abtorto ore padũ ſe facit: ⁊ ventrẽ proijcit cũ in ventre feritur curuatur et ſequif.

Plautus
Lucilius

Quis noiat me h velut ꝯtrouerſia ẽ ĩ q̃ re⁹ſit marit⁹ male tractatiõis: ⁊ ẽ ſtat⁹ q̃litatĩ veniał. Delirat, m, t. g. vtrũq̧ ⁊ delirat ⁊ timore, Nã ꝺliratio ſenectuti ꝑueĩt; timor ꝯſcie.

Mi hō dij meliꝰ diunt: querit, phꝰ an matrona tā familiariter mi hō recte dicat alieno: ſed fruſtra. nā feminaꝝ oratio eſt: et ſi nō blandit' blanda eſt. Ubi mihi, eleganter incertū: mihi vt in Heauton. Js mihi vbi abibit plus paulo ſua ꝗ narrat facinora. Ad vxores ventū eſt tū fiūt ſenes: eleganter fieri dixit: ⁊ generaliter iudioſiꝰ ꝙ ſi vnū accuſaret ſenē. Ego Nauſiſtrata qualitas venialis a ꝯceſſa actiōe. Uerba fiunt mortuo: nō eſt paſſus paraſitus; vt totam ſentētiaꝫ ſenex explicaret. Nā neqꝫ negligētia tua: neqꝫ odio id fecit tuo. locus in hac cauſa ꝑncipalis eſt.

Timore. Na. nō pol temere eſt ꝙ tu iam times
Ch. Egon timeo? Pho. recte ſane qn̄ nihil times
Et hoc mihi ē qđ ego narro: tua narra. De. ſcelus
Tibi narret. Phor. eho tu factum eſt abs te ſedulo
Pro fratre. Na. Mi. vir non mihi narras? Ch. at.
Nau. quid at? Ch. non opus eſt dicto. Phor.
Tibi quidem: at ſcito huic opus eſt in lēno. Ch.
Hem quid ais? non taces? P. clam te. C. hei mihi
Phor. vxorem duxit. Na. mi. hō dij melius diunt
Phor. ſic factū. Na. perij miſera. Ph. ⁊ inde filiam
Suſcepit iam vnā dū tu dormis. Ch. ꝗd agimus?
Na. Proh. dij imortales facinus miſerādū ⁊ malū
P. hoc actū eſt. Na. an ꝗcꝙ ē hodie factū idignus
Quā mihi vbi ad vxores vētū eſt tum fiunt ſenes
Demipho te appello: nā me cum hoc ipo diſcedet
Loꝗ. heccie erāt itiones crebre ⁊ māſiōes diutinē
Lēni. heccine erat ꝗ minuebat nr̄os fructꝰ vtilitas?
De. ego nauſiſtrata eē i hac re culpā meritā n̄ nego
Sꝫ eam ꝗ ſit ignoſcenda. Ph. verba fiunt mortuo
De. nā neqꝫ negligētia tua: neqꝫ odio id fecit tuo
Uinolētus fere ab hīc ānos ꝗndecim mulierculāꝫ
Eā cōpreſſit vn̄ hec nata ē neqꝫ illā poſt attigit ea
Mortē obijt. e medio abijt ꝗ fuit i hac re ſcrupulꝰ.
Quāobrē te oro vt alia tua facta ſūt equo aīo hec
Feras. Na. ꝗd ego equo aīo cupio miſa i hac re iā
Defungier. ſꝫ ꝗd ſperē. etate porro minꝰ peccaturū

et ideo i duo diuiſit: nec negligentia circa te: nec odio inquit factum. Preterea et preſto addidit defēſionē. Uinolentꝰ ab etate eiꝰ a tpe criminis: a diminutiōe: cōtēptuqꝫ pellicis: ab euētu ab animo faciētis: ꝙ mortua ē poſtremo ⁊ pcibus ⁊ perilogum qđ fecit admonēs illā oratorie māſuetudinis ſue. Uinolētꝰ ab imprudētia ꝯfenſio. Ab hinc annos. xv. a tpe defenſio. Eā cōpreſſit: qđ interdū eſt nō amoris: ſꝫ iiurie: ⁊ nō attigit poſtea ita facti penituit. Equo animo vt feras hic locus eſt. i. quod futurum ſit. facilius enim ignoſcitur non vltra peccaturis. Defungier: defungi deſinere. Porro minus: quia dixit ab hinc annos quindecim.

Phormio

Senectus ſi verecundos facit:modeſte ꝛ grauiter.Quid mihi hic aufers.callidiuſ vſa eſt ad vltimum conuerſa ad ipſum defenſorem mariti.Quid mihi hic afferſ de qua vi contradictionis exultat paraſitus tanq̄ confecto mortuoq3 aduerſario ſuo.Exequias Chremeti:bono ordine.primo delirat miſer timore poſt verba fiunt mortuo.ad vltimum exequias Chremeti delirat moritur ꝛ feratur.Age nunc Phormionem qui volet laceſſito. Vir. Degeneremq3 neoptolomū narrare memento. Vir.
Faxo tali eum mactatum ſummo:p eo qđ eſt eum:ſic frequēter veteres.Ennꝰ Dēs corđ fra trem ꝑbent:animoq3 benigno circūfuſum. Ennius
Ignoſce:orat ꝯfiteꝝ. purgat verba venialis ſtatꝰ ſunt ignoſce ꝯfitetur.Tu tuu3 nomē dic bñ dicit tuū.pro noīe vrīꝝ: q2 nō hȝ nomē nā potētiorū blādimentū circa īferioreſ ħ fuit vt nomē eoꝝ q̄rerēt ꝛ cū audiſſent ipīs noībus eos cōpellarēt ſtatī tale ē ī Adelphis.q̄ vocare geta hoīe3 maximi p̄cij:ꝛc.Vr̄e familie.hoc ꝓpꝫ Antiphōis amicitiā dixit amicꝰ.Et tuo ſūmꝰ phedrie amicus

Putē.iā tū erat ſenex.ſenectꝰ ſi verecūdos facit.an
Mea forma atq3 etaſ nūc magiſ expetēda ē dēipho
Quid mihi afferſ q̄obrē expetē aut ſperē porro nō
Fore.Phi exeq̄as chremeti q̄bꝰ ē cōmodū ire iā tpſ
Eſt ſic dabo age nūc phormionē q̄ volet laceſſito.
Faxo tali ſit mactatꝰ.atq3 hic eſt infortunio.redeat
Sane in gratiā.iam ſupplicij ſatis eſt mihi.h3 hec
Ei qđ dū viuat vſq3 ad aurē obgāniat Na.an meo
Merito credo.qđ ego nūc cōmemorē tibi ſigillatī
Qualꝰ in iſtū nūc fueri:De.noui eq̄ oia tecū.Na.
Meritō hoc mō videꝝ factū:De.mime gētiū verū
Qñ iam accuſando fieri infectū nō pōt.ignoſce
Orat.cōfiteꝝ.purgat.quid vis amplius:Phor.
Eniuero priuſq̄ hec det veniā mihi ꝓſpiciā.ꝛ
Phedrie.heus nauſiſtrata priꝰ q̄ huic rñdeas
Temere audi.Na.qđ ē:Phor.ego mias triginta ꝑ
Fallaciā ab iſto abſtuli.eas dđi tuo gnato.is pro
Sua amica leoni dedit.Chr.hē q̄d ais:Na.adion
Hoc idignū tibi videꝝ filꝰ hō adoleſcēs ſi habet
Unā amicam.tu vxores duas nihil pudet.quo ore
Illū obiurgabis rñde mihi:Ch.faciat vt voles.
Na.imo vt meā ſcias iam ſnia3.neq3 ego ignoſco.
Nec promitto quicq̄.neq3 reſpondeo priuſq̄3
Gnatū videro.eius iudicio permitto oia.quod
Iubebit faciā.Phor.mulier ſapiēs es nauſiſtrata.
Na.ſatin tibi ē:Phor.imo vero pulchre diſcedo.
Et probe ꝛ p̄ter ſpē.Na.tuū nomē dic qđ eſt:Ph.
Mihin:phormio vr̄e familie hercle amicus ꝛ tuo
Sumꝰ phedrie.Na.phormio at ego ecaſtor poſt
Hac tibi q̄ potero.ꝛ q̄ voles faciā.atq3 dicā.Phor.

Benigne dicis. Ma. pol meritū eſt tuum
Phor. vin primū hodie facere qd̄ ego gaudeam
Nauſiſtrata et qd̄ tuo viro ocli doleant? Na. cupio
Phor. me ad cenam voca. Nau. pol vō voco
Phor. eamʼ intro hinc. Nau. fiat ſed vbi eſt
Phedria iudex noſter? Phor. iā hic faxo aderit
Valete et plaudite calliopius recenſui.

Acta ludis romanis Sexto Julio Ceſare Gn.
Cornelio edilibʼ currulibʼ nō ē pacta tota mōſ fecit
Flaccʼ Claudij tibijs pibus Gn. Octauio. T.
Mālio ꝯſu. Relata eſt itez ludis funebribʼ relata ē
Tertio. Q. Fuluio. L. Marco edilibʼ currulibus

Argumentum

Vxorē duxit pāphillʼ philomenā. cui quōdā
Ignorās vgini vitiū obtulit. eiuſqꝫ p vim
Quē detraxit anulū dederat amice bachidi
Meretricule. deidē p fectʼ i imbꝝ eſt. nuptā haud
Attigit. hanc mater vtero grauidā ne id ſciat ſocrʼ
Ut egram ad ſe traſfert. reuertitur pamphilus.
Deprehēdit. partū celat. vxorē tn̄ recipe noluit. paṫ
Incuſat bachidis amorem. dum ſe purgat
Bachis anulum mater vitiate forte agnoſcit
Mirina. vxorē accepit pamphilus cum filio.

Aelij Donati grāma. Clariſ. i. P. Sexti Terētij
Afri Ecyrā examinata interpretatio.

iterum ſubaudiendum V. in primū hodie facere facere ex perſona paraſitica beneficij optio facta ē quod promiſerat mulier Sed vbi eſt iudex: bene iudex. ad illū em̄ mulieris illata ſententia eſt. vt cuz ita agitur tuta ſint marito omnia: et per ironiam ridicule dicit ea ꝗ iratā erat. Judex noſter: nihil facetiuſ ꝙ iudicem capi aduerſus crimen voluptatiſ paterne ⁊ amatorem filium ⁊ fratrem Antiphonis: cui nubet furtia filia. Judex noſter terribilis. ſcꝫ cenſor paternaꝝ delitiarum. Vides igiṫ hic conſultā vxoris iracūdiam.